

M. Neelakrishnan

பொருளியல் நோக்கு

1977
ஏப்ரல்

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | advanabam.org

நகரம்

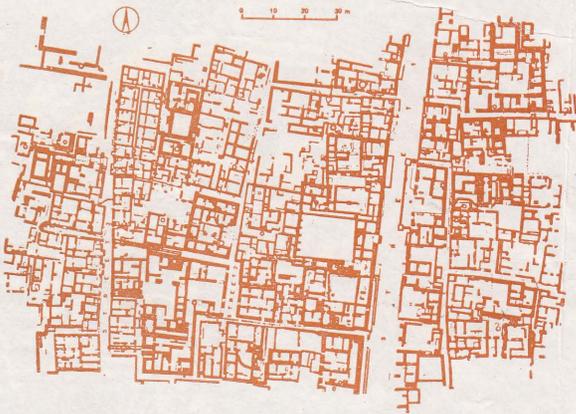
நகரங்களின் வளர்ச்சி

மணிதவர்க்கத்தின் பண்பாட்டைப் போலவே நகரங்களும் பழமையானவை. அன்றுமுதல் இன்றுவரை நகரங்கள் அளித்த எல்லாக் கருமங்களையும் கொண்டதாக கி.மு. 3500 அளவில் நிறுவப்பட்டது மொசொப்பீட்டேமியாவில் உள்ள ஊர் என்னும் நகரம். அதனைச் சூழ இருந்த பிரதேசத்தின் வியாபார, பரிபாலன, தற்பாதுகாப்பு, சமய, கலாச்சார மத்திய நிலையமாக இருந்தது. நகரத்திலேதான் மனிதன் முதன்முதலாகத் தொழில் பகுப்பு முறை மையைக் கடுமையாகக் கடைபிடித்தான். இதுவிருந்து மனிதன் மற்ற இனங்களிலிருந்து வேறுபட்டவனாக இருந்தான். சந்தைக்குப் பண்டமாற்றாக விவசாயிகள் கொண்டுவந்த மித மிஞ்சிய உற்பத்திகளின் ஆதரவுடன் நிரந்தர குடியேற்றங்களை மனிதன் ஆக்கிக்கொண்டதன் பின்னரே கைப்பனி, சமூக, அரசியல், சமய ஆதிக்கம் சாத்தியமாயிற்று.

இத்தகைய நிலைமைகளால் உந்தப்பட்டு தொழில் முறைத்திறனும் சமூக வளர்ச்சியும் பெறப்பட்டமையால் ஆரம்ப நகரங்களுக்கு முதலில் விவசாயமும் பின்னர் வியாபாரமும் அடிப்படையாக அமைந்தன. அத்தகைய பிராந்தியங்களை ஒன்று இந்து பள்ளத்தாக்காகும். மிகப் பழைய காலத்திலே இங்கு நாகரீகம் நிலவியது. இந்து பள்ளத்தாக்கில் உள்ள இரட்டை நகரங்களான ஹரப்பாவும் மொகஞ்சதரோவும் இந்த காலகட்டத்துக்குரியவையாகும்.

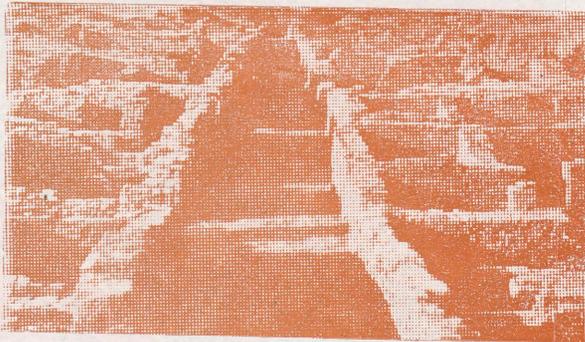
ஆதிகாலத்திலே தென் இந்தியாவில் இருந்தனபோன்ற விவசாயச் சமூகங்களிலே பண்டைய இலங்கைக் குடியேற்றங்களிலும் காணப்பட்டன. நகர வாழ்க்கையை வேறுபடுத்தக்கூடிய அளவுக்குப் போதிய உற்பத்திகளை அளிக்கும் நிலையில் இவ்விவசாயக் குடியேற்றங்கள் அமைந்திருந்தன. மண்வளமும் கால நிலையும் ஏற்புடைத்தாக இருந்து மேலதிக உற்பத்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய இடங்களிலே பண்டுதொட்டு நாகரீகங்கள் தோன்றியுள்ளன.

இத்தகைய பண்டைய இந்திய நகரங்கள் போன்றே திட்டமிடலிலும் அமைப்பிலும் இலங்கையின் பண்டைய நகரங்களான அநுராதபுரமும் பொலன்னறுவையும் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. பாதுகாப்பு அரண்கள் மாடுக அமைந்துள்ள சிகிரியாவும் யாப்பாகுவையும் ஏனைய பண்டைய நகரங்களாகும். 15ஆம் நூற்றாண்டில் ருந்தே கொழும்பு வியாபார மத்திய நிலையமாக மாறியது.

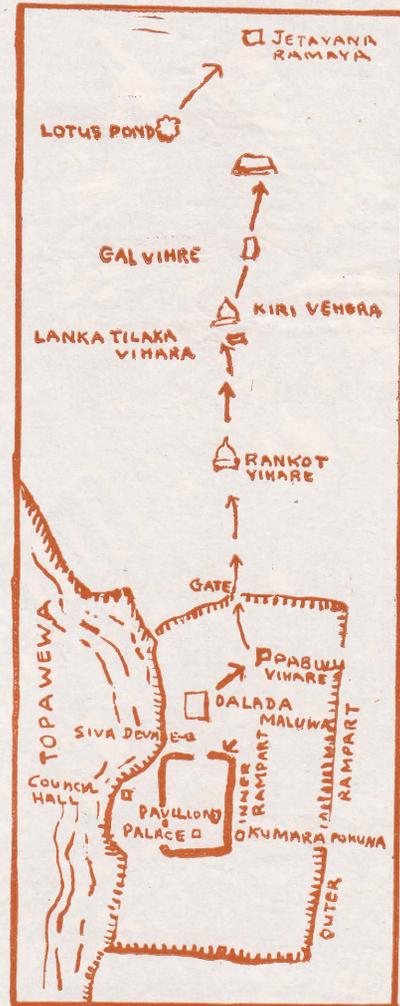
மேலே; பண்டைய நகரான மொகஞ்சதரோவின் வீடமைப்புப் புறவரிப்படம்.

கீழே; மொகஞ்சதரோவின் இருப்பிடங்களிலே எஞ்சியுள்ளவை.

அநுராதபுர நகர்—கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில்

பொலன்னறுவை — கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டின் நகரத்திட்டம்

பக்கம் எண்ணம்
அய்யங்கிரி வெளிப்பாடு
48, பாக் வீதி,
சென்னை 2 இலக்கம்

பொருளடக்கம்

நிரல்கள்

- 2 நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு
- 21 வியாபாரப் பொருள்கள்

தலைமைக் கட்டுரை

- 3 மாநகர அபிவிருத்தி

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- கே. எல். குணரத்தன 18 கிராமிய—நகர்ப்புற உறவுகள்
- கனிமல் பெர்னாண்டோ 23 புதுவருடத்தின் சமூகவியற் சிறப்புகளும்
அதன் சடங்குகளும்
- என். சண்முகரத்தனம் 27 காணிச் சீர்திருத்தத்துக்குப்பின் இலங்கையில்
தோன்றும் முகாமை மாதிரிகள்

அடுத்த இதழில் :

- பொதுத் தேர்தல்கள் — தேர்தல்களினதும் தேர்தலகத்தினதும் பொருளாதாரம். 1930 இலிருந்து தேர்தல்களுக்குப் பின்னணியாக இருந்த போக்குக்களும் சக்திகளும்.
- பரிபாலன சேவைக்கு அண்மைக்கால ஆட்சேர்ப்பு; உயர் பரிபாலனப் பதவிகளில் ஏற்படும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு.

அட்டைப்படம் :

- நகரின் வளர்ச்சி — மாடமாளிகைகளும் சிறு குடிசைகளும் — நில அளவைத் திணைக்களத்தின் விமானப் புகைப்பிடிப்புப் பகுதியினருக்குத் தோன்றிய காட்சி.

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும் அறிக்கைகளையும் புள்ளி விவரங்களையும் உரையடக்கங்களையும் பல்வேறு தலைப்புகளில் இருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளியல் வளர்ச்சி முறையிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அதிலின் வளர்ச்சிக்குத் துரிக்கொள்கை கொண்டது.

பொருளியல் நோக்குமூலம் வங்கியின் ஒரு சமூக நாயம் பணித் திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆர்விகளால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாகும். அவை வங்கியின் கொள்கைகளையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பதில்லை. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரதிபலிப்பதும் சிறப்புக் கட்டுரைகள் அவ்வாறியின்களின் சொந்தக் கருத்துக்களேயாம். அவை அவர்கள் ஏர்ந்துள்ள திறமையின்களால் பிரதிபலிப்பனவாகும். இத்தகைய கட்டுரைகளும் தற்புத்தும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதத் தோறும் வெளிப்படுத்தும். அதன் உத்தா சேலுத்தளவின் மூலமே, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

மார்ச்சு

1. விவசாய, காணி அமைச்சரின் தீர்மானத்துக் கிணங்க அரசாங்கக் காணிகள் வழங்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அக்காணிகளை நேரடியாக வாங்குவதற்கு அல்லது வாடகை செலுத்தி வாங்குவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும்.

தீவின் பொருளாதார மூலவளங்களைப் பயன்படுத்துமுகமாக ஹவானா அரசாங்கத்துடன் கூட்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள விரும்பும் பிரித்தானிய கம்பனிகளுடனும் ஏனைய மேற்கத்தைய கம்பனிகளுடனும் உடன்படிக்கைகளில் கைச்சாத்திடுவதற்குக் கியூபா அரசு தயாராகுகிறது என சிரேட்ட கியூபா உத்தியோகத்தர் ஒருவர் அறிவித்துள்ளார்.

4. தனியார்த்துறை கைத்தொழில் அதிபர்களின் இறக்குமதித் தேவைகளுக்காக மிகக்கூடிய அளவிலான 67 கோடியை 50 இலட்சம் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என கொழும்பில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பதுளை மாவட்டத்தில் உள்ள ஹல்துமுல்லையில் மக்கள் வங்கியின் 195வது கிளை திறக்கப்பட்டது.

5. பத்து ஆண்டு முயற்சியின் பின்னர் பொதுச்சந்தை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான முதலாவது நடவடிக்கையை (ஏசியன்) தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் சங்கத்தின் ஐந்து அங்கத்தவர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

8. வெளிநாட்டு நாணயமாற்றும் கடன் வசதியும் பற்றிய வெளிநாட்டுப் பொருளாதார உறவுகளையும் பொருள்களினதும் சேவைகளினதும் ஏற்றுமதி களையும் யுகோஸ்லாவிய நிறுவனங்களின் வெளிநாட்டுப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் விதிப்படுத்தும் மூன்று முக்கிய சட்டங்களை யுகோஸ்லாவிய நாடாளுமன்றம் அங்கீகரித்துள்ளது சருவதேச வங்கிமுறைமையினையும் பற்றிய சட்டங்கள் இயற்றப்பட உள்ளன.

10. இங்கிலாந்து வங்கி அதன் முன்னைய கடன் வழங்கும் ஆகக்குறைந்த வட்டி விகிதத்தை 13 சதவீதத்திலிருந்து 11 சதவீதமாகக் குறைத்துள்ளது.

11. நாட்டின் ஊசலாடும் பொருளாதாரத்தை மீட்கும் முயற்சியாக யப்பான் வங்கி அதன் உத்தியோகபூர்வமான வட்டம் செலுத்தும் விகிதத்தை 6.5 சதவீதத்திலிருந்து 6 சதவீதமாகக் குறைப்பதாக அறிவித்துள்ளது.

12. எல்லா வெளிநாட்டு நாணயங்களும் சம்பந்தமாக இலங்கையின் ரூபா ஏறத்தாழ 20 சதவீதத்தால் புனர் மதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் நேரடிப் பிரதிபலனை யு.எஸ். டொலருக்கான எமது விலை முன்னைய ரூபா 8.72 உடன் ஒப்பிடுகையில் ரூபா 7.28 ஆகியுள்ளது. அதேவிதமாக முன்னர் ரூபா 14.97 ஆக இருந்த ஒரு பவுன் தேளிகின் விலை ரூபா 12.51 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

14. ஆயுதங்களுக்கு குறைந்த பணத்தைச் செலவு செய்து வளர்முக நாடுகளுக்கு நீர் வழங்குவதற்கு அதிகப் பணத்தைச் செலவு செய்யுமாறு ஆர்ஜென்டீனாவில் ஆரம்பமாகிய நீர்பற்றிய முதலாவது ஐக்கிய நாடுகள் மாநாட்டில் தன்லேனியா ஓர் அறைகூவலை விடுத்தது.

15. மார்ச் 12இல் அறிவிக்கப்பட்ட ரூபாவின் புனர் மதிப்பீட்டினால் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைச் செலவுக்குச் சாதகமான முதல் விளைவுகளான மண்ணெண்ணெயின் விலை 60 சதவீதம் ரூபா 4.08 இலிருந்து ரூபா 3.48 ஆகக் குறைந்ததும் பங்கீட்டுக்கு மேல்திகமாக வழங்கப்பட்ட ஒரு இரத்தல் சீனியின் விலை 1 ரூபாவால் 6 ரூபாவில் இருந்து 5 ரூபாவாகக் குறைந்ததுமாகும்.

17. மக்கள் நயக்கும் சவர்க்கார வகைகளுக்கான நுகருவோர் தேவையை நிரப்பும் முகமாக தேங்காய் எண்ணெய் விலையை விட மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவான டல்லோவை இறக்குமதி செய்வதற்கு சவர்க்கார உற்பத்தியாளருக்கு அனுமதி வழங்க அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது என கொழும்பில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நடவடிக்கை உற்பத்தியாளரின் செலவைக் குறைக்கும் என்றும் விலை அதிகரிப்பைக் கோரும் உற்பத்தியாளரின் கோரிக்கைக்கான மாற்றுத் திட்டம் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

18. வாழ்க்கைச் செலவினை நேரடியாகப் பாதிக்கும் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் பலவற்றின் விலை குறைக்கப்பட்டுள்ளன என்று அரசாங்க வர்த்தமானி அறிவித்தது.

சிலோன் கொண்டினைண்டல் கொன்பெரன்ஸ் சேவையைச் சேர்ந்த கப்பல்களில் அனுப்பப்படும் பண்டங்கள் எல்லாவற்றுக்குமான 12.5 சதவிகித கப்பற் செலவு அதிகரிப்பு ஏப்ரில் 13ஆம் திகதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும் எனக் கொழும்பில் அறிவிக்கப்பட்டது. சிலோன் - யூ.கே. அயர் கொன்பெரன்ஸ் சேவையைச் சேர்ந்த கப்பல்களில் தேயிலையைத் தவிர்ந்த ஏனைய பண்டங்களில் கப்பற் செலவு அதிகரிப்பு 15 சதவீதமாகும்.

19. அடுத்த நாளுக்கு ஆண்டுகளுக்குமான தேயிலைக் கொள்வனவிற்காக இலங்கைக்கு விபியா முற்பணம் செலுத்தும்; மொத்த விற்பனை 12 கோடி யூ.எஸ். டொலர் வரை செல்லலாம் என்று இரண்டு நாடுகட்கும் இடையில் கைச்சாத்தான உடன்படிக்கை கூறுகிறது. ஏனைய கொள்வனவு செய்வோருடன் விபியா பகிரங்கமாகப் போட்டி விலைகளில் கொழும்பு ஏலவிற்பனையில் கொள்வனவு செய்யும்.

20. ஏப்ரில் 4 இலிருந்து தீவு முழுவதும் ஒருவருக்கு வார மொன்றுக்கு மூன்று இரத்தல் அரிசி பங்கீட்டு முறையில் வழங்கப்படும் என உணவு ஆணையாளர் அறிவித்துள்ளார். முன்பு அரிசி உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளில் வாழ்ந்த நுகருவோர் வாரமொன்றுக்கு ஆளுக்கு 2 இரத்தல் அரிசியையே பெற்றனர்.

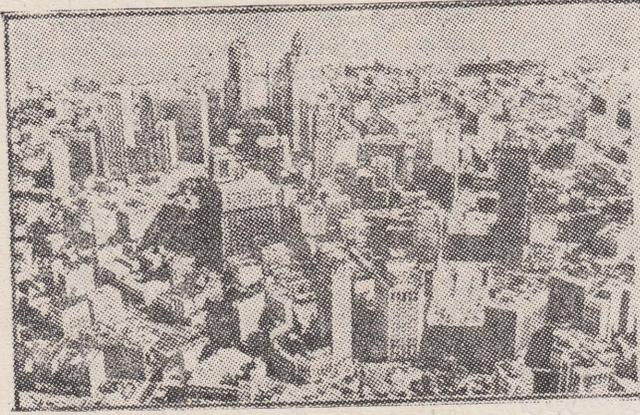
கொழும்பு மாவட்டத்திலுள்ள கடுவெல என்னும் இடத்தில் மக்கள் வங்கியின் 196வது கிளை திறந்து வைக்கப்பட்டது.

23. மாத முற்பகுதியில் நாட்டை விட்டுச் சென்ற ஒரு கனேடியக் குழுவினரால் நடாத்தப்பட்ட ஆரம்ப ஆய்வினைத் தொடர்ந்து மீன்பிடி அபிவிருத்தித் திட்டம் ஒன்றுக்கு இலங்கைக்கு கனேடிய அரசாங்கம் உதவ உள்ளது எனக் கொழும்பில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

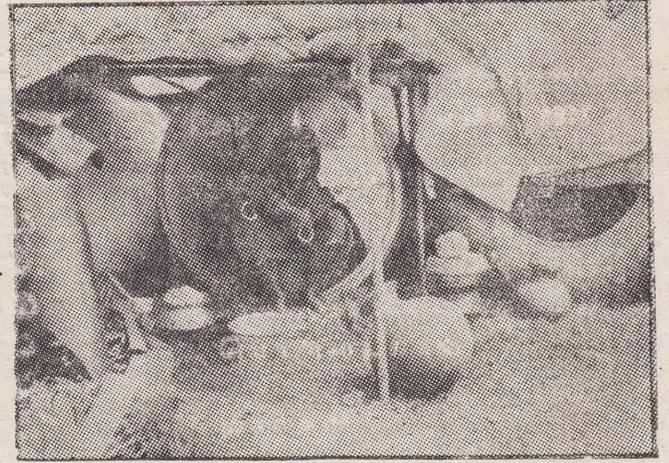
25. மொஸ்கோவில் இலங்கைக்கும் சோவியத் ரஷியாவுக்கும் இடையே ஒரு வர்த்தக உடன்படிக்கை கைச்சாத்தாயது. இது நடைமுறைக்கு வரும் நாளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குச் செல்லுபடியாகும்.

அடுத்த 3 மாதங்களுக்கும் மாதாந்தம் 40 டொன்களாக இருந்த இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கான கறுவாட்டு இறக்குமதி 100 டொன்களாக அதிகரிக்கப்படும் எனக் கொழும்பில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

28. பண்ணைக் கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்களுக்கும் பண்ணைக்காரருக்கும் விநியோகிப்பதற்காக 5,000 டொன் பின்னணிக்கை பிலிப்பைன்ஸிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய அரசாங்கம் கட்டளை அனுப்பும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ந
க
ர
ம
ய
மா
க்
க
ல்

மாநகர அபிவிருத்தி

இலங்கையின் நகர இயல்புக் காட்சி இந்த ஆரம்பக் கட்டத் திலேயே குறிப்பிடப்படுவதற்குத் தகுதியுடைத்து. நாட்டில் நகர ஜனத்தொகையின் பங்கு கடந்த பல தசாப்தங்களாகத் தேக்க நிலையில் இருந்து வந்துள்ளது. இவ்விதமாக, நகரப் பகுதிகள் நிர்வாக ரீதியில் பிரித்தமைக்கப் பட்டதன் பேரில், (மாநகரசபை, நகர சபை, பட்டின சபைப் பகுதிகளான இவை போன்றவை), மொத்த ஜனத்தொகையில் நகர ஜனத்தொகை 1946ஆம் ஆண்டில் 21.3 சதவீதமாகவும் 1971ஆம் ஆண்டில் 22.3 சதவீதமாகவும் இருந்தது. 20,000 பேருக்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையைக் கொண்ட பட்டினங்களுக்கு நகர அந்தஸ்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு வரைவிலக்கணத்தின் படி, நகரங்களின் பங்கு 1946ஆம் ஆண்டில் 11.4 சதவீதத்திலிருந்து 1971ஆம் ஆண்டில் 15.9 சதவீதத்துக்கு அதிகரிக்கும். இவ்விருவரைவிலக்கணங்களின் படியும், கிராமப் பகுதியிலிருந்து நகரப் பகுதிகளாகும் விகிதம் குறைவாகவே உள்ளது.

நகர ஜனத்தொகையின் பிரதான குவிப்பு கொழும்பு மாவட்டத்திலேயே உள்ளது. இம் மாவட்டம் நாட்டிலுள்ள மொத்த நகர ஜனத்தொகையில் ஏறக்குறைய 51.8 சதவீதத்தைக் கொண்டிருந்தது. கொழும்பு மாவட்டத்திலேயே நகர ஜனத்தொகை எவ்வளவு செறிந்துள்ள தென்பதை, இம் மாவட்டத்திலுள்ள மொத்த ஜனத்தொகையான 27,00,000 இல் நகர ஜனத்தொகை சுமார்

14,00,000 அல்லது 54 சதவீதமாக இருந்த தென்ற உண்மையிலிருந்து கண்டுகொள்ளலாம். கொழும்பையடுத்து அதிக நகர ஜனத்தொகைகளைக் கொண்ட மாவட்டங்கள் சுமார் 40 சதவீதத்தை நகரப் பங்காகக் கொண்ட திருகோணமலையும், 32 சதவீதத்தைக் கொண்ட யாழ்ப்பாணமும், ஏறக்குறைய 30 சதவீதத்தைக் கொண்ட மட்டக்களப்பும் ஆகும். அடர்த்தியான ஜனத்தொகைகளைக் கொண்ட மாவட்டங்களான காலியும் களுத்துறையும் சுமார் 22 சதவீதத்தைப் பங்காகக் கொண்ட நகரப் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தன.

நகரப் பரிமாண அமைப்பு முறை நிலைமையை உபயோகமான விதத்திலும் சித்தரிக்கிறது. இச் சந்தர்ப்பத்தில், தலா 50,000 பேருக்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகைகளைக் கொண்ட எட்டு நகரங்களை மட்டுமே இலங்கை கொண்டுள்ள தென்பநடு கவனிக்கத்தக்கதாகும். இவற்றுள் ஏழு நகரங்கள் மேற்கு மாகாணத்தில் கொழும்பு, களுத்துறை மாவட்டங்களை ஆக்குவனவாய் அமைந்துள்ளன. (அட்டவணை) 1.

எனினும், 1946ஆம் ஆண்டுக்கும் 1971ஆம் ஆண்டுக்குமிடையேயுள்ள 25 வருட காலத்தில் நகர ஜனத்தொகையில் கொழும்பின் பங்கு அநேகமாக மாறாமலே இருந்து வந்துள்ளதென்பதைக் கவனிப்பது சுவாரஸ்யமாகும். மிக முக்கியமான நகரான கொழும்பில் இருந்து உபநகரங்களுக்கு குடிமக்கள் வெளி முகமாகப் பரவுவது படிப்படியாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. ஆனால், அது நகர ஜனத்தொகைச் செறிவை நோக்கித் துரிதமாகவும் உத்வேகமாகவும் முன்னேறும் தன்மையைப் பெறுவதாயில்லை. (அட்டவணை) 2.

1946ஆம் ஆண்டுக்கும் 1953ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் காணப்படும் ஜனத்தொகை அமைப்பு மிக முக்கியமான மாநகரைச் சுற்றிலும் அமைந்த உப நகரப் பகுதிகளில் நகரப்புறச் சமூகங்கள் நியாயமான அளவில் துரிதமாக வளர்ச்சியுற்றதாகும். இப்போக்கு 1953ஆம் ஆண்டுக்கும் 1963ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலும் 1963ஆம் ஆண்டுக்கும் 1971ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலும் நீடித்தது. கோட்டே, பேலியாகொடை,

அட்டவணை 1

இலங்கையில் 50,000 பேருக்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகைகளைக் கொண்ட நகரங்கள்

மேற்கு மாகாணத்தில்		இலங்கையில் மற்றிடங்களில்	
கொழும்பு	5,62,160	காலி	72,720
தெகிவளை-கல்கிஸ்லை	1,54,785	கண்டி	93,602
கோட்டே	92,042	யாழ்ப்பாணம்	1,07,663
மொறட்டுவை	96,486		
நீர்கொழும்பு	57,115		

மூலம்: குடிசன மதிப்பு — 1971.

அட்டவணை 2

மாநகரிலும் உபநகரங்களிலும் கொழும்பு மாவட்டத்திலும் நகர ஜனத்தொகையில் சதவீத அதிகரிப்பு (வருடாந்த சராசரி)

	சதவீதம் 1946-1953	சதவீதம் 1953-1963	சதவீதம் 1963-1971
கொழும்பு மாநகரம்	2.4	1.9	1.2
கொழும்பின் உபநகரங்கள்	4.5	3.4	3.7
கொழும்பு மாவட்டம்	3.4	2.7	2.7
இலங்கை	3.1	2.8	2.6

மூலம்: மார்கா சஞ்சிகை வால். 2 இல. 1 — 1973, பக். 49.

மஹரகமை, ஹோமாகமை, தெகிவளை-கல்கிஸ்ஸை, கொலன்னா வை போன்ற உப நகரங்கள் மத்தியிலிருந்து வெளிமுகமாகப் பரவிய ஜனத்தொகையைக் கிரகித்துக் கொண்ட அதே சமயத்தில், கொழும்பு மாவட்டத்திலுள்ள குறைந்த அளவே நகர்மயமான பகுதிகளிலிருந்தும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்தும் உள்முகமாகப் பரவிய ஜனத்தொகையையும் பெற்று வருவதாகத் தோன்றுகிறது. உண்மையில், கொழும்பின் நகர்மயமான பிரதேசத்துக்குள்ளேயே, மாநகர சபை எல்லைகளால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி, பிரதான நகரான கொழும்பின் ஜனத்தொகை தேசிய சராசரியை விடக் குறைவாகவும் குன்றிவரும் விகிதத்திலுமே வளர்ந்துள்ளது. மத்திய நகரின் வளர்ச்சி விகிதம் வருடாந்தம் 1 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்துள்ள அதே சமயத்தில் உபநகரங்களின் வளர்ச்சி 2 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதம் வரை இருந்துள்ளது.

இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் பிரதிபலிக்கிற படி இலங்கையின் நகர இயல்புக் காட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்கள் ஒப்பியல் ரீதியாகச் சிறிய தன்மையனவாகவே உள்ளன. நகர அமைப்பில் உள்ள பிரதான அம்சங்கள் மாறாமலே இருந்து வருகின்றன. ஒரு வர்த்தக, நிர்வாக, கைத்தொழில் கேந்திரம் என்ற வகையில் கொழும்பின் முதன்மை அதே மட்டத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. தற்போது, அடுத்தடுத்துள்ள மாநகர சபைகளான கொழும்பும் தெகிவளை-கல்கிஸ்ஸையும் சேர்ந்து, 1946ஆம் ஆண்டில் போலவே, அடுத்த மிகப் பெரிய நகரமான யாழ்ப்பாணத்தின் ஜனத்தொகையைப் போல் ஏறக்குறைய ஏழு மடங்கு ஜனத்தொகையைக் கொண்டுள்ளன. உண்மையில், 50,000 பேருக்கு மேற்பட்ட ஆனால் 1,00,000

பேருக்குக் குறைவான ஜனத்தொகைகளைக் கொண்ட நகரங்களின் தொகை 1946ஆம் ஆண்டில் 4 ஆக இருந்ததிலிருந்து 1971ஆம் ஆண்டில் 5 ஆக அதிகரித்தது; 1,00,000 பேருக்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையைக் கொண்ட நகரங்களின் தொகை 1946ஆம் ஆண்டில் 1 ஆக இருந்ததிலிருந்து 1971ஆம் ஆண்டில் 3 ஆக அதிகரித்தது. பிற்கூறிய நகரங்களில் இரண்டு கொழும்பும் தெகிவளை-கல்கிஸ்ஸையுமாகும். இவ்விதமாக, கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட மேற்கு மாகாணம் நகர ஆய்வாளருக்குக் கவலை தரும் குவிமையமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

தலைநகர வளர்ச்சியின் பிரச்சினைகள்

இலங்கையின் முதன்மை வகிக்கும் தனியொரு பிரதான நகராகக் கொழும்பை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. எனினும், பிரதான நகர் என்ற பொருளும், வெறும் மத்திய நகரம் மட்டும் பொருத்தமாகி விடாது; ஆனால், அதனைச் சூழ்ந்த கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள பகுதிகளின் திரட்டே பொருத்தமுடைத்து. இந்த அடிப்படையில், மேற்கு மாகாணத்தின் பெரும் பங்கு கொழும்பு தலைநகரப் பகுதியையே கொண்டிருக்கும்.

இந்தத் தலைநகரப் பகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகளின் சிக்கலான தன்மை குடியேற்றநாட்டு ஆதிக்கக் காலத்தில் அமைந்த மாநகரொன்றில் எழக்கூடிய பிரச்சினைகளை எடுத்துக்காட்டுவதாகும். மூலப்பொருள்களைச் சேகரிப்பதற்கும் இறக்குமதிகளையும் ஏற்றுமதிகளையும் விநியோ

கிப்பதற்கும் மத்திய நிலையமாக ஆதியில் அது வகித்த நிலையும், அத்துடன் நிர்வாக, பதப்படுத்தும், போக்குவரத்து மைய நிலையமாக அது விளங்கி வருவதும் அதன் பிரமாண்டமான வளர்ச்சிக்கும் நகர உத்தியோக வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்துக்கும் அடிகோலின. இந்நிலைமை இன்றுகூட நீடிக்கிறது. எல்லாம் கொண்டு வந்து ஓரிடத்தில் குவிக்கப்பட்ட இந்த நடவடிக்கையின் விளைவுகள் என்னவென்றால், ஜனத்தொகையில் ஏற்பட்ட கட்டுப்பாட்டுறு அதிகரிப்பும், அதனையடுத்து குடியிருப்புக்கும் காணிக்கும் எழுந்த போட்டியுமாகும். அத்துடன், கடந்த காலத்தில், ஆரம்பமான உத்தியோக வசதித் துறையில் வேலைகள் கிடைக்காத நிலையினால் “உத்தியோக சார்பற்ற பகுதி” ஒன்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், எல்லாம் ஓரிடத்தில் குவிந்துள்ள இந்நிலைமையால் மத்திய நகருக்கும் மத்திய நகரிலிருந்தும் போவதற்குப் பெரிய போக்குவரத்து முறைகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, பொதுஜனப் போக்குவரத்து ஒரு பிரச்சினையாகியுள்ளது. இவற்றுடன் தலைநகரப் பகுதியை நிர்வகிப்பதற்குரிய முகாமைத்துவ முறையும் நிதி முறையும் ஆமை வேகத்தில் சீர் செய்யப்பட்டு வருவதும் சேர்ந்து, அநேகமாகக் கட்டுக்கடக்க முடியாத விகிதாசாரங்களை அடைந்துள்ள ஒரு பெரிய நகர நெருக்கடியையே உண்டாக்கியுள்ளன.

தலைநகரப் பிரச்சினையின் உடனடியான புலப்பாடு தூல உருவில் பிரதிபலிக்கின்றது. சேரிகளினதும் கொட்டில்களினதும் (அல்லது ‘கட்டுப்படுத்தப்படாத குடியமர்வுகள்’) வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கதாயிருந்துள்ளது. மாநகர சபையால் நடத்தப்பட்ட ஒரு பரிசீலனையின் படி, கொழும்பு மாநகரம் மட்டுமே பெரியதொரு பங்கைக் கொண்டுள்ளது. அட்டவணை 3 இல் கொழும்பிலுள்ள சேரி-கொட்டில் வாசிகளின் வகையும் தொகையும் சதவீதமும் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 3

கொழும்பிலுள்ள சேரிகளில் அத்துமீறி வசிப்பவர்களின் வகையும் தொகையும் சதவீதமும்

வகை	அலகுகளின் தொகை	குடியிருப்பு விகிதம்	மதிப்பிடப்படும் ஜனத்தொகை
குடியிருப்புச் சேரிகள்	19,576	6.99	1,36,836
பழைய வீடுகள்	8,172	7.02	57,367
கொட்டில்கள்	25,000	6.27	1,56,750
	52,748		3,50,953

மூலம்: இலங்கையில் வீடமைப்பு, மார்கா, பக்கம் 80.

உலகின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் சேரி வாசிகளே

2000 ஆண்டில் உலகின் சனத்தொகையில் அரைவாசிப் பேர்கள் நகரில் வாழ்க்கை நடாத்துவார்கள் என்று கூறும் போது உண்மைக்கு முரணாகத் தோன்றலாம். ஆனால் உலக வீடமைப்பு ஆய்வு என்ற தலைப்பில் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் அண்மையில் பிரசுரித்த ஆய்வறிக்கையின் பிரகாரம் இத்தகவல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த இரு தசாப்தங்களில் உலக சனத்தொகையின் 51 சதவீதத்தினர் நகரப் பகுதிகளில் வாழ்க்கை நடாத்துவார்கள். கிராமப்புறங்களில் 49 சதவீதமானவர்கள் வாழ்க்கை நடாத்துவார்கள் என்று அறிக்கை கூறுகிறது.

இன்று உலக சனத்தொகையில் 39 சதவீதமானவர்கள் பட்டினங்களிலும் நகரங்களிலும் வசிக்கின்றனர். 1920ஆம் ஆண்டில் 19 சதவீதமானவர்களே நகரங்களிலும் 81 சதவீதமானவர்களே கிராமப்புறங்களிலும் வசித்தனர்.

உலக சனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் அல்லது 100 கோடிக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தரக்குறைவான வீடுகளிலே வசித்து வருகின்றனர். காலம் போக நிலைமை மோசமடையும் என்று கூறப்படுகிறது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் உலகில் தலைநகரங்களில் இப்பிரச்சினை அதிகரித்து தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இங்கு சனத்தொகையின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் சேரி வாசிகளாகவும் கண்ட கண்ட இடங்களில் ஜாகையை அமைத்துக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

வறிய வீடுகளில் ஆள்நெருக்கடி அடிப்படை சுகாதார வசதியின்மை என்பனவே முக்கிய காரணிகளாக விளங்குகின்றன. இங்கெல்லாம் தண்ணீர் விநியோக வசதிகள் குன்றியிருப்பதுடன் தகுந்த முறையில் பொது குப்பை கூளங்கள் அகற்றும் வசதிகளும் இராது. பெரும்பாலான நாடுகளில் ஒரு அறையில் மூவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வசிப்பார்கள்.

1920ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் பாரிய நகரங்கள் அரு

மையாகவே காணப்பட்டன. அபிவிருத்தியடைந்த பிராந்தியங்களில் 50 இலட்சம் அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட சனத்தொகை வசிக்குமிடங்களில் 20 சதவீதமானவர்களே நகரங்களில் செறிவாகக் காணப்பட்டனர். மிக அபிவிருத்திப் பிரதேசங்களில் இத்தொகை 47 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

1950ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் அபிவிருத்தியடைந்த பிராந்தியங்களில் சில ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட 'கோடி சனத்தொகையுடைய நகரங்களில்' 13 கோடி மக்கள் வசித்தனர். சற்றுக் குறைந்த விருத்தியுடைய பிராந்தியங்களில் சுமார் 25 நகரங்களில் 5 கோடி மக்கள் வசித்தனர். 1985ஆம் ஆண்டில் சுமார் 126 கோடி சனத்தொகையுடைய நகரங்கள் காணப்படும். அதில் 34 கோடி சனத்தொகைக் காணப்படும் எனவும் குறைந்த விருத்தியுடைய பிராந்தியங்களில் 147 கோடி சனத்தொகை நகரங்கள் காணப்படும் எனவும் இங்கு 46 கோடி 50 இலட்சம் சனத்தொகை காணப்படும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

தற்போதைய தசாப்தத்தில் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் காணப்படும் கோடி சனத்தொகை நகரங்களின் எண்ணிக்கை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் காணப்படுவதை விட அதிகமாகக் காணப்படும் என்று கூறப்படுகிறது.

நகர வளர்ச்சிக்கு கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகரங்களை நோக்கிக் குடி பெயருதல் முக்கிய காரணமாகவுள்ளது. மொத்த சனத்தொகை அதிகரிப்பிலும் குடிபெயர்வே நகர வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாகவுள்ளது.

கிராமத்திலிருந்தான நகர குடிப்பெயர்வு, நகர வளர்ச்சி ஆகியனவற்றிற்கு சேரிகளும், உரிமையற்ற பொது நிலங்களில் காணப்படும் குடியிருப்புகளுமே முக்கிய காரணமாகும். அபிவிருத்தியடைந்த உலகில் பெரும்பாலான நகரங்களில் சேரிக்

குடியிருப்புகள் சனத்தொகையில் மூன்றில் ஒன்று தொடக்கம் அரைவாசிப் பங்கை வகிக்கின்றன.

ஆபிரிக்காவில் 100,000 தொடக்கம் 500,000 சனத்தொகையுடைய 44 நகரங்கள் காணப்படுகின்றன. இந் நகரங்கள் பற்றி நடாத்தப்பட்ட ஆய்வறிந்து பெரும்பான்மையினர் சேரி வாசிகள் என்று அறியப்படுகின்றது. இரண்டு நகரங்களில் மாத்திரமே சேரி மற்றும் உரிமையற்ற குடியிருப்புகள் 48 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக உள்ளன. ஓரிடத்தில் இத்தகைய குடியிருப்புகள் 90 சதவீதமாகவும் காணப்படுகின்றன.

பத்து இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட சனத்தொகையைக் கொண்ட 15 லத்தீன் அமெரிக்க நகரங்களில் 6 நகரங்கள் பற்றிய தரவுகளே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் மூன்று நகரங்களில் முறையே பத்து இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட சேரிக் குடியிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆசியாவில் ஏழு நகரங்களில் தனித்தனியே பத்து இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட அத்துமீறிய குடிகள் காணப்படுகின்றன. இதில் மூன்று நகரங்கள் இந்தியாவில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 70 சதவீதமான குடும்பங்கள் ஒற்றை அறையிலே வசிக்கின்றனர்.

அண்மைக் காலம் வரை நகரங்களில் பொதுவிடங்களில் அத்துமீறிக் குடியிருப்பவர்கள் பிரச்சினை தற்காலிகமானது என்றே பெரும்பாலான அரசாங்கங்கள் கருதின. இவை நகரவீதி விஸ்தரிப்புடன் இலகுவில் அகற்றப்படும் என்று நம்பப்பட்டது. இந்தக் குடியிருப்புக்களை அகற்ற அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. பதிலாக பிரச்சினை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகின்றது. நகர உறுப்பினுள் அத்துமீறிய குடிகளை சேர்த்துக் கொள்வதா அல்லது புற்று நோய் போல் வளர்ச்சியடைந்த இவர்களை அகற்றுவதா என்பதே கேள்வியாகவுள்ளது.

சமுதேவல் சமெக்கி

சேரிகளிலும் கொட்டில்களிலும் வசிப்பவர்கள் மாநகரின் மதிப்பிடப்படும் ஜனத்தொகையில் 57 சதவீதத்தினராக அமைந்திருக்கின்றனர். மாநகர ஜனத்தொகையில் இப்பகுதியினரின் தற்போதைய மதிப்பீடு 10 வருடகாலத்தில் 40 சதவீத அதிகரிப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

வீடமைப்பைப் பொறுத்தவரை, கொட்டில்கள் பிரதானமாக ஓலைகள், பலகைகள், சணல், துணி அல்லது பழைய துத்தநகரத் தகடுகள் போன்ற உறுதியற்ற பொருள்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டவையாகும். இவை தனியார் காணியிலும் அரசாங்கக் காணியிலும் மாநகர சபைக் காணியிலும் அனுமதியின்றி குடிபுகுந்து கட்டப்பட்டவை. இந்தக் கொட்டில் மாதிரியான வீடுகள் இப்பொழுது மாநகரெங்கும், பெரும்பாலும் சுற்றெல்லைகளில் புள்ளியிட்டது போலக் காட்சியளிக்கின்றன. அவை வீடமைப்பில் தலைநகரிலுள்ள வறிய மக்களுக்குரிய ஆகச் சிறந்த தரங்களைவிட ஆகக் குறைந்த தரங்களின் அவசியத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

வீடமைப்புப் பிரச்சினை தலைநகரப் பிரதேசம் என்கும் பயங்கர விகிதாசாரங்களையும் அடைந்துள்ளது. ஜனத்தொகை வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் வீட்டுவசதி இருப்பின் அதிகரிப்பில் காணப்படும் குறைந்த விகிதமும், அதன் விளைவாகத் தற்போதுள்ள வீடுகளில் காணப்படும் மிதமிஞ்சிய ஜனநெருக்கமுமே இந்தக் கவலைக்கிடமான நிலைமையை ஏற்படுத்தியுள்ளன. கொழும்பு மாநகரில், 1963ஆம் ஆண்டில் வீடொன்றுக்கு 7.11 பேர் என்றிருந்த குடியிருப்பு விகிதம் 1971ஆம் ஆண்டில் வீடொன்றுக்கு 7.76 பேர் என்று வளர்ந்துள்ளது. இந் நிலைமையை மோசமாக்க; 1963ஆம் ஆண்டுக்கும் 1971ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தின்போது, கொழும்பு மாநகரில் ஜனத்தொகையின் வளர்ச்சி 9.8 சதவீதத்தை எட்டியிருந்த போதிலும், அதேகாலத்தில் மாநகரிலுள்ள குடியிருப்பு வீடுகளின் தொகை மொத்தத்தில் 0.6 சதவீதத்துக்கு மேல் அதிகரிக்கவில்லை.

கொழும்பு மாநகரிலுள்ள குடியிருப்பு வீடுகளின் தேவை

(1976ஆம் ஆண்டில்) 68,570 புதிய குடியிருப்பு வீடுகள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விரிவான தலைநகரப் பிரதேசத்துக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் 16,280 புதிய வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டியதவசியமாகும். இவையெல்லாம் அடைவதற்கு மிகக் கஷ்டமான இலக்குகளாகும் என்பதுடன், இவை பிரச்சினையின் பிரமாண்டமான தன்மையையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

காணி மற்றொரு பிரச்சினையாகும். மேற்கு மாகாணத்தில் ஜனத்தொகையின் செறிவு 1963ஆம் ஆண்டில் சதுரமைல் ஒன்றுக்கு 2,000 பேர் என்றிருந்ததிலிருந்து 1971ஆம் ஆண்டில் சதுரமைல் ஒன்றுக்கு 2,400 பேர் என்று அதிகரித்தது. கட்டடங்கட்டுவதற்குரிய காணிகள் வாங்க இயலுமான விலைகளில் இல்லாததால் கொழும்பிலுள்ள நிலைமை மிகக் கடுமையாகியுள்ளது. அல்லாவிட்டால் கூட, காணியின் மையால், வாச நோக்கங்களுக்கான குறைந்த பட்ச காணிப்பரிமாணங்களைக் கொழும்பில் 15 பெர்ச்சிலிருந்து 6 பெர்ச்சுக்கும் தெகிவளை-கல்கில்லையில் 15 பெர்ச்சிலிருந்து 7 பெர்ச்சுக்கும் குறைப்பதென முடிவு செய்ய வேண்டிய நிலை அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டது. அரசாங்கக் காணிகளிலும் தனியார் காணிகளிலும் மாநகர சபைக் காணிகளிலும் அத்துமீறிக் குடியிருக்கும் நிலைமை காணிப் பஞ்சத்தையே மேலும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அத்துடன், உயர்ந்த விலைகளின் காரணமாகக் காணி பெறுவதென்பது அநேகமாக இயலாத காரியமாகிவிட்டது. கொழும்பில் பெர்ச் ஒன்றுக்கு 12,000/- ரூபாவரையிலும், உபநகரங்களில் பெர்ச் ஒன்றுக்கு 750/- ரூபாவமாகப் பொதுவாக நிலவும் விலையினால், வீடமைப்புக்காகப் போதிய காணி வாங்குவதிலிருந்து பெருந்தொகையானோர் விலக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள்.

கட்டடங்கட்டும் நோக்கங்களுக்காகக் காணி தேடும் முயற்சி, தாழ்ந்த பகுதிகளிலுள்ள காணிகளை மீட்க, கட்டடங்கட்டுவோரையும் அரசாங்க அதிகாரிகளையும் துணிந்து முதலீடுசெய்வோர்களையும் தூண்டியுள்ளது. மனம் போனவாறு திட்டமெதுவுமின்றிக் கண்டபடி, காணிகள் மீட்கப்பட்டதன் விளைவாக, புதுவகையான பிரச்சினை

கள் தோன்றியுள்ளன. திட்டமிடப்படாது அமைக்கப்பட்ட மேற்புற வடிகால்களால் இப்பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. இதன் விளைவாக, இலேசான மழை பெய்வதால் கூட மாநகரின் சில பகுதிகளில் வெள்ளம் வந்து விடுகிறது.

வசதிகளைப் பொறுத்தவரை, தலைநகரப் பிரதேசத்தில் அடிக் கடி நீர்வெட்டுகள், மின்சாரம் இடைக்கிடை தடைபடுதல் அல்லது முற்றாக நின்றுவிடுதல் ஆகிய கஷ்டங்கள் உண்டு. அநேக குடியிருப்பு வீடுகளில் இவ்வசதிகள் கூட முற்றாக இல்லை. மாநகரிலுள்ள அனுமதி பெற்ற வீடுகளில் குழாய் நீர்வசதியும் மலஜலகூட வசதிகளும் மிருக்கும் அதேசமயத்தில், சேரிகளிலும் கொட்டில்களிலும் வசிக் கும் மக்கள் இறைப்புக் குழாய்களையும், கழிவுகளை அப்புறப்படுத்துவதற்குரிய வழி எதுவாயிருந்தாலும் சரி அதையும் நம்பியிருக்கின்றனர்.

கொழும்பு அபிவிருத்தித் திட்டத்தினரால் நடத்தப்பட்ட பரிசீலனைகளிலிருந்து, தலைநகரப் பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பாலான பகுதிகளில் போதிய மலஜலகூட வசதிகள் உள்ளன வென்றும் நீர்கொழும்பு, ஜா-எல, கொச்சிக்கடை, கந்தாளை, கட்டுநாயக்கா போன்ற ஒரு சில விதிவிலக்கான பகுதிகளில் இவ்விஷயமாக உடனடியான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் தெரியவந்துள்ளது. நீர்வசதியைப் பொறுத்தவரை, கொழும்பின் கிழக்கிலும் வடகிழக்கிலுமுள்ள வீடுகளில் மூன்றிலிரண்டு பங்குக்கு மேற்பட்டவற்றின் வளவுகளுக்கும் எத்தகைய நீர்வசதியுமில்லை. வெளிச்சவசதியைப் பொறுத்தவரை, பெரும்பாலான வீடுகளில் (50-90 சதவீதம்) மின்சார சாதனங்களுக்கு அதிக பணம் செலவு உண்டாவதால் மண்ணெண்ணெயையே உபயோகிக்கின்றனர்.

ஒன்றோடொன்று குறுக்கிடும் பாரிய போக்குவரத்து முறைகள் இப்பிரதேசத்தில் உள்ளதால் தலைநகரப் பகுதியின் பிரச்சினைகள் மோசமடைந்துள்ளன. எனினும், அவையாவும் கொழும்பை மத்திய நிலையமாகக் கொண்டுள்ளதால் உச்சநிலைப் போக்குவரத்தின் போது அவையாவும் மாநகரில் வந்து குவிந்துவிடுகின்

றன. பொதுஜன வாகனப்போக்குவரத்து ஒப்பியல் ரீதியில் மலிவாக இருந்தபோதிலும், இதனால் மொத்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலவில்லை. இதன்விளைவாகப் புகைவண்டிகள் பஸ்கள் ஆகிய இரண்டிலும் அளவுமீறிய தொகையான பிரயாணிகள் இருப்பதைச் சர்வ சாதாரணமாகப் காணலாம். பொதுஜன வாகனப் போக்குவரத்தை நடத்துவதிலுள்ள திறமைக் குறைவு இந்நிலைமையை மோசமாக்கி வருவது சாத்தியம். அட்டவணை 4 கொழும்புக்கு அருகில் நடைபெறும் போக்குவரத்தின் அளவைக் காட்டுகிறது. அட்டவணை 5 மாநகரிலுள்ள பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட மார்க்கங்களால் செல்லும் பஸ் பிரயாணிகளின் தொகையைத் தருகிறது.

பிட்டது போல, இக்குடியேற்றத்தின் தாக்கம் கொழும்பைச் சூழ்ந்துள்ள உபநகரங்களினால் பெருமளவுக்குக் கிரகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

முழுப் பிரச்சினைகளுக்கும் அடிப்படையிலுள்ள கவலைக்கிடமான தன்மை தலைநகரப் பகுதியில் நிலவும் பாரதூரமான வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையால் மறைக்கப்படுகிறது. வேலை தேடுவோரால் பொருளாதார விஸ்தரிப்பு வேகம் குறைந்ததனால் தலைநகரப் பகுதி மந்தநிலையை அடைந்துள்ளது. இதன்விளைவாக வேலையின்மைப் பிரச்சினை எழுந்துள்ளது. கொழும்பு மாநகரில், சுமை குறைந்துள்ளதற்கு “உத்தியோக சார்பற்ற பகுதியினரை” பொறுப்பாளிகளாயிருந்துள்ளனர். அண்

கள் வருடந்தோறும் 7 சதவீதம் அதிகரித்து வருகின்றன வென்றும், இதன்விளைவாக மாநகர சபையின் வருமானம் முழுவதும் சமீப எதிர்காலத்தில் இந்நோக்கத்துக்காகச் செலவாகி விடலாமென்றும் மாநகர சபை அண்மையில் வெளியிட்டது. 1975ஆம் ஆண்டில் தருமப்பண உதவியின் பேரில் செலவிடப்பட்ட தொகை சுமார் 35 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்தது.

தலைநகரப் பிரதேசத்தின் பிரச்சினைகள் மத்திய நகரினதும் தலைநகரினதும் வளர்ச்சியின் பின்னணியில் வைத்து நோக்கப்பட வேண்டும்.

மாநகரினதும் தலைநகரினதும் வளர்ச்சி

பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தின்போது கொழும்பு இலங்கையின் தலைநகரமாகியது. ஒரு சர்வதேச துறைமுகம் என்ற முறையில் அதன் முக்கியத்துவம் அதற்கு முன்பே அதிகரித்தது. கரையோர மாகாணங்கள் போர்த்திக்கேயரினதும் ஒல்லாந்தரினதும் ஆட்சியிலிருந்த போது இப்படி நடந்தது. பிரிட்டிஷர் கொழும்பை அரசாங்கத்தினதும் நிர்வாகத்தினதும் தலைமைப் பீடமாக்கியது மட்டுமன்றி அதனை வர்த்தக, வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கரிய மத்தியநிலையமாகக் கினர். இறக்குமதி-ஏற்றுமதிக்கட்டுக்கோப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட இருமை இத்துறைமுகம் நகரில் வலுவை கூட்டியது. அதன் விளைவாக அது சிரேஷ்ட நகரமாக விளங்கியது.

கொழும்பின் முதன்மை நாட்டிலுள்ள மற்றும் நகரப் பகுதிகளின் வளர்ச்சியைப் பின்னடையச் செய்தது. இவ்விதமாக அது பல்வேறு விதமான குடியேற்றக்காரர்களை ஈர்க்கும் ஓரிடமாகியது. தன் வசமிருந்த காணியை இழந்த அல்லது தனது விவசாயத் தொழில் தனக்கு ஜீவனோபாயத்தை மட்டும் பெற்றுக் கொடுப்பதாயுள்ளதெனக் காணும் கிராமிய விவசாய மாநகரத் தொழில்களில் ஈடுபடுவதிலுள்ள அனுசூலங்களை விரைவிலே கண்டார். இத்தொழில்கள் அவருக்கு ரொக்க வருமானத்தைக் கொண்டு வந்தன. மாநகரம் வர்த்தகம் செய்வதற்கும் வியாபாரம் நடத்துவதற்கும் நல்ல இடமாக

அட்டவணை 4

கொழும்புக்கு அருகில் நடைபெறும் போக்குவரத்தின் அளவு—1966

பாதை	மாநகர சபை எல்லைகள்	10 மைல்	15 மைல்	20 மைல்
		விட்டார்தம்	விட்டார்தம்	விட்டார்தம்
ஏ 3	..	10,650	5,700	3,200
ஏ 1	..	8,750	4,600	3,500
ஏ 4	..	12,050	5,000	2,900
ஏ 2	..	17,700	6,500	4,500
		49,150	21,800	14,100
				1,070

அட்டவணை 5

1963-1967இல் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட சில பஸ் பாதைகளில் சென்ற பிரயாணிகளின் தொகை

	1963	1967
பாதை 177		
கடுவலை-புறக்கோட்டை
பாதை 174
பொரளை-கொட்டாவை
பாதை 170.2
அத்துறுகிரிய-கோட்டை
	23,47,421	40,59,926
	23,69,692	33,48,195
	21,01,055	26,07,357

மூலம்: இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை.

தலைநகரப் பிரதேசத்தின் பொதுவான பிரச்சினைகளுக்கு மக்கள் குடிபெயர்ந்து வருவது ஓரளவுக்குக் காரணமாகும். குடிஜன மதிப்பீட்டிலுள்ள தகவல்களின்படி, 1963ஆம் ஆண்டில் 2,38,395 பேர் கொழும்பு மாவட்டத்திலுள்ள நகரப் பகுதிகளில் வந்து குடியேறினர். 53,777 பேர் மட்டுமே மற்றும் நகரப் பகுதிகளில் போய்க் குடியேறுவதற்காகக் கொழும்பு மாவட்டத்தை விட்டுச் சென்றுள்ளனர். எனவே மக்கள் வெளியேயிருந்து வந்து தலைநகரப்பிரதேசத்தில் குடியேறும் பிரச்சினை கணிசமான அளவில் இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே குறிப்

மையில் நடத்தப்பட்ட ஒரு பரிசீலனையிலிருந்து “உத்தியோக சார்ப்பற்ற தொழில்களில்” ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் தொகையும் அவர்களைச் சார்ந்திருப்போரும் மாநகரின் ஜனத்தொகையில் 40 சதவீதத்தினராக அமைந்துள்ளனர் என்று வெளியாகியுள்ளது.

வேலையற்ற அல்லது வேலை போதாத நிலைக்கும் வருமானங்களுடன் சம்பந்தமுண்டு. மாநகர சபையால் வழங்கப்படும் ‘தருமப்பணத்’ துக்கான கோரிக்கைகள் அதிகரித்து வருவது, குறைந்த வருமான அளவுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கஷ்டநிவாரண உதவிக்கான கோரிக்கை

இருப்பதை மற்றவர்கள் கண்டனர். மேலான கல்வி, சமூக-கலாசார வசதிகள் வாயிலாகச் சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் முன்னேறுவதற்கு மாநகரிலுள்ள சந்தர்ப்பங்களையும் சிலர் கண்டனர். இவ்விதமாக ஏராளமானோர் குடியேற்றும் நோக்கத்துடன் மாநகரை நோக்கி கிளம்பத் தொடங்கினர். இரு மகாயுத்தங்கள் நிலைமையை மோசமாக்கின.

மாநகரின் வளர்ச்சியே நூறு வருடங்களில் ஆறு மடங்கு அதிகரிப்பைப் பதிவுசெய்கிறது. இவ்விதமாக, 1871ஆம் ஆண்டில் முதலாவது ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டபோது, கொழும்பின் ஜனத்தொகை 95,843 ஆக இருந்தது. 1931ம் ஆண்டளவில் அதன் ஜனத்தொகை 2,84,155க்கு அதிகரித்து விட்டது. (1948ஆம் ஆண்டில்) சுதந்திரம் வழங்கப் படுவதற்குச் சற்று முன்பு மாநகரின் ஜனத்தொகை 3,62,074 ஆக இருந்தது. கடந்த குடிஜன மதிப்பீட்டின் போது (1971ம் ஆண்டு) மாநகரின் ஜனத்தொகை 5,62,160. இது நூறு வருடங்களில் ஆறுமடங்கு அதிகரிப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. (அட்டவணை) 6.

அட்டவணை 7

கொழும்பு மாநகரில் ஜனத்தொகையின் வளர்ச்சி

குடிஜன வருடம்	ஜனத்தொகை
1871	95,843
1881	110,502
1891	126,825
1901	154,691
1911	211,274
1921	244,163
1931	284,155
1946	362,074
1953	425,881
1963	511,639
1971	562,160

மூலம்: குடிஜன மதிப்பு, புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்.

இந்தப் புள்ளிவிபரங்கள் சுதந்திரத்துக்கு முந்திய காலத்தில்—1871ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1946ஆம் ஆண்டு வரை—மாநகரின் ஜனத்தொகையில் அதிக உயர்வான வளர்ச்சி விகிதத்தை வெளியிடுகின்றன. அதற்குப் பின்னான வளர்ச்சி படிப்படியாகக் குறைந்து வந்துள்ளது. குடிஜன மதிப்பீடுகளுக்கிடையே

கடைசி அதிகரிப்பு 9.9 சதவீதம் மட்டுமே. ஆனால் முந்திய வருடங்களில் குடிஜன மதிப்பீடுகளுக்கிடையே சராசரி அதிகரிப்புகள் 15 சதவீதத்தை விட ஒருபோதும் குறையவில்லை.

மாநகர வளர்ச்சியின் இம் முறையில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சி என்னவெனில், இதே மசயத்தில் அதன் உபநகரங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள துரிதமான வளர்ச்சியாகும். புதிய ரஸ்தாக்களின் அமைப்பு, துரிதமான போக்குவரத்து வசதி கிடைக்கக்கூடிய தாயிருந்தமை, சுற்றெல்லையிலுள்ள உபநகரங்களில் அமைந்துள்ள கைத்தொழில் துறையின் பொதுவான விஸ்தரிப்பு ஆகியன இத்தகைய பகுதிகளில் போய்க் குடியேற நபர்களுக்குப் போதிய தூண்டுகோலாக அமைந்தன. அப்பகுதிகளில் காணிகளும் ஒப்பியல் ரீதியாக மலிவாக இருந்தன. இது குடியேற்றத்துக்கு மேலும் ஒரு தூண்டுகோலானது. இவ்விதமாக, மாநகரின் கூட்டு வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதம் 1.2 சதவீதமாயிருந்த போது, அடுத்துள்ள உபநகரங்களான கோட்டை, மகரகமை, தெகிவளை-கல்கிஸ்ஸை, பேலியாகொடை, கொலன்னை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி வீதம் முறையே 2.6%, 5.0%, 4.0%, 7.7%, 3.5% ஆக இருந்துள்ளது என கடந்த குடிஜன மதிப்பீட்டிலிருந்து வெளியாகிறது. இது இப்பகுதிகளில் குடியேற்றம் தொடர்ந்து கிரமமாக நடைபெற்று வருவதைக் காட்டுகின்றது. உண்மையில், நுணுக்கமாகப் பரிசீலனை செய்தவிடத்து, நகரக் குடிபெயர்ச்சி வடக்கு நோக்கி கொச்சிக்கடை வரையிலும் தெற்கு நோக்கி அனாதாமம் வரைக்கும் நடந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இவ்விதமாக, மாநகரம் இப்பொழுது ஏறக்குறைய

40 இலட்சம் பேரைக் கொண்ட ஒரு பரந்து விரிந்த மிகப்பெரிய நகரின் ஒரு பகுதியாகிவிட்டது.

நகர - கிராம சமநிலை

மேலே விவாதிக்கப்பட்ட வளர்ச்சி முறையிலிருந்து, கொழும்பின் சரித்திர முக்கியத்துவமுள்ள பங்களிப்பு கொழும்பில் பிரதான பணிகள் நீடிப்பதால் பலமடைந்துள்ளது. எனினும், இதனால் வெகுதூரத்திலுள்ள கிராமப் பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டன வென்று பொருள் கொள்ளலாகாது. ஆனால், சுதந்திரத்துக்குப் பின்பு அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் குளங்களின் புனருத்தாரணத்தையும் ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்குத் திட்டங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விவசாயக் குடியேற்றங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் முதலீடு செய்துள்ளன. இத்தகைய கொள்கைகளின் நேரடியான பயனாக யாதெனில், கிராம மக்கள் அவர்களுடைய சொந்தச் சுற்றுலிவேயே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். இது நிர்வாகத்துக்கும் வர்த்தகத்துக்கும் மத்திய நிலையங்களாக உதவும் பொருட்டு 'மாகாண நகரங்கள்' வளர்ச்சியடையவும் வசதியளித்துள்ளது. இவையும் மற்றும் சிறிய பரிமாணமுள்ள பட்டினங்களும் நாட்டுப் புறங்களில் புள்ளியிட்டது போலத் தோன்றத் தொடங்கின; ஓரளவுக்கு வேற்றிடங்களில் குடியேறச் செய்வதற்கு எதிராகப் பயனுறுதிவாய்ந்த தடுப்புப் படங்களாகவும் இவை உதவின.

இலங்கையின் கிராமப் பிராந்தியங்களில் சிறிய அளவில் நடைபெற்றுள்ள நகர்மயமாக்கும் முயற்சிகள் இடைத்தர நகரங்களின் தொகை அதிகரித்துள்ளதைப் புள்ளிவிவரங்களின் உருவில் பிரதிபலிக்கின்றன. (அட்டவணை) 7.

அட்டவணை 7

ஜனத்தொகையின் அளவுப்படி இலங்கையிலுள்ள நகரங்கள்

ஜனத்தொகைப் படி நகரங்களின் பரிமாணம்	நகரங்களின் தொகை			
	1946	1953	1963	1971
2000 க்குக் கீழே	40	30	17	6
2,000— 5,000	36	35	32	34
5,000— 10,000	30	29	29	27
10,000— 20,000	19	25	29	34
20,000— 50,000	5	9	21	23
50,000—1,00,000	4	6	5	5
1,00,000மும் அதற்கு மேலும்	1	1	2	3

மூலம்: குடிஜன மதிப்பு, புள்ளிவிவர திணைக்களம்.

அப்பொழுது, குடிபெயர்ச்சியைப் பாதிக்கும் “தள்ளு” “இழு” என்ற காரணிகளைப் பற்றிய சம்பிரதாயமான கருத்துக்களைக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இலங்கையின் விஷயத்தில் கையாள முடியாது. நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும்மிடையே ஒரு சமநிலையை வைத்திருக்க இலங்கையினால் இதுவரை முடிந்துள்ளதனால், கொழும்பின் தலைநகரப் பகுதியோ அல்லது மற்றும் நகரங்களோ பொதுவாகப் பெரிய ஈர்ப்புப் பகுதிகளாகச் செயலாற்றவில்லை. ஏனென்றால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நகரப் பகுதிகள் கிராமப் பகுதிகள் ஆகிய இரண்டிலும் காணப்படுகிறது. கிராமவாசி தான் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த இடத்தை விட்டுச் சும்மா கிளம்பிவிடுவதற்கு எத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க நோக்கமுமில்லை. மேலும், நாட்டுக்குள்ளே பிரயாணஞ் செய்வது ஒப்பியல் ரீதியாக மலிவாகவும் சௌகரியமாகவும் இருக்கும் போது, பெரிய நகரப் பகுதிகளுக்குக் குடிபெயர்ந்து செல்ல வேண்டிய அவசியம் தோன்றவில்லை. அத்துடன், அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் பெரும் பணச் செலவில் தாராளமாகச் சமூக சேமநல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளதால், நகரங்களை நோக்கிக் குடிபெயர்ந்து செல்வதற்கு ஊக்கம் பிறக்கவில்லை.

தற்போதைய கொள்கைகள் கிராமங்களை நோக்கிக் குடிபெயர்வதைப் பலப்படுத்தும் நோக்கமுடையன. கிராமாபிவிருத்தியுடன் இணைந்த காணிச் சீர்திருத்தம், மகாவலி திசைதிருப்பும் திட்டம் முவலியனவெல்லாம் கிராமப் பகுதிகளை நவீன மயமாக்கி, அநாவசியமான குடிபெயர்ச்சிக்கு ஊக்கமூட்டாதிருக்கும் நோக்கங் கொண்டவை. இலங்கையிலுள்ள அனுசூலமான நிலைமை மற்றும் சில ஆசிய நாடுகளில் காணப்படவில்லை. அந்நாடுகள் நகரங்களினதும் கிராமங்களினதும் பங்குகளில் பிரமாண்டமான ஏற்றத்தாழ்வுகளை அனுபவித்துள்ளன. வேரோரிடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது போல, சில ஆசிய நகரங்களின் ஆதிக்கமுதன்மை அடுத்த மிகப்பெரிய நகரைப் போல (உதாரணமாக பாங்காக்) 26 மடங்கு உள்ளது. கிராமாபிவிருத்தியின் செலவில் துரிதமாக நகர் மயமானதற்கு ஜப்பான் மற்றொரு உதாரணமாகும்.

தலைநகரப் பிரச்சினைகளின் தற்செயல் விளைவுகள்

எனினும், இலங்கையில் நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்குமிடையே நிலவும் சமநிலை கொழும்பின் தலைநகரப் பகுதி பொருந்தாமுறையில் வளர்ச்சியடைவதைத் தடுத்து நிறுத்திவிடவில்லை. இதனால் தற்செயலாக ஏற்பட்டுள்ள விளைவு ஓரளவுக்குச் சரித்திர பூர்வமானது. சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய காலத்தில் பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பு களை மாற்றியமைக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. எனினும், இது விஸ்தரிப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் போதிய சந்தர்ப்பங்களை உண்டாக்கவில்லை. குறிப்பாக நகரப் பொருளியல் கிராமப் பொருளியலிலிருந்து வேறு பட்டதெனக் கருதினர். எனவே கிராமப் பகுதியில் முதலீடு செய்யப்பட்ட போது, விஸ்தரிப்புக்கு இடமிருக்கவில்லை. நிலைமைக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்றகொள்கைகள் என்பதே பிரதானமாக வற்புறுத்தப்பட்டது. இந்தக் கொள்கைகளின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விளைவு என்னவென்றால், ஒப்பியல் ரீதியாக எங்களுடைய நகரப் பகுதிகளில் நிலவும் தொழில் நுட்பவியல்களினதும் விளையாண்மைகளினதும் குறைந்த மட்டமாகும். புதிய மாறுதல்களைச் செய்வது உள்ளடங்கியிருந்த போதிலும் அதற்குச் சறுசறுப்பான ஊக்கம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால், கல்வி எளிமையோ அல்லது இயற்கைத் தன்மையோ இல்லாத மிக நவீன பொருளியலை நோக்கி வழிப்படுத்தப்பட்டது. ஆதலால், சகல முனைகளிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தன. அவை பெரும்பாலும் கொழும்பின் தலைநகரப் பகுதியில்தான் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

நகரப் பொருளாதாரங்களில் விஸ்தரிப்பு நடைபெறாத அதேசமயத்தில் கிராமங்களை நவீனமயமாக்கும் முயற்சிகளும் கைக்கொள்ளப்படவில்லை. தலைநகருக்குக் கீழே ஒரு திட்டமான நகர உத்தியோக வர்க்கம் இருந்திருந்தால், இது ஒரு வேளை நடந்திருக்கலாம். கொழும்பின் ஆதிக்கமுதன்மை அடுத்த மிகப்பெரிய நகரத்தைப் போல ஐந்துமடங்களவு இருந்ததால், நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் குறுக்கே பரஸ்பரம் நவீன இயல்புகள் ஊடுருவவில்லை.

முன்பு விவாதிக்கப்பட்டது போல, தலைநகரப் பகுதியின் பிரச்சினைகள் எழுந்ததற்கு நகரமுறையே ஒரு நேரடியான காரணமாகும். நகர அபிவிருத்திக்குத் தூரதிருஷ்டியுள்ள ஒரு கொள்கை இல்லாததால், குடிமக்களை உற்பத்தித் தொழில்களில் திட்டமிட்டு அமர்த்துவது தடைப்பட்டது. நகர விஸ்தரிப்புக்கான திட்டம் எதுவும் இருக்கவில்லை. இதனால் பிரச்சினைகள் எழுந்தபோது, கட்டுப்பாட்டு முறைகள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டன. மத்திய நகரில் சகல நடவடிக்கைகளும் தொடர்ந்து குவிக்கப்பட்டதால் காணி விலைகள் வெகுவாக உயர்ந்தன; சட்டப்பேரம் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. அத்துடன், மாநகருக்குள் புதிதாகப் பிரவேசித்தவர்கள் சகல விதமான சுரண்டலுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டனர். இதனால் அவர்கள் மாநகரில் வசிக்கும் வரை தாழ்ந்த ஆகக்குறைந்த தரங்களையே பின்பற்ற பழக்கப்பட்டு விட்டனர்.

கொழும்பு தலைநகரிலுள்ள பிரச்சினைகளுக்கு இன்னொரு காரணம் என்னவென்றால், தகுந்த முகாமைத்துவ—நிதி பரிபாலன முறை யொன்றில்லாததாலும். கர்ணபரம்பரையாக, தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நகரப் பிரச்சினைகளைச் “சமூக மேந்தலை களுடன்” தொடர்புள்ளவையெனக் கருதி வந்துள்ளன. அத்துடன், மாநகரங்களினதும் பட்டினங்களினதும் நிர்வாகம் ஸ்தலஸ்தாபன அரசாங்கத்தின் வேலையாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இவ்விதமாக, கொழும்பு மாநகரம் கடந்த நூற்றாண்டுகளாகக் கொழும்பு மாநகர சபையாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. கொழும்பைச் சுற்றி அருகில் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள பிரதேசம் இன்னொரு மாநகர சபையையும் (அல்தாவது தெஹிவளை-கல்கிஸ்ஸை) எட்டு நகர சபைகளையும் 12 பட்டினங்களையும் கொண்ட ஒரு கலவையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

ஸ்தலஸ்தாபன அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குத் தங்கள் பகுதிகளுக்கும் கூட்டுப்பகுதிகளுக்கும் துல அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தயாரிக்க, சட்டப்படி அதி காரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்தகால அனுபவத்தைக் கவனிக்கு மிடத்து, எந்தக் திட்டமிடுபவரும் திட்டங்களுக்கும்

இல்லாததால் குறித்த சட்டம் பயனற்றுக் கிடக்கின்றது. இதன் விளைவாக தலைநகரின் வளர்ச்சி அநேகமாக அதன் சொந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் நிதானங்களுக்கும் விடப்பட்டுள்ளது. எனினும், தலைநகர மட்டத்தில் எழும் பிரச்சினைகளின் தாக்கம் நிர்வாக அமைப்பின்மீது அதன் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ள பெரிய ஜனத்தொகை நீரேந்து பகுதிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய சேவைகள் ஏற்கனவே ஸ்தல அதிகாரிகளிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு, சட்டபூர்வமான கட்டுத்தர்ப்பனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மின்சாரம் ஒன்றாகும். மற்றொன்று, போக்குவரத்து. தலைநகரப் பகுதியின் ஒரு பாகத்தை ஏற்கனவே கவனித்து வரும் தேசிய நீர் விநியோக—வடிகால் சபை முழுவதையும் கைமாற்றிவிடவும் யோசனைகள் உள்ளன. வேலைக்கடமைகளின் இச்சீர்குலைப்பு, தலைநகரப் பகுதிக் கான பயனுறுதி வாய்ந்த நிர்வாக அமைப்பை ஈடுபடுத்துவதற்கு உதவாது. இதனால் தலைநகரப் பகுதி சமூகப் பிரச்சினைகளை மட்டுமே கவனிக்க விடப்படும். நடைமுறையில் நடக்கப் போவது ஸ்தலஸ்தாபன அரசாங்கத்துக்கோ அல்லது திறமையான நிர்வாகத்துக்கோ நலம் பயக்காது. தேசியப் பொறுப்புள்ள முகவர் ஸ்தாபனங்களுக்கு (ஏஜென்ஸிகள்) இடையே வேலைக்கடமைகளில் ஏற்படும் இச்சீர்குலைப்பு தலைநகர விவகாரங்களுக்கான பொறுப்பை துரைத்தன அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டில் விடுவதற்கு அடிகோலக்கூடும். இத்தகைய ஒருமுறையில், “மனிதர்கள் குடியேறி வாழும் பகுதி” என்ற வகையில் தலைநகரப் பகுதியின் அபிவிருத்தி உள்ளூர்வாசிகள் பங்குபற்றுவதுடன் அரகியல் உரோசத்துடனும் நடைபெறவே மாட்டாது. அப்பொழுது சமூக அபிவிருத்தியின் சாரம் இழக்கப்பட்டுவிடும். அத்துடன், பொறுப்பே முகவர் ஸ்தாபனங்களுக்கிடையே சீர்குலைந்து விடுமென்பது திண்ணம்.

ஆனால், அநேக நாடுகள் ஒரு தலைநகரப் பிரதேசத்தின் தேவைகளுக்கேற்பத் தங்கள் ஸ்தலஸ்தாபன அரசாங்கக் கட்டுக்கோப்புகளில் சீர்திருத்தங்க

ஏனைய ஆசிய நகர்கள்

ஏனைய கண்டங்களைப் போன்று ஆசியாவும் மிக வளர்ச்சியடைந்த நகரங்களை தன்னகத்தே அடக்கியுள்ளன. டோக்கியோ நகரம் 827 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தையும் மணிலா 245 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தையும் உடையது. ஹோங்கொங்கின் சில பகுதிகளில் ஒரு சதுர மைலில் 388,500 மக்கள் வசிப்பதாக ஐக்கிய நாடுகள் ‘ஹபிட்ட’ (Habitat) சஞ்சிகை தெரிவித்துள்ளது.

அரசாங்கங்கள் எதிர்பாராத விதமாக இப்பிராந்தியத்திலுள்ள நகரங்கள் வெகு துரிதமாக மாற்றமடைந்து வருகின்றன. இந்தோனேசியாவின் டச்சுக் காலனித்துவ தலைநகரம் சுமார் 600,000 மக்கள் வசிக்கும் முறையில் வடிவமைக்கப்பட்டு, தற்போது ஜகார்த்தாவில் இத்தொகை வாகனங்கள் அசுத்த வாயுவைக் கக்கி நகர சூழலை அசுத்தமாக்கின்றன. இங்கு சனத்தொகை உத்தேசிக்கப்பட்ட இலக்கான 55 இலட்சத்தையடைந்துள்ளது. பாங்கொக் நகரில் 600 மைல் நீளமான வீதிகள் இருந்த போதிலும் அங்குள்ள வாகனங்களை நீளவரிசையில் நிறுத்தினால் 900 மைல் நீளமுடையதாக இருக்கும். மலேசியாவின் அழகிய தலைநகரான கோலாலம்பூர் விஸ்தரிப்புப் பிரச்சினையை எதிர்த்தோக்குகிறது. தற்போது கோலாலம்பூர் ஹிட்டன் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள இடத்திலே ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெள்ளையர்கள் வேட்டையாடியதாகக் கூறப்படுகிறது. தற்போது மக்கள் நடப்பதற்கென்று பிறம்பான நடைபாதைகள் இல்லை என்று மலேசிய நகர திட்டவாலோசகர் கோ ஹோக் குவன் குறைபடுகின்றார்.

ஆசியாவில் வேறு எங்கும் இல்லாத வாறு கல்கத்தா, பம்பாய் ஆகிய துறைமுக நகர்களில் கஷ்ட நிலைவரத்தைச் சமாளிக்கும் தேவை மிக அவசியமானதாகும். இந் நகர்களில் குடிவரவு கிராமங்களில் நிலவும் அமைதியின்மை காரணமாகவன்றி வேறு பல காரணங்களையும் கொண்டுள்ளது. சத்திரத்திற்குப் பின்னர் கிழக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து வங்காள இந்து அகதிகள் கல்கத்தாவை நோக்கிப் படையெடுத்தனர். இதன் பின்னர் பங்களா தேஷத்திலிருந்து பஞ்சத்தால் வாடிய பலர் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். 1971ம் ஆண்டில் மகாராஷ்டிராவில் ஏற்பட்ட வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளும் அவர்களது குடும்பங்களும் பம்பாய் நகரில் நிரம்பி வழிந்தனர். இரண்டரை இலட்சம் நடைபாதை வாசிகளும் மிக்க வறியவர்களும் வாழும் நகரமாக கல்கத்தா விளங்குகிறது. கவர்ச்சியான பம்பாய் நகரம் இதனை விட மோசமாகவுள்ளது.

பத்துக் கோடி சனத்தொகையை யுடைய உலகின் ஏழு பெரிய நாடுகளில் ஐந்து நாடுகள் ஆசியாவில் காணப்படுகிறது. சீனா, இந்தியா, இந்தோனேசியா, பாகிஸ்தான், ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளில் 150 கோடிக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்றனர். அதாவது உல

கின் 45 சதவீதத்திற்கும் சற்று அதிகமான மக்கள் இங்கு வசிக்கின்றனர். இந்தியா, பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளின் சனத்தொகை 72 கோடிக்கும் மேற்பட்டதாகவும் உலக சனத்தொகையின் 21 சதவீதமாகவும் காணப்படுகிறது. ஆதலால் ஆசிய மக்கட் பரப்பியல் ஆய்வுக்குரிய சிறந்த அம்சமாகும்.

உலகில் ஆசியாவைப் பற்றி பல்வேறு விதமான வரைவிலக்கணங்கள் கூறப்பட்ட போதிலும் அது இன்னமும் கிராமியப் பண்பு மிக்கதாகவே காணப்படுகிறது. 1969ம் ஆண்டில் இந்திய நகரங்களில் மாத்திரம் 10 கோடி மக்கள் வசித்து வந்தனர். இது ஜப்பான், பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளின் சனத்தொகைக்குச் சமமாகப் காணப்படுகிறது. ஆகவே நகரவாக்கச் செய்முறை, நகர அமைப்பு, இடம் அளவு என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

ஆசிய நகர்கள் பற்றிய ஆய்வு உலகெங்குமுள்ள சமூக விஞ்ஞானிகளின் ஆர்வத்தைக் கிளப்பியுள்ளன. பல்வேறு பகுப்பாய்வுகளின் எல்லைக்குள் இந்நகரங்களின் வளர்ச்சி, பங்கு, இயக்கம் என்பனவற்றை அடக்க முற்பட்டுள்ளனர். பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே ஆசிய நகரங்களை மேற்கத்திய நகரங்களுடன் ஒப்பிட்டு எழுந்த கோட்பாடுகளும், மறுகோட்பாடுகளும் இதனுள் ஆடங்கும். ஆசிய நகரங்களின் மாறுபட்ட பங்கினைத் தொடர்ந்து இக்கோட்பாடுகள், கொள்கைகள், முடிவுகள் என்பனவற்றின் முக்கியத்துவம் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன.

பாரிய நகரங்களின் தொகையும் அளவும் அதிகரித்து வருவதை ஆசிய நகரங்களின் பெரிய பிரச்சினையாகவுள்ளது. 1920ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1960ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் பலகோடி மக்கள் வாழும் நகரங்கள் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

இந்தியா, பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட நகர்கள் காணப்படுகின்றன. 1930ம் ஆண்டிலிருந்து மொத்தமாக 15 நகரங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. துறைமுகமற்ற நகரங்கள் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளமை முக்கிய அம்சமாகும். 1920ம் ஆண்டில் தென் ஆசிய பிராந்தியத்தில் பிரதான நிலையங்கள் துறைமுகங்களிலே காணப்பட்டன. பெரிய நகரங்கள் நாட்டின் மத்திய பகுதியில் காணப்படவில்லை. 1940 ஆண்டிற்குப் பின்னர் துறைமுக நகர்களின் சனத்தொகை 72 சதவீதம் தொடக்கம் 53 சதவீதம் வரை வீழ்ச்சியடைந்ததுடன் நாட்டின் மத்திய பகுதியில் நகரங்கள் சனத்தொகை மற்றும் அளவு ரீதியில் வளர்ந்து வருவதை நகரவாக்க ஆய்வாளர் ஜெரல்ட் எம். டெஸ்மண்ட் அவதானித்துள்ளார்.

வருடம்	1920	1930	1940	1950	1960
500,000 பேர்களுக்குப் மேற்பட்டவர்களைக் கொண்ட பெரிய நகர்கள்	4	7	14	22	29
2,500,000 க்கும் மேற்பட்டவர்களைக் கொண்ட பாரிய நகர்கள்	—	—	1	2	3

கீழ்க்காணும் அட்டவணியின் படி ஆசிய நகர்களில் வாழும் நகரமக்கள் தொகை 100,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டதாக காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் பல பாரிய நகர்கள் உண்டு. ஏழு நகர்களில் 10 இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்றனர். கல்கத்தாவிலும் பம்பாயிலும் தலா 40 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கின்றனர். ஆசியாவிலுள்ள ஏனைய இடங்களில் நிலைமை மாறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இங்கெல்லாம் பாரிய நகரமொன்றே காணப்படுகிறது. நங்கூன், ஜகர்த்தா, மணிலா,

ஆசிய நகரங்களில் பல்வகை கலாசார ஒருமைப்பாடு ஏழ்மை நிலை, அடிப்படைத் தேவைகள் இல்லாத மானிட வாழ்வு என்பன பொதுப்படையாகக் காணலாம். நகரில் வாழும் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு சிறப்பான தரத்தை யுடைய வீடு, காணி வசதிகள் வாய்ப்பில்லை. இவை அவர்களின் தராதரத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகும். குறை விருத்தி, செலவுகள், தட்டுப்பாடுகள் ஆகிய காரணத்தால் சேரிகள் உருவாகின்றன. போக்குவரத்தும் தொடர்புகளும் திறமையற்றுக் காணப்படுகிறது. தொழில்

ளைப் புகுத்தியுள்ளன; இதில் இரு அடுக்குகளைக் கொண்ட முறைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலடுக்கு. தலைநகர அபிவிருத்தி சம்பந்தமான முழுக் கொள்கைகளுக்கும் சேவைகளுக்கும் பொறுப்பாயிருக்கும். மற்ற அடுக்கு கீழ்வரிசை வேலைக் கடமைகளுக்குப் பொறுப்பாயிருக்கும். இரண்டு அடுக்கு முறை இவ்விதமாக வேலைக் கடமைகளில் பரஸ்பரம் உதவிக் கொள்ளும். சில நாடுகள், பால்காக் (தாய்லாந்து) மணிலா (பிலிப்பைன்ஸ்) புதுடி லி கல்கத்தா (இந்தியா) போன்ற இடங்களில் போல, தனிப்பட்ட தலைநகர அதிகார ஸ்தாபனங்களை அமைத்துள்ளன. எனினும், நிர்வாக ஸ்தாபனங்களின் இந்த உருவங்களெல்லாம் அரசியல் தன்மை வாய்ந்தவையே.

நாடு	வருடம்	தொகை மொத்த %	100,000 பேர் அதற்கு மேல் நகர வசிப்பவர்களில்		நகர சனத் தொகை		
			நகர வாக்க %	பெரிய நகரில்	நகர வாக்க %		
இலங்கை	1963	1,997,930	18.9	510,947	25.6	510,947	25.6
இந்தியா பாகிஸ்தான்	1961	78,929,755	17.9	38,176,907	48.4	4,349,835	5.5
தான் இந்தோனேசியா	1961	12,254,730	13.6	6,896,508	56.3	1,912,598	15.6
பிலிப்பைன்ஸ்	1960	8,099,217	29.9	3,573,297	44.6	2,135,705	26.7
தாய்லாந்து	1960	3,282,239	12.5	1,704,774	51.9	1,704,774	51.9
ஜப்பான்	1965	66,819,621	68.1	47,530,467	71.0	10,869,800	16.2

மூலம்: ஆசிய சனத்தொகை தொடர் இலக்கம் 10, பக்கம் 172

பாங்கொக் - தோள் பூரி ஆகியன இவற்றுள் அடங்கும். இவை 'தனிப்பட்ட நகரங்கள்' அல்லது முக்கிய நகர்கள் என்றழைக்கப்படும்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதன் ஏனைய நகரங்களுடன் ஒப்புநோக்குகையில் 'தனிப்பட்ட நகரின்' முக்கியத்துவம் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. 1960ம் ஆண்டில் பாங்கொக் - தோள் பூரி அதற்கு அடுத்த படி பெரிய நகரான செங் - மெய்யை விட 26 மடங்கு பெரியதாகும். மணிலா நகர் சீபூவை விட 8 மடங்கு

நுட்பமும் சக்தி மூலவளமும் சமமின்றிக் காணப்படுகின்றன. தகுந்த நகர அபிவிருத்திக்கான நிர்வாக நிதி செயற்பாடுகள் இன்னமும் திருப்தியான அடிப்படை அமைப்பை வேண்டி நிற்கின்றன. ஆனால் சிங்கப்பூரும் கோலம்பூரும் இதற்கு விதிவிலக்கு. இருப்பினும் ஆசியாவை முழுமையாக நோக்கும்போது அவை முன்னேறுகின்றன என்று கூறலாம். இந்த முற்போக்குப் போக்கில் ஆசிய நகரங்கள் கலாணித்துவ சந்தைகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை

தற்போதைய தலை நகரப் பிரச்சினைகளும் போதாத நிதிகளின் விளைவாகவே தோன்றியுள்ளன. ஸ்தல அதிகாரிகள், வரிகள் தீர்வைகள் நல்கைகள் கடன்கள் வாயிலாகப் பணங்களைத் திரட்டியுள்ளனர். இந்த தப்பரம்பரை முறைகள் சமூகங்களின் மொத்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போதா. இதன்விளைவாக, சில சேவைகள் சம்பந்தமாக ஆகக் குறைந்த தரங்களைக் கூட அடைய முடியவில்லை. இவ்விஷயத்தில், கொழும்பு மாநகரம் மட்டுமே ஒருவேளை மற்றவற்றை விடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வல்ல திறமையை அதிக அளவில் கொண்டிருக்கலாம். அதன் வருடாந்த வருமானம் சமீப வருடங்களில் 7 கோடி 50 இலட்சம் ரூபாவுக்கு மேல் சென்றுள்ளது. நிதி ஏற்பாட்டுமுறை இன்றுள்ள நிலையில், தலைநகரப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை, மீளாய்வும் சீர்திருத்தமும் செய்யப்பட வேண்டியதவசியமாகும். பெரும் ஜனத்தொகையையும் கைவசம் அதிக பெறுமதியுள்ள ஆஸ்திகளையும் கொண்டுள்ளதனியொரு பூகோள உறுப்பு நிதி ஏற்பாடுகள் சம்பந்தமாக மேலும் திறமையாக நிர்வகிக்கப்படுவதும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதும் அவசியமாகும். இத்தகைய பொருளாதாரங்களின் அனுகூலங்களுக்கு ஈடாகத் தகுந்த கணக்குக் காட்டும் நடைமுறைகள் இருக்க வேண்டியதவசியமாகும்.

சில தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஆசிய நகர்களில் சேரிகளும் கட்டுப்படுத்தப்படாத சேரிகளும்

நாடு	நகர்	வருடம்	சேரிகள் குடியிருப்புகள் சனத்தொகை		
			நகர சனத் தொகை	மொத்தம்	நகர தொகையின் %
இந்தியா	கல்கத்தா	1961	6,700,000	2,220,000	33
பாகிஸ்தான்	கராச்சி	1968	2,700,000	600,000	27
இலங்கை	கொழும்பு	1963	69,500	30,500	44
			(குடியிருப்பு)	(குடியிருப்பு)	
இந்தோனேசியா	ஜகர்த்தா	1961	2,906,000	725,000	25
பிலிப்பைன்ஸ்	மணிலா	1968	3,000,000	1,100,000	35

மூலம்: ஐ.நா. பிரசுரம்.

பெரியதாகும். கொழும்பு நகரமும் அதற்கு அடித்தபடி பெரிய நகரை விட சுமார் ஐந்து மடங்கு பெரியதாகும்.

ஆசியாவிலுள்ள சில நாடுகளில் பாரிய நகரங்களின் முக்கியத்துவத்தால் அதனைச் சார்ந்துள்ள நிலையங்களின் வளர்ச்சி முக்கியமானதாகும். பெரிய நகரங்களுடன் போட்டியிடும் வகையில் இவை வளர்ச்சியடைவது விரும்பத்தக்க தல்வ. நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் ஆசியாவிலுள்ள நகரங்கள் அளவிலும் தொகையிலும் பெருகும் என்பது உறுதி.

அனுப்பும் 'ஏற்றுமதி நகரங்கள்' என்ற நிலையிருந்து மாறி வருகின்றன. நகர வளர்ச்சிக்கும். அபிவிருத்திக்குமிடையில் காணப்படும் முரண்பாடு யாதெனில், கிராம நிலைமையப் படுத்தல் இல்லாமை, கிராம, நகர அபிவிருத்தியைப் ஒன்றிணைக்கும் கொள்கைகள் இல்லாமை ஆகும். மூலவளத் தகுதிகளும் இயற்கைத் தடைகளாக அமைகின்றன.

ஆசிய நகரங்கள் இன்னமும் மாறும் போக்கையே கொண்டுள்ளன.

இலங்கையில் தலைநகரத் திட்டமிடலுக்கு முயற்சிகள்

A. கெட்டஸ் திட்டம்:

கொழும்பு தலைநகரப் பகுதியிலுள்ள பிரச்சினைகள் இரவோடிர்வாக ஏற்பட்டவையல்ல. அவை ஒன்று திரண்டு அதிகரித்துள்ளதுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையில் ஒன்றுசேர்ந்து முள்ளன. இவ்விதமாக, தலைநகரின் எதிர்காலம் பற்றிய கவலை 1920கள் போன்ற மிக முற்பட்ட காலத்திலேயே முதலில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது, கொழும்பு மாநகரின் அபிவிருத்திக்கான ஒரு சவில் தாரமான திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்காக நாட்டுக்கு விஜயம் செய்யுமாறு அரசாங்கம் சர்ப்ட்ரிக் கெட்டசுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. 1921ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட கெட்டஸ் திட்டம் சரிமட்ட விஸ்தரிப்பையும் தோட்ட மாநகரவாச உபநகரங்களின் விஸ்தரிப்பையும் வற்புறுத்தியது. மாநகரப்பகுதிக்குள்ளேயே அடங்கியதாகப் பல தொடர்மாடிக் கட்டடங்களைச் செங்குத்தாக அமைப்பதற்குப் பதிலாக இப்படிச் செய்வதே நன்று என அவர் கூறினார். “துறைமுகம் கொழும்புக்கு மூலாதாரமாக இருப்பதால், அதன் எதிர்கால விஸ்தரிப்புகள் நகரை அதிகரிப்பதுடன் அதன் அமைப்பையும் பெருமளவு நிர்ணயிக்க வேண்டும்” என அவர் வாதித்தார். இவ்விதமாக, கெட்டஸ் மாநகரின் வளர்ச்சியிலும் அபிவிருத்தியிலும் துறைமுக நிர்மாணப் பிரச்சினை ஒரு மிக அவசியமான நடவடிக்கையாகுமென அவர் கருதினார். மாநகரின் வடக்கே சேறும் சகதியுமாயுள்ள பகுதிகளில் பெரும் பாலானவற்றை நிரப்புவதற்காக ஈரக் கப்பற்றுறை அமைக்கும் திட்டத்தை அவர் சிபார்சு செய்தார். இத்திட்டம் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. இதை அமுல் நடத்தியிருந்தால், மாநகரவளர்ச்சியிலும் அபிவிருத்தியிலும் மிகவும் வித்தியாசமான இட அமைப்பொன்றுக்கு அடிகோலியிருக்குமென்பதில் எத்தகைய சந்தேகமும் இல்லை. கெட்டலைப் பொறுத்தவரை, கொழும்பை ஒரு தேசிய துறைமுக நகரமாக வளர்ச்சிபெறச் செய்வதை அவர் விரும்பவில்லை. அதைவிட, கொழும்பின் வளர்ச்சி துறைமுகத்தின் வளர்ச்சியோடும் அதன் வசதி

களுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ள தென்று அவர் கருதினார். கெட்டஸ் திட்டம் நன்கு சிந்தித்துத் தயாரிக்கப்பட்ட போதிலும் நடைமுறையில் அது அநேக கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கியது. காரணம், கொழும்பு மாநகர சபையின் வரையறுக்கப்பட்ட நிதிகள் தான்.

B. ஹொலிடே திட்டம்:

1940ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த இன்னொரு நகரத் திட்டமிடல் நிபுணரான பேராசிரியர் கிளிபோர்ட் ஹொலிடே நாட்டுக்கு விஜயம்செய்து, கொழும்பு மாநகருக்கான ஒரு நகரத் திட்டமிடல் திட்டத்தைத் தயாரிக்குமாறு அழைக்கப்பட்டார். அவர் மாநகரிலுள்ள திட்டமிடல் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, கீழ்க்கண்ட யோசனைகளை கூறினார்.

(i) வித்தியாசமான காணி உபயோகங்களுக்காக மாநகரில் வர்த்தக, கைத்தொழில், குடியிருப்பு மண்டலங்களை அமைப்பது. இதற்கு அவர் கூறிய காரணம்—மண்டலவாரி முறை மாவட்டத்தின் தற்போதைய தன்மையை ஸ்திரிப்படுத்துவது மட்டுமன்றிச் சொத்துடைமையாளருக்கு அது வழங்கும் பாதுகாப்பினால் மேலும் அபிவிருத்தியுறுவதற்கான தூண்டுகோல்களையும் ஏற்படுத்தும். ஒவ்வொரு மண்டலத்துக்கும் கட்டடங்களினதும் கட்டட ஒழுங்கினதும் தன்மை, உயரம், அடர்த்தி ஆகியனவும் குறிப்பிடப்பட்டன.

(ii) போக்குவரத்து சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கு வசதியாகத் தற்போதுள்ள நெடுஞ்சாலைகளை திருத்தியமைப்பது; களனியாற்றின்மீது ஒரு புதிய பாலத்தைக் கட்டுவது; கொழும்பு வடக்கிலிருந்து கொழும்பு தெற்குக்குப் போக்குவரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும், கண்டி ரஸ்தாவுக்கு இணைப்பை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் பேஸ்லைன் ரஸ்தாவழியாக ஒரு குறுக்குப் பாதையாக இந்த ரஸ்தாவை உபயோகிப்பது.

(iii) கோட்டையிலும் மருதானையிலுமுள்ள புகை வண்டி நிலையங்களை மாநகர எல்லைகளுக்கு வெளியேயுள்ள இடங்களுக்கு மாற்றுவது.

(iv) மாநகரைச் சுற்றித் தாழ்ந்த பகுதிகளை நிரப்பிப் “பச்சைப் பச்சேலென்ற” பகுதி.

(v) மாநகரிலிருந்து குடிபெயர்வதைத் தூண்டுவதற்காகச் சில உபநகரங்களை அமைப்பது.

பேராசிரியர் ஹொலிடே நகரத் திட்டமிடல் நடைமுறை, விதிகள், நோக்கங்கள், முறைகள் ஆகியவற்றையும் சிபார்சு செய்தார். இவை பின்னர் 1946ஆம் வருட 13ஆம் இலக்க நகர நாட்டுப்புற திட்டமிடல் கட்டளைச்சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டன.

C. அபர்குரோம்பி திட்டம்:

1950ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு மாநகரிலும் அதன் பிரதேசத்திலும் திட்டமிடல் பிரச்சினைகளைப் பற்றி அறிக்கை செய்வதற்காக அரசாங்கம் மற்றொரு பிரிட்டிஷ் திட்டமிடல் நிபுணர் சர். பட்ரிக் அபர்குரோம்பியையும் அழைத்தது. அபர்குரோம்பி அடையாளங் கண்ட பிரதேசம் கொழும்பின் தலைநகரப் பகுதியைப் பொதுநலன்களுக்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் பிரதான இடமாகக் கொண்ட ஒரு பகுதியாகும். மாநகர் மத்தியிலிருந்து 14 மைல் விட்டார்த்தத்திலுள்ள இப்பகுதியின் பரப்பு 220 சதுரமைல். அதில் 11,67,153 பேரைக் கொண்ட ஜனத்தொகை அடங்கியிருந்தது. இவர்களில் 6,59,847 பேர், பிரதேசத்தின் மொத்தப் பரப்பில் 36 சதுரமைல்களைக் கொண்ட நகரப் பகுதிகளில் வசித்துவந்தனர். அபர்குரோம்பி கீழ்க் கண்டவை உட்படப் பிரதேசத்திலுள்ள திட்டமிடல் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்தார்.

ஸ்தல அதிகாரிகளின் நிர்வாக எல்லைகள்; மண்ணியலும் கனிப்பொருள் வளங்களும்; வெள்ளத்துக்குள்ளாகும் காணிகள்; வாகனப் போக்குவரத்தும் செய்திப் போக்குவரத்தும்; காணிகளைப் பயன்படுத்துவது; கைத்தொழில்கள்; ஜனத்தொகையின் அடர்த்தி; குடிமக்களின் தினசரி இயக்கம்; பிரதேசத்திலுள்ள காணி மதிப்புகள்; மாநகரில் அரசாங்க அலுவலங்கள் அமைந்துள்ள முறை; மாநகரிலுள்ள சேரிப் பகுதிகள்.

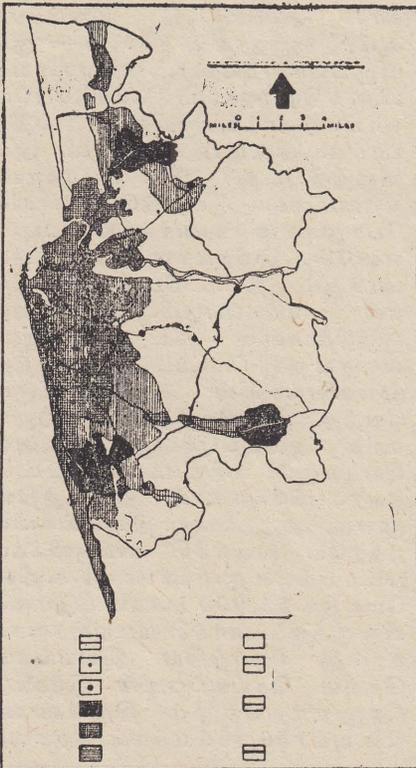
அபர்குரோம்பி தமது ஆராய்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டு, கோட்டைப் பகுதிக்கு வெளியே செயலாற்றக் கூடிய அரசாங்க அலுவலகங்களையும் ஆயுதப் படைகளையும் கைத்தொழில்களையும் பரவலாக்குமாறு சிபார்சு

செய்தார். வர்த்தகப் பகுதி தொடர்ந்து கோட்டையிலும் புறக்கோட்டையிலும் இருந்து வரவேண்டுமென்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். ஏனென்றால் பகுதிகளில் செய்தித் தொடர்புகள் யாவும் அப்பகுதிகளில் போய்த்தான் குவிகின்றன. அத்துடன் அநேகமாக நாட்டின் இறக்குமதி—ஏற்றுமதி வர்த்தகம் முழுவதும் அச் செய்தித் தொடர்புகளைத்தான் சார்ந்திருக்கின்றன.

அபர்குரேம்பி திட்டம் (படத்தைப் பார்க்கவும்) ஐந்து முக்கிய யோசனைகளைத் தெரிவித்தது.

(i) மாநகரில் இடமளிக்கப் படமுடியாத சுமார் 1,00,000 மக்கள் மீண்டும் குடியேற்றப்பட்டு, வாழ்க்கையில் அமர்த்தப்பட வேண்டும். இது இப்பிரதேசத்துக்குள்ளேயே செய்யப்பட வேண்டும்.

(ii) கொழும்பின் மத்திய பகுதி உபநகரங்களாக ஆனால் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பொறுத்தவரை சுயேச்சையாக இயங்கவல்ல மூன்று புதிய நகரங்களை அபிவிருத்தி செய்வது. இந்த உபநகரங்கள் ரூகமையிலும் இரத்தமலானையிலும் ஹோமகமையிலும் தலா ஏறக்குறைய 35,000 மக்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

(iii) சில குறிப்பிட்ட அரகசாங்க திணைக்களங்களையும் கைத் தொழில்களையும் ஸ்தாபனங்களையும் மாநகரிலிருந்து இந்த உபநகரங்களுக்கும் பிரதேசத்துக்கும் அகற்ற வேண்டும்.

(iv) மாநகரிலிருந்து சுமார் 12 மைல் தூரத்துக்குள் ஒரு சுற்றுவட்ட ரஸ்தாவை அமைப்பதற்குத் திட்டமிட்டு, காணி ஒதுக்கி வைக்கப்பட வேண்டும்.

(v) ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் காணிகளின் பைசலையும் உபயோகத்தையும் கட்டுப்படுத்தவும், பிரதேசம் முழுவதும் ஒரே சீரான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதையும் உறுதிப்படுத்தவும், குறிப்பாக ஓரளவு நகரமண்டலங்களிலும் புதிய நகரங்களின் அயலிலும் சிதறலான வளர்ச்சியைத் தடுக்கவும், நகரநாட்டுப்புற திட்டமிடல் நடவடிக்கைச் சட்டத்தின் கீழ் தகுந்த விதிகள் உருவாக்கப்படுவதற்காக, பிரதேச மண்டலங்களை நகரமண்டலம், ஓரளவு நகரமண்டலம், உபநகரமண்டலம், கிராமப்பகுதிகளின் மண்டலம் எனப் பிரித்தமைக்க வேண்டும்.

அபர்குரேம்பி திட்டம் 1961 செப்டம்பர் 22 ஆந் திகதியன்று சட்டபூர்வமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. கொழும்பு, தெகிவளை-கல்கிஸ்ஸை, மொறட்டுவை ஆகியவற்றின் விஷயத்தில் சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுடன், இப்பிரதேசத்தின் சகல பகுதிகளிலும் அது இன்னும் அமுலிலிருந்து வருகிறது.

எனினும், அபர்குரேம்பி திட்டம் சமர்த்தியில் பொதுப்படையான காணிப் பகிர்வுத் திட்டமொன்றின் ஒரு பொதுப்படையான கட்டுக்கோப்புக்கு மேற்பட்டதெனக் கருதப்படவில்லை. விரிவான சிபார்சுகளை உண்மையில் விவரப்படுத்தும் பணி அடுத்து விசேஷ ஸ்தல நகர திட்டமிடல் திட்டங்களால் தொடர்ந்து செய்யப்படுபவற்றுக்கு விடப்பட்டது. எனினும், இத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்ட பின்னர், கொழும்பிலும் அதன் பிரதேசத்திலும் அபிவிருத்தி வேலைகள், திட்டத்தில் குறிக்கப்பட்ட தேவையான வழிகாட்டுதலும் கிரமமுமின்றி அதிகரித்த வேகத்தில் நடைபெற்றுள்ளன. இதன்விளைவாக, பிரதேச யோசனைகளில் அநேகம் தங்கள் நியாயத் தன்மையை இழந்துவிட்டன; அத்

துடன் அவை தகுந்தனவாயும் உண்மை நிலையை அனுசரித்து மில்லை. விவரமான தூல திட்டமிடல் திட்டங்களை நிறைவேற்ற, கொழும்புப் பிரதேசத்திலுள்ள தற்போதைய ஸ்தல அதிகாரிகளுக்கு (கொழும்பு மாநகர சபையில் தவிர) தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற திட்டமிடல் உத்தியோகத்தர்கள் இல்லாதிருக்கின்றனர். ஆதலால், பிரதேச திட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விரிவான கட்டுக்கோப்பில் உத்தேசிக்கப்பட்ட "நிரப்புதல்" பணி நிறைவேறவில்லை.

தலைநகரப் பகுதிக்குத் திட்டமிடுவதற்காகக் கடந்த காலத்தில் செய்யப்பட்ட முயற்சிகளில் பெரும்பாலானவை இப்பொழுது முற்றாக நியாய உறுதி உள்ளவையாகவோ அல்லது கருத்துப் பொருத்தம் உள்ளவையாகவோ அல்லது நடைமுறையில் செயல்படுத்தக் கூடியனவாகவோ இல்லை. தலைநகரப் பிரதேசத்தைத் திறமையாக அபிவிருத்தி செய்வதற்காகப் பலனும் விதத்தில் வழிகாட்டவல்ல புதிய முயற்சியொன்று இக்கட்டத்தில் தேவைப்படுகிறது. நகரநாட்டுப்புற திட்டமிடல் திணைக்களத்திலுள்ள ஐ.நா. உதவிபெற்ற கொழும்பு பெருந்திட்டமொன்று இதை யொட்டி இப்பொழுது ஒரு விவரமான யோசனையை வகுத்து வருகிறது.

இக்கட்டத்தில் தலைநகரத் திட்டமொன்று தயாரிப்பது அநேக காரணங்களுக்காக மிக முக்கியமாகின்றது. முதலாவதாக, மாநகரிலும் அதன் உபநகரங்களும் உண்டாக்கப்பட்டுள்ள அநேக பிரச்சினைகளுக்குப் பரிசீலனைகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளின் தன்மையைக் கவனிக்கும் போது, திட்டமிடல் தலையீடு ஒன்றிணைந்த விதத்தில் தேவைப்படுகிறதென்பது தெளிவு. துண்டுதுண்டாகப் பரிசீலனைகள் காண்பதென்பது மேலும் பிரச்சினைகளுக்கு மட்டுமே அடிக்காலும். இச்சந்தர்ப்பத்தில், திட்டமிடல் என்பது பக்குவப்படுத்தும் ஒரு முறையாகக் கருதப்பட வேண்டும். எனவே, போக்குகள் இனங்கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். தலைநகரப் பிரதேசத்தின் வளர்ச்சி முறை திட்டமிடப்படாத விடத்து

பட்டின அபிவிருத்தி உபாயங்கள்

“கொழும்புப் பெரு நகரப் பகுதிக்கான பெருந்திட்டம்” ஒன்றை வகுப்பதற்காக ஐ.நா. அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் உள்ளூர், வெளியூர் நிபுணர்களைக் கொண்ட கொழும்புப் பெருந்திட்டக் குழு இது குறித்து மேற்கொள்ளப்படக் கூடிய சாத்தியமான நான்கு உபாயங்களை யோசனை கூறியுள்ளது. மேற்கு மாகாணத்தின் பெரும் பகுதியையும் கொழும்பு பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கிய இப் பெரும் நகரப் பிரதேசத்தின் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் இப்பொழுதே மேற்கொள்ளப்படாவிடின் பிரச்சினைகள் மிகவும் மோசமான நிலையை அடையும் என இச் செயல் திட்டத்தின் ஆரம்ப முற்கூற்றுக்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன என இக்குழு தெரிவித்துள்ளது. கொழும்பின் பட்டின அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளில், பாரிய கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எந்தவித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதை எதிர்பார்க்க முடியாததால் மாற்று உபாயங்கள் குறித்து ஆலோசிப்பது அவசியமாகின்றது. அத்தகைய மாற்று உபாயங்கள் நாட்டின் முழு வேலைத் திட்டங்கள் மீதும் செல்வாக்குப் பிரயோகிப்பதோடு முழுக் கொழும்புப் பெருநகர் பிரதேசத்திலும் பல கோரிக்கைகளை எழுப்புகின்றன.

இக் குழுவினால் பரிசீலிக்கப்பட்ட சாத்தியமான நான்கு உபாயங்கள் வருமாறு:

(அ) மேல் மாகாணத்தில் தற்பொழுது தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வரும் உச்ச மக்கள் செறிவையும் புற-விவசாய துறை நடவடிக்கைகளையும் தொடர்ந்து அனுமதித்தலோடு ஏனைய மத்திய நிலையங்களில் பொருளியல் ரீதியாக நியாய மெனக் காணப்படுமிடத்து கைத்தொழிலுக்கும் தொழில் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்குமான உயர் அமைப்புக்களையும் ஏனைய வசதிகளையும் உருவாக்கல்.

(ஆ) தீவின் மற்றொரு இடத்தில் கொழும்புக்குச் சமமான பிரதிக் காந்தத்துருவமாக மற்றொரு நகரின் வளர்ச்சியை தாபித்தல். உண்மையான நகரப் புறச்

சுற்றாடலுடன் இந்நூற்றாண்டு இறுதியளவில் சுமார் இலட்சத்து 50 ஆயிரம் முதல் 10 இலட்சத்துக்கு இடைப்பட்ட சனத்தொகையையும் கைத்தொழில்கள் மூலம் 20,000 பேருக்கு தொழில் வாய்ப்புகளையும் இது குறிக்கும்.

(இ) சுமார் 75,000 முதல் 1,50,000 வரையிலான மக்கள் தொகை கொண்ட பிராந்திய நகரங்களில் வளர்ச்சியைத் தாபித்தல் இவைகளுக்கும் குறைந்தது 5,000 பேருக்குத் தொழில் வாய்ப்பு வழங்கக்கூடிய உற்பத்திக் கைத்தொழில்கள் போதுமான அளவு அவசியப்படுகின்றன.

(ஈ) வளர்ச்சிச் சாலை யொன்றைத் தாபித்தல். இதன் ஒரு அந்தம் கொழும்பாக இருத்தல் வேண்டும். அது 100 மைல்களுக்கு அல்லது அதற்குக் கூடிய நீளமுடைய தாயிருத்தலோடு பெரிய அளவிலான போக்குவரத்து வசதிகளையும் சேவை நிலையங்களையும் இது உள்ளடக்கும்.

கடந்த சில காலமாகவே கொழும்புக்குப்பதிலாக வேறொரு மாற்று நகரை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றிப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளது. பிரதான பிரதிக் காந்தத்துருவம் (உபாயம் B) தற்போதுள்ள, குறிப்பான வளங்கள் அமையப் பெற்ற, பெரிய நகரங்களின் அடிப்படையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படலாம். கொழும்பைபடுத்த மூன்று பிரதான நகரங்களில் ஒன்றான கண்டி, வரலாற்றுக் காரணங்களுக்காக இத்தகைய அபிவிருத்திக்குப்படுத்தப்படலாம். ஆயினும் பெரும்பாலான கவனம் திருகோணமலை (42,000 குடியிருப்பாளர்கள்) மீதே குவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதன் பிரதான பிரச்சினை என்னவெனில் அதன் பின்பக்க நிலப் பரப்புக்கள் அபிவிருத்தி குன்றியுள்ளமையாகும். ஏற்றுமதி வர்த்தக நடைமுறைகளைக் கையாளும் ஒரு வலயமாக இதனை மாற்றுவதற்கு யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் காரணமாக திருகோணமலையின் தற்போதைய சனத் தொகை

4 மடங்காக அதிகரித்தாலும் கூட 1,60,000 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு நகரம் கொழும்பின் பெரு நகரத்திற்கு இணையான பிரதிக் காந்தத்துருவமாக கிட்டவும் வரமுடியாது என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சாத்தியக் கூறுகள் பற்றிய ஆய்வின் பின்னர், தேசிய அபிவிருத்திக் கான ஒரு பங்களிப்பாக திருகோணமலையை அபிவிருத்தி செய்தல் ஒரு சிறந்த திட்டமாகத் தென்படலாம் எனினும் கொழும்பின் பிரச்சினைகளுக்கான மாற்றுத் தீர்வு காணும் உபாயமாக அதைக் கொள்ள முடியாது.

தற்போதுள்ள நகரங்களின் அடிப்படையிலான தொடர்ச்சியான பிராந்திய வளர்ச்சி நிலையங்களை (உபாயம் C) உருவாக்குவதில் அனுராதபுரம் (35,000 குடியிருப்பாளர்கள்) மகாவலிப் பிரதேசத்துக்கான ஒரு சேவை நிலையமாகவும் திருகோணமலை ஏற்றுமதி சார்ந்த கைத்தொழில் நகரமாகவும் காலி (73,000 குடியிருப்பாளர்கள்) ஒரு கைத் தொழில் சேவை நிலையமாகவும், மட்டக்களப்பு (37,000 குடியிருப்பாளர்கள்) தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்துக்கான ஒரு வளர்ச்சி நிலையமாகவும், யாழ்ப்பாணம் (108,000 குடியிருப்பாளர்கள்) வட பிராந்தியத்துக்கான அபிவிருத்தி நிலையமாகவும், குருநாகலை (25,000 குடியிருப்பாளர்கள்), விவசாயப் பிராந்தியமாகவும் கணிக்கப்படலாம். எவ்வாறாயினும் எதிர்பார்க்கக் கூடிய சாதாரண அபிவிருத்தியுடன் இம் மாகாண நிலையங்கள் சனத்தொகையில் போதுமான வளர்ச்சியடையும். எனவே தீவிரமான நகரமயமாக்கும் திட்டமிடல் முயற்சிகள் அவசியப்படும். அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் கூட நாட்டின் வரையறுக்கப்பட்ட அபிவிருத்தி மூலவளங்களின் அவசியம் குடியேற்ற அபிவிருத்திக்கு மற்றும் உச்ச அமைப்புக்களுக்கும் அவசியமாகும். திட்டமிடப்பட்ட நகர விரிவாக்கல் திட்டத்தின் மூலம், அத்தகைய நிலையங்களில் நகரமய வளர்ச்சி ஊக்குவிக்கப்பட்டால், உதாரணமாகக் கூறின் மேலதிக 25,000 மக்கள் தொகையினருக்கு வளர்ச்சி மையங்களாக நான்கு பிராந்திய நிலையங்கள் தெரிவு செய்யப்படின் இரண்டு (அனுராதபுரமும் திருகோணமலையும்) 50,000 மக்கள் தொகை

யினருக்கு வளர்ச்சி மையங்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் மொத்த நபர்களின் எண்ணிக்கை 2 இலட்சங்களாகும். அத்தகைய பிரதான திட்டங்களுக்கு மூலவளங்கள் கிடைக்கக் கூடியதாயிருந்தாலும் கொழும்பு பெரு நகரப் பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தவரை அது ஒரு மிகச் சிறிய தாக்கத்தையே கொண்டிருக்கும்.

வளர்ச்சிச் சாலைகள் (உபாயம் D), வளர்ச்சித்துருவங்களைப் போன்றே அதே விதமான பாதிப்புகளையும் பிரச்சினைகளையும் கொண்டவையாகும். அத்தகைய ஒரு சாலை கொழும்பில் இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அங்கேதான் தற்போதைய கைத்தொழில்கள் பல இருக்கின்றன. மேலும் பெரும்பாலான உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு அதுவே சந்தைப் பிரதேசமாகவும், நாட்டின் பிரதான துறைமுகமும், போக்குவரத்து அமைப்பும் உடையதாகவும் இருக்கின்றது.

வளர்ச்சிச் சாலைகளுக்கான மிக வெளிப்படையான திசைகள் ஒன்றில் கண்டிக்கு அல்லது தெற்கு நோக்கி காலிக்கு, அல்லது வடகிழக்கு நோக்கி அனுராதபுரத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்படலாம். மலைநாட்டுப் பகுதியில் எதிர்பார்க்கப்படும் தொழிற்றுறை இடை வெளியை நோக்கின் இதில் முதலாவது திசை மிகவும் கவர்ச்சியான சாத்தியமாக அமையும். வளர்ச்சிச்சாலையின் அடுத்த அந்தத்திலான அபிவிருத்தி வளங்கள், காலி போன்ற ஒரு "செயலற்ற அந்தத்தில்" வைக்கப்படாது செயற்படக் கூடிய மையமான ஒரு இடத்தில் அமையும். மேலும் காலி நோக்கிய ஒரு வளர்ச்சிச்சாலை ஈரலிப்பு வலயங்கள் மீதான அளவு மீறிய, சமநிலையற்ற, அபிவிருத்திச் செறிவைக் கொண்டிருக்கும் குறைபாடுடையது. அனுராதபுரம் நோக்கிய வளர்ச்சிச் சாலையானது கண்டியுடன் ஒப்பிடுகையில் அதே வேளையில் மகாவலித் திட்டத்துக்குத் தேவையான அபிவிருத்திப் பின்னணியில் அதற்குத் தேவையான உச்ச அமைப்பு முதலீடுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். பிராந்தியங்களுக்கிடையேயான மட்டத்தில் வளர்ச்சிச் சாலைகள் அமைவது கேத்திரக்கணித முறையிலான மாற்றங்களல்லாது,

பன்முகப்படுத்தும் ஒரே இலக்கின் அடிப்படையிலானதாகும். அபிவிருத்தியை எத்திசை நோக்கித் திருப்பினாலும் அதன் செலவுகள் மிகப் பாரியதாகவும், மக்கள் மீதும் தொழில் வாய்ப்புக்கள் மீதும் அதன் பாதிப்புகள் கொழும்பு பிராந்தியத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் அற்பமாயுமே அமையும்.

மேற்கு மாகாணத்தில் அதுவும் பெரும்பாலும் கொழும்பு பெரு நகரப் பிராந்தியத்தில் (உபாயம் A) மக்கள் செறிவு தொடர்ந்து அதிகரிப்பதும், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அதிகரிப்பதும் தற்போதைய நிலவும் சுயபோக்குகளின் கட்டுமீறலையே வெளிப்படுத்துகின்றன. அத்தகைய அபிவிருத்திகள் தற்போதைய அசமத்துவ அபிவிருத்தியை மேலும் சிக்கலாக்கும். இச்சூழ்நிலையின் காரணமாக பிராந்திய அபிவிருத்தி நிலையங்களை ஊக்குவிப்பதற்கான ஒன்று திரட்டப்பட்ட முயற்சிகள் அவசியமாகின்றன. இருப்பினும் கூட அத்தகைய அபிவிருத்திகள் தொடர்ச்சியான மக்களின் உச்சச் செறிவையோ, அன்றி கொழும்பில் பெரு நகரப் பகுதியில் புற விவசாயத் தொழில்கள் அதிகரிப்பதையோ தவிர்ப்பதில்லை. அதனை எந்த உபாயத்தினாலும் தவிர்க்கவும் முடியாது. இது மாகாண நகரங்களில் அபிவிருத்திக்கு உற்சாகமளிக்கப் படுவதையும், சமூக காரணிகளைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. (அதாவது மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலேயே அவர்களுக்கான தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கல்) சுற்றூடல் ரீதியாக சிறு நகரங்கள் பெரிய நகரங்களிலும் கூடுதலாக விரும்பப்படுகின்றன. தனது பிராந்திய அபிவிருத்தியில் அரசாங்கம் இக்காரணிகள் குறித்து போதியளவு சீர்தூக்கி ஆராய்தல் நியாயமானதே.

சாத்தியமான எல்லா உபாயங்கள் பற்றியும் மேற்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்த பூர்வமான மதிப்பீட்டின் விளைவு என்ன வெனில், தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் எந்த அளவிலான திட்டமிடப்பட்ட நகர மயமாக்கல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் கொழும்பு பெரு நகரப் பிரதேசத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி தவிர்க்க முடியாதது என்பதாகும். ஏனைய நகரங்

களுடன் ஒப்பிடுகையில் பிரதான நகரமென்ற முறையில் கொழும்பு, உச்ச அமைப்புச் சேவைகள், தொழிலாளர் வளம் என்பன போன்ற கூடுதல் வசதிகளைக் கொண்டுள்ளன. அப்படியான அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் கூட கொழும்புப் பெரு நகரப் பகுதியில் தேசிய அபிவிருத்திக் கான பிரதான பங்களிப்பாக மாறலாம். இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, திட்டமிடப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இல்லாத விடின் நாட்டின் பிரதான நகரப் புறப் பகுதிகளின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மோசமடையும் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கிராமிய, நகர்ப்புற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பரஸ்பரம் பிரத்தியேகமானவையல்ல. தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளுடன் அவை எவ்வளவு தான் தொடர்புடையவையாயுள்ள போதிலும் மகாவலித் திட்டங்கள் போன்றவை கொழும்பு நகரப் பிரச்சினைகளுக்கான பரிசாரமேயல்ல.

திறமைக் குறைவான செயல்களுக்கே வித்திடும். அவற்றைப் பரிகரிப்பதற்குச் சற்றே அதிக பணச் செலவு ஏற்படும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, திட்டமிடல் செய்யப்படாவிடில், முதலீட்டாளர் தங்களுடைய முதலீடுகள் சம்பந்தமாக வழிகாட்டுதலையும் பாதுகாப்பையும் பெற மாட்டார்கள். அத்துடன், அபிவிருத்திக்குரிய உபாயங்கள் உருவாக்கப்படாவிட்டால், தலைநகரப் பகுதிகளில் நகர மத்திய நிலைய உறவுகளின் இட அமைப்பு ஒழுங்கு வெளிப்படாது. உண்மையில், தலைநகரிலுள்ள பிரச்சினைகளுக்குரிய சில பரிகாரங்களை நாட்டில் வேற்றிடத்தில் தான் காண வேண்டியிருக்கும். இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தலைநகர அபிவிருத்தித் திட்டம் தேசிய குறிக்கோள்களுடன் ஒன்றிணைந்துள்ள ஒரு பாகமாக இருக்க வேண்டும்; அத்துடன் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுடன் ஒன்றிணைந்த சங்கிலித் தொடர்பாகவும் உதவவேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கப்படாவிட்டால், தலைநகர ஒழுங்கின்மையும் தேசிய திறமைக் குறைவும் ஏற்படும். நீர் விநியோகத்திலும் மேற்புற வடிகால் வசதியிலும் போக்குவரத்

கூட்டுச்சேராமையும் அதன் பின்னரும்

கூட்டுச்சேரா நாடுகள் ஐந்தாவது மாநாட்டை இங்கு கூட்டியதன் மூலம் 1976 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இலங்கை முழு உலகத்தினதும் கவனத்தை ஈர்ந்தது. சருவதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து அரசுத் தலைவர்கள் பலரும் ஏனைய பிரமுகர்களும் இலங்கைக்கு வந்தனர். கொழும்பு மாநகரின் சூழலிலே பெருந்தாக்கத்தை இம்மாநாடு ஏற்படுத்தியது. பொதுவாக இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தோன்றும் அலங்கார சோடனைகளைத் தவிர பெருமளவு மாற்றம் கொழும்பு நகரில் ஏற்பட்டது. இம்மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் கொழும்பு மாநகரசபை அதன் பணியை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதில் பின்னிற்றகவில்லை.

பௌதிக உறுப்புக்களில் மாற்றங்களைத் கொண்டு வருதல் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது. நெடுஞ்சாலைகள், அவற்றின் அலங்காரங்கள், நெடுஞ்சாலை மின்விளக்குகள், நடைபாதைகள், பூந்தோட்டங்கள், கட்டடங்கள், முதலியன புனர் அமைப்புச் செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு டுப்ளிகேசன் தெரு முழுவதும் துரிதமாகப் புனர் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டது. நெடுஞ்சாலைகளில் இருந்த பெருங்குழிகள் மூடப்பட்டன. நடைபாதைகள் நேராக்கப்பட்டன. தடைக்குழாய்கள் மூலம் மக்கள் நடமாட்டம் மிக்க சந்திகள் பாதுகாப்புடையன வாக்கப்பட்டன. மேலும் கண்கவர் தெருவிளக்குகள் நிறுவப்பட்டன. எல்லாக் கட்டடங்களும் (எல்லைச்சலர்களும்) நிறம்புசுப்பட்டன.

அம்மட்டன்று தேவையான இடங்களில் பொதுமக்கள் சேவைகள் சீராக்கப்பட்டன. பேராளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் தங்குவற்கும் வசதியாக புதுக் கட்டடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இந்நிகழ்ச்சியை நிரந்தரமாக நினைவுகூரும் சின்னமாக கொழும்பு 5, கெப்பிட்டிப்பொலபாதையில் உள்ள "சம்மிட் பிளட்ஸ்" காட்சி அளிக்கிறது. விருந்தாளிகளுக்கு நன்கு வசதியளிப்பதற்காக உண்டிச்சாலைகள் அவற்றின் கட்டடங்களை புனர் அமைப்புச் செய்தன.

நகரின் சமூக அமைப்பும் மாற்றமடைந்தது. பிச்சைக்காரர் ஒன்று திரட்டப்பட்டு புனர்வாழ்வு மத்திய நிலையங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். "முக்கிய பகுதிகளில் வாழ்ந்த சேரிமக்கள் நகரத்தினுள்ளும் வெளியேயும் முன்பு தெரிவுசெய்யப்

பட்ட பகுதிகளில் குடிஅமர்த்தப் பட்டனர். இவ்வாறே ஊத்தை படிந்த நடைபாதை அங்காடிகளும் நடத்தப் பட்டனர். குற்றம் புரிந்தவர்களும் ஏனைய தேவையற்றோரும் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர்.

கொழும்பு நகரை "அழகு" படுத்தும் பணியில் மாநகரசபை மாத்திரமன்றி அரசாங்கத் திணைக்களங்களும் அரசாங்கம் அல்லாத முகவர் நிறுவனங்களும் நகரவாழ் மக்களும் ஈடுபட்டனர். அனைவரும் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் ஒத்துழைத்தனர். வழக்கமான விருந்தோம்பும் பண்பு நிலவியது. கொழும்பு நகரத்தை அழகுபடுத்தும் பணி வீணாக்கப்படவில்லை. மாநாடோ பெரு வெற்றி அளித்தது. விருந்தாளிகள் மகிழ்வோடு தாயகம் திரும்பினர்.

இப்பொழுது என்ன? டுப்ளிகேசன் தெரு முழுமையாக்கப்படவில்லை. அதன் ஒரு பகுதி மூடப்பட்டே இருக்கிறது. மேலமைப்பில் நெகிழ்வு ஏற்பட்டுள்ளது. பலபாதைகளைக் கொண்ட சந்திகள் அபாயகரமானவையாய் உள்ளன. அங்கே விபத்துக்கள் நிகழ்கின்றன. அம்மட்டன்று பிச்சைக்காரர் தெருக்களில் வந்துவிட்டனர். (மட்டக்குளியலில்) குடி அமர்த்தப்பட்ட சேரி மக்கள் தமது புதிய சூழலில் மகிழ்வடையவில்லை. சில தெருவிளக்குகள் எரிவதில்லை. நடைபாதையினர்—சிறப்பாக உயர்ந்த குதிக்கால் சப்பாத்து அணிந்த மாடர்—நடைபாதைகளிலே ஆபத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். நெடுஞ்சாலைகளிலே குழிகள் தோன்றுகின்றன. சம்மிட் மாடிக் கட்டடங்களிலே தொடர்ந்து நீர்க் கசிவு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. முன்பு அழகானவையாயிருந்த வட்டச் சுற்றுக்கள் மெருகிழந்து வெறிச்சோடி இருக்கின்றன. அங்கு வளர்க்கப்பட்ட மலர்ச் செடிகளை இப்பொழுது காண முடியாது.

கூட்டுச்சேராமையும் அதன் பின்னரும் நகர அபிவிருத்தி ஒரு தொடர்ச்சியான நடைமுறை என்பதைச் சுட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பொறுப்பு பல நிறுவகங்களைச் சார்ந்தது. பரிபாலனத்துக்குசெயற்கைப் பண்பு அவசியமாகிறது. எனவே நகர திட்ட அமைப்பு முக்கியத்துவம் பெற வேண்டிய தொன்றாகும். அப்பொழுதுதான் கூட்டுச்சேரா மாநாடு நடைபெற்ற பொழுது இருந்த கொழும்பின் பொலிவினை தொடர்ந்து திறமையாகப் பேணமுடிகின்றது.

திலும் நெருக்கடி நிலைமைகள் எழவில்லை. தலைநகரின் திறமையான செயற்பாட்டுக்கு முகாமைப் பொறுப்பு மிகமுக்கியமாகும். ஆதலால் அவசரமே அடிப்படை அம்சமாகவும், நடவடிக்கை அதன் மூலம் வாக்கியமாகவும் விளங்க வேண்டும்.

நான்கு மாற்று உபாயங்கள்

தலைநகர அபிவிருத்தியில் நடவடிக்கை தொடர வேண்டுமாயின், திட்டமிடல் கருத்து அடிப்படையொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய தோர் அடிப்படை திட்டமிடலிலுள்ள குறிக்கோள்களையும் இலட்சியங்களையும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். இதன்படி ஐ.நா.-கொழும்பு பெருந்திட்டக்குழு சாத்தியமான கருத்துத் தெரிவுரிமைகளை ஆராய்ந்து, தலைநகரப் பிரதேசத்தின் திட்டமிட்ட அபிவிருத்திக்கு நான்கு மாற்று உபாயங்களைத் தெரிவித்துள்ளது.

இந்தத் தெரிவுரிமைகளைப் பரிசீலனை செய்தால், முதலாவதாகத் தெரிய வருவதென்னவென்றால், தலைநகரத் திட்டமிடலும் அபிவிருத்தியும், மகாவலித் திட்டத்திலும் இத்தகைய மாற்றும் திட்டங்களிலும் செர்ந்து, அமைப்பிலும் செயலிலும் எடுக்கப்பட்ட அவ்வளவு முயற்சிகளையும் கோரிநிற்கும் ஒரு பாரிய பணியாகும் என்பதாம். எங்களுடைய குடியேற்றப் பகுதிகளின் உருவமும் அவற்றின் இடஅமைப்பு ஒழுங்கும் தகைமை வாய்ந்த திட்டக்கர்த்தாகளின் தேர்ச்சி பெற்ற கைகளால் வழி நடத்தப்படவேண்டியதவசியமாகும். ஆதலால், பொறுப்பு மிக்க உயர்ந்த மட்டத்திலேயே தங்கியிருக்கிறது. எனவே, வெறும் பொதுப்படையான கூற்றுக்களோ அல்லது நுனிப்புல்மேயும் ஆழமற்ற ஆராய்ச்சிகளோ போதா.

பெருந்திட்டக் குழுவால் செய்யப்பட்டபடி தெரிவுரிமைகளின் மதிப்பீடு எடுத்துக்காட்டுவதென்னவெனில், உபாயம் (B) நாட்டின் நிதி நிலைமைக்கு அப்பாற்பட்டதாயிருக்கும் என்பதே. இதையொட்டி, கண்டி திருகோணமலை போன்ற எதிர்க்காந்தங்கள் விவாதத்துக்கு அடையாளங்கள் கூடகாணப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாகத் திருகோணமலை, மகாவலித் திட்டத்துடன் அது கொண்டுள்ள உறவு உட்பட, பல்வேறு கோணங்களி

(20 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

முழு உலகளாவிய நகர-கிராமிய நிலைமை

1960 இலிருந்து 2000 வரை உள்ள 40 ஆண்டுக் காலவரலையில் வளர்முக நாடுகளின் நகர குடிமக்களின் பெருக்கம் ஒரு பில்லியனை மிஞ்சிவிடும். இது 1960இல் வளர்முக நாடுகளின் நகரக் குடிமக்களின் மொத்த எண்ணிக்கையை விட ஏறத்தாழ மூன்று மடங்கு அதிகமானதாகும். இக்கூற்று உண்மையெனின் கிராமிய குடிமக்கள் தொகையும் இதே முறையில் அதிகரிக்கும். 1960 இன் கிராமியக் குடிமக்கள் மொத்த எண்ணிக்கையை விட 40 ஆண்டுகளில் மூன்றுமடங்கு அதிகமான ஒன்றரை பில்லியன் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பலநாடுகளில் கிராமியக் குடிமக்களுக்கும் விவாசாய நாடுகளுக்கும் உள்ள 50சதவீத விதிதாசார அதிகரிப்பு ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனினும் எதிர்பார்ப்பதை விட குறைந்த அளவினால் குடிமக்கள் தொகை அதிகரிக்கும் என்பதற்கு எவ்வித அறிகுறியும் இல்லை. இதனால் கிராமிய குடிமக்களின் தொகையையோ நகரக் குடிமக்களின் தொகையையோ அதிகரிக்க விடாமல் மற்றதைக் குறைக்க முடியாது. நூற்றுண்டின் இறுதியில் வளர்முக நாடுகளின் கிராமிய குடிமக்களின் எண்ணிக்கை 70% ஆக இருக்கும் என உலக வங்கி மதிப்பிடுகிறது. முதலாவது அட்டவணையில் சுட்டப்பட்டிருப்பது போன்று 1920இல் வளர்முகப் பிராந்தியங்களின் நகரக் குடிமக்களின் எண்ணிக்கை 10 கோடியாகவே இருந்தது. 1980இல் 93 கோடியாக அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது 60 ஆண்டுகளில் ஒன்பது மடங்கு அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 1. நகரப் பெருக்கம்—1920-1980

குடிமக்கள் தொகை	1920	1940	1960	1980
உலக மொத்தம்				
அதிகம் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள்	1860	2295	2991	4318
	673	821	976	1194
குறைந்த அபிவிருத்தி நாடுகள்	1187	1474	2015	3124
மொத்த நகர மக்கள் (தேசிய அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்டது)	360	570	990	1780
அதிகம் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள்	260	385	580	850
குறைந்த அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள்	100	185	410	930
பெரிய நகரங்கள் (500,000க்கும் அதற்கு மேலும்)	107	180	352	665
அதிகம் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள்	93	135	221	343
குறைந்த அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள்	14	35	131	322

தகவல்: ஐக்கிய நாடுகள்.

இவ்வாறு இருபதே ஆண்டுகளில் அதாவது 1960 இலிருந்து 1980 வரை உள்ள காலப்பகுதியில் வளர்முக நாடுகளில் அவற்றின் நகரக் குடிமக்கள் தொகை இரண்டு மடங்குக்கும் அதிகமாகப் பெருகும். வீடுகள், மின்சக்தி முறைமைகள், சுகாதாரம், பாடசாலைகள், போக்குவரத்து — நகர வசதிகள் அத்தனையும் விகிதாசாரப்படி அதிகரிக்கும். வளர்ச்சி நன்மை பயக்க வேண்டும் எனின் இவை சீரடைய வேண்டும். இதுதான் நகர நெருக்கடியின் பிரதானமான காரணமாகும்.

நகரமய மட்டத்தை இந்த உலகளாவிய நிலையில் ஒருவர் ஆராய்ந்தால் ஐக்கிய நாடுகளின் 1975 மதிப்பீட்டில் காட்டப்பட்டுள்ளது போல் ஆசியா முழுமையாக அளவுமட்டத்தின் அடிக்கு அண்மையில் இருப்பதாக தோன்றும் (அட்டவணை 2 ஐப் பார்க்க)

அட்டவணை 2. நகரமயத்தின் உலகளாவிய மட்டம்

பிராந்தியம்	நகரமய நூற்று வீதம்	நகர-கிராம விகிதம்	பத்து இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட நகரில் நூற்று வீதம்
ஐரோப்பா, ருசியா, வட அமெரிக்கா	67.7	2.09	20.7
ஓசேனியா	60.1	1.51	21.8
லத்தீன் அமெரிக்கா	25.8	0.35	9.6
ஆபிரிக்கா	23.9	0.31	5.5

நகரமய விகிதத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட ஐக்கிய அமெரிக்கா இதேபோன்ற நகரமய மட்டத்தில் இருந்த பொழுது அதனால் காட்டப்பட்ட அதே மாதிரியான நகரமய மாற்ற விகிதச் சுட்டெண்ணை ஆசியா கொண்டிருந்தது போல் தோன்றுகின்றது. அட்டவணை 3இல் உள்ள தரவுகள் இதனைக் காட்டுகின்றன.

மறுபுறத்தில் ஐ.நா.வின் மொத்த எண்ணிக்கையை மதிப்பீடு நாட்டுப் புறத்திலிருந்து நகரப் புறத்துக்குப் பெருமளவிலான குடியகல்வினைக் காட்டுகிறது. 1975க்கும் 2000க்கும்

மிடையே 0.5 பில்லியன் குடியகல்வுகளும் 2000க்கும் 2025க்கு மிடையே 1.5 பில்லியன் குடியகல்வுகளும் நடைபெறும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த எண்ணிக்கையின் பாரிய அளவினைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, நகர - கிராமியக் குடியகல்வு ஆசியா விலே மிக விசாலமானது எனக் கணிக்கப்பட்ட 1950க்கும் 1975க்கும் இடைப்

பட்ட காலத்திலே 36 கோடியே 90 இலட்சம் பேர்களே குடியகன்றனர் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். எதிர்காலத்திலே நடக்கக் கூடிய கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குக் குடியகல்வுகளுக்கு இப்போதைய குடியகல்வு ஒரு சிறிய எடுத்துக்காட்டு என்பதையே ஐ.நா. மதிப்பீடு சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தீர்க்கதரிசனமான இந்தக் கூற்றில் உண்மை உண்டு. ஆசியாவின் கிராமக் குடிமக்களின் துரிதமான வளர்ச்சியைத் தனிப்பட்ட ஆய்வுகளும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இதன்பயனாக விவசாயக் காணிகளும் அவற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட குடியகல்வும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு நகர-கிராம நிலைமையின் உலகளாவிய முழு உளக்காட்சி, எதிர்பாராத மட்டத்துக்கு நகரக் குடிமக்கள் தொகை அதிகரிக்கும் அதே சமயத்தில் கிராமியக் குடிமக்கள் தொகையும் மேலும் அதிகரிக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. கொள்கையையும் அபிவிருத்தித் திட்டத்தையும் பொறுத்தவரையில் இதன் விளைவுகள் மிக மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

அட்டவணை 3. ஆசியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே 1950-1975இல் நிலவிய நகரமய விகித ஒப்பீடு

பிராந்தியம்	நகரமய நூற்று வீதம்	நகர-கிராம விகிதம்
ஆசியா:		
1950	15.4	0.183
1975	25.8	0.348
ஐக்கிய அமெரிக்கா:		
1850	15.3	0.180
1875	26.9	0.369

கிராமிய - நகர்ப்புற உறவுகள்

— கே. எல். குணரத்ன

நகரங்கள் பல்வேறு வகைகளில் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. மானிய முறைக் காலத்திலே, பிரபுக்களின் செல்வாக்குக் காணப்பட்ட இடங்களை ஒட்டி வளர்ந்த நகரங்கள் இவற்றுள் முக்கியமான ஒரு வகையினவாகும். எதிர்ப்படைகளது தாக்குதல்களையும் எதிர்ப்புகளையும் சமாளிக்கும் விதத்தில் வழக்கமாக இத்தகைய நகரங்கள், சுவர்களால் சூழப்பட்டு அரண் செய்யப்பட்டிருந்தன. அத்துடன், நியாயமற்ற வரி முறைகள் போன்ற பல்வேறு அடக்கு முறைகளைத் தாங்காது விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள் செய்தபோதும் இச்சுவர்கள் மேற்படி நகரங்களுக்கு அரணை நின்று விளங்கின.

மானியமுறையும் ஆரம்ப முதலாளித்துவமும்:

சூழவுள்ள கிராமப்புற நிலங்களை நிர்வகிக்கவேண்டி, மானியகாலத் தலைவர்கள் தனித்தனி நகரங்களைப் பயன்படுத்திய அதேவேளை, அரசர்களும், சக்கரவர்த்திகளும் நகரங்களுக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் பரந்துகிடந்த தங்கள் கிராமப்பகுதி இராச்சியங்களை ஆண்டு வந்தனர். இந்த ஆட்சிகளூடே சில நியாயமானவையாயும் சில அடக்குமுறையும் சுரண்டல்வாதமும் கொண்டவையாயும் காணப்பட்டன.

மத்தியகால ஐரோப்பா இத்தகைய நகரங்களுக்கும் பெருமளவு உதாரணங்களைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை, "சுதந்திரமான நகரங்கள்" என்ற ஒரு வகை நகரங்களையும் கொண்டிருந்தது. விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்குச் சந்தைப் பகுதிகளாக இந்நகரங்களுட்பெரும்பாலானவை தோன்றின. சுவர்களால் சூழப்பட்டிருக்காண்ட இந்நகரங்கள் மானியமுறையின் கோரப் பிடியிலிருந்து விடுபட்டுவரும் விவசாயிகளையும் களைஞர்களையும் சொர்க்கமாக விளங்கின. பிரபுக்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் இடையேயான புதிய ஒரு சமூக அமைப்பைக் கொண்டதாக இந்நகரங்கள் திகழ்ந்தன. கிராமப்பகுதிகளில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சாதாரண மக்களுக்கு விடுதலை வழங்குவதில் இந்நகரங்கள் ஊக்கத்துடன் முன்வந்தன. ஐரோப்பாவில் கைப்பணித்துறை, வர்த்தகத்துறை முதலியவற்றினதும், "மத்தியதர" அல்லது "வர்த்தக" வர்க்கத்தினதும் எழுச்சியுடன் இவற்றின் வளர்ச்சி இணைந்து காணப்பட்டது. இவற்றுடன் சில நகரங்கள், வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகவும், இராணுவப் பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காகவும் ஒன்றிணைந்து ஒரு சுதந்திர நகரங்களது அமைப்பை உருவாக்கின. ஹன்ஸியட்டிக் லீக் என்பது இத்தகைய ஓர் அமைப்பாகும். வர்த்தகத்தினதும், முதலாளித்துவத்தினதும் வளர்ச்சியுடன் இணைந்தும், [அத்துடன் குறிப்பிடத்தக்களவில்] அவற்றின் விளைவாகவும் இந்நகர அமைப்புகள் இராணுவ பலத்திலும், பொளதிக அளவிலும், பொருளாதார நிலைமையிலும் வெகுவாக வளர்ச்சியுற்றன.

புவியியல் அம்சங்கள்:

பொதுவாக, கிராமப் பகுதிகளுக்கும் நகர மத்திகளுக்கும் இடையே சமூக-பொருளாதார, பொளதிக அம்சங்களைப் பொறுத்தளவில் தொடர்புகள் நிலவுகின்றன. வரலாற்று ரீதியாகவும் புவியியல் ரீதியாகவும் நோக்குகையில், குடியேற்ற விவசாயம் காணப்படும் இடங்களில் இத்தகைய தொடர்புகள் காணப்படுவது

அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகரிகத்தின் ஆரம்ப காலம் தொடர்பே நகரப்பகுதிகளும் கிராமப்பகுதிகளும் இணைந்து காணப்பட்டு வந்துள்ளன. நகர மத்திகளை உள்ளடக்காத கிராமப்பகுதிகளைக் காணல் அரிது. அவை புரியும் ஏனைய பணிகளுடன் நகரங்களும், நகரப் பகுதிகளும் கிராமச் சமூகங்களின் சேவா மத்திகளாகவும் திகழ்கின்றன. ஏனெனில், கிராம மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களையும் சேவைகளையும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அத்துடன், அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான சுகாதார வைத்திய வசதிகள், கல்வியறிவு, சமய அறிவுரை, விவசாயச் சந்தை, அத்தியாவசியப் பாவனைப் பொருட்கள் முதலியவற்றை யெல்லாம் பெற்றுக் கொள்ள ஒரு மத்திய இடம் அவசியம். இத்தகைய தேவைகளை ஒவ்வொரு இடமும் தனித்தனியாக எப்போதும் பெற்று வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. எனவே, வைத்திய சிகிச்சை நிலையங்கள், பாடசாலைகள், கோவில்கள், சந்தைகள், கடைகள் என்பன அத்தியாவசியமாகின்றன. இவ்வசதிகள் யாவும் கிராமத்தொகுதிகளிடையே ஓரிடத்தில் அமைக்கையில், அது நகரத்தின் மூலக் கருவாகின்றது. கிராம நோக்கிற் பார்க்கையில் அதன் பணி கிராம மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களையும் சேவைகளையும் வழங்குவதேயாகும். இவ்வகையில் கிராம மக்களுக்குச் சேவை புரியும் வைத்தியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், கடைக்காரர்களுக்கும் உணவு தேவை. எனவே, நகரக் குடியிருப்பாளர்கள், கிராம மக்கள்மீதும் அவர்களது விவசாய உற்பத்திகள் மீதும் தங்கி நிற்கப் வேண்டி ஏற்படுகிறது. ஆக, கிராம-நகர்ப்புற தொடர்பானது தவிர்க்க முடியாத படி ஒன்றில் ஒன்று தங்கி நிற்கும் ஒன்றாக ஆகிவிடுகிறது.

பிரதேச நகர்ப்புற அமைப்புக்களின் வளர்ச்சி:

கிராம நகர்ப்புறக் குடியேற்றங்களின் ஆரம்ப கால வளர்ச்சியில், பல்வேறு நகர மூலக் கருக்களுக்கிடையேயுமான போக்கு வரத்தானது, காலநடையாகவோ அல்லது வண்டிப் பாதைகளாகவோ அமையலாம். அல்லது போதுமான நீர்வசதி காணப்படின் அவை நீர்வழிப் போக்குவரத்தாயும் அமையலாம். இங்ஙனம் போக்குவரத்து வழிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

இங்ஙனம் தொடர்புறுத்தப்பட்ட பல நகரக் கருக்களுடன் சில ஏனையவற்றுக்கும், அங்கு வாழ் மக்களுக்கும் சேவா மத்திகளாகச் செயற்படத் தொடங்குகின்றன. உதாரணமாக ஒவ்வொரு சிறு நகரத்திலும் ஒரு பெரிய வைத்தியசாலையை அமைத்தல் அவசியமாகும். அத்தகைய வைத்தியசாலைகளின் சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியளவு தொகையான நோயாளர்களை அப்பகுதியிற் காணப்பாதிருக்கலாம். நோயாளர்க்கென அங்குபோடப்படும் கட்டிடங்கள் உபயோகிக்கப்பாதிருக்கலாம், அங்ஙுள்ள வைத்திய, சத்திர சிகிச்சை நிபுணர்களது திறமைகளும் பயன்படுத்தப்படாது போகின்றன. இத்தகைய இடங்களில் முதல்தவச் சேவையுடன் கூடிய ஒரு சிறு நோயாளர் சிகிச்சை நிலையத்தை அமைத்தல் போதுமானதாகும். அத்தகைய பல நகரங்களுக்குச் சேவையாற்ற வேண்டி, இவற்றுக்கு மத்தியான ஒரு நகர்ப்புறத்தில் அமைக்கப்படும் ஒரு பெரிய வைத்தியசாலை நல்ல முறையிற் பயன்படுத்தப்படக் கூடும். இந்நகர்ப்புற மத்திகளே நாளடைவில் மாநகரங்களாக உருவெடுக்கின்றன. தம்மைச் சுற்றிப் பரந்து காணப்படும் பெருந்தொகைக் கிராமங்களிலும் சிறு நகரங்களிலும் வாழும் மக்களுக்கு இவை ஒரு வகையில் [ஏனைய சிறு நகரங்கள் வழங்காத] "உயர் தேவைப்" பொருட்களையும் சேவைகளையும் வழங்கத் தொடங்குகின்றன. இந்த வகையில் மாநகரங்களும் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் சேவையாற்றும் பணியிலீடுபடுகின்றன. இங்கும் இவ்விரு பகுதிகளுக்கும்மான தொடர்பு ஒன்றில் ஒன்று தங்கியதாகவே காணப்படுகிறது.

ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புறுத்தப்பட்ட, ஒன்றில் ஒன்று தங்கியுள்ள இம் மாநகர அமைப்புகள், நகர்ப்புறங்கள், கிராமப்பகுதிகள் என்பன இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலப்பகுதியிலேயே விஞ்ஞான ரீதியாகவும் ஓர் ஒழுங்கிலும் ஆராயப்பட்ட தொடங்கின. இவ்விஷயத்தில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் வால்ட்டர் கிறிஸ்ட்டல் ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து லொஷ் என்பவரும் ஏனையோரும் இத்தகைய ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டனர். பெளதிகத் திட்டமிடல் நடவடிக்கைகளின் நவீன விஞ்ஞான அம்சங்களுடன் ஒரு மூலக்கல்லாக இன்று இம் "மத்திய இடக் கொள்கை" என்ற கோட்பாடு வளர்ந்து மலர்ந்துள்ளது.

காலனித்துவமும் மூன்றாம் உலக நகரங்களும்

காலனித்துவமும் குறைவிருத்தியும்.

குறைவிருத்தி நாடுகள் அல்லது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் என அழைக்கப்படும் மூன்றாம் உலக நாடுகள் அத்தனையும் காலனித்துவ ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆட்சியிற் சிக்கியிருந்த பகுதிகளேயாகும். காலனித்துவ வாதத்துக்கும் குறைவிருத்திக்குமிடையே ஒரு காரண ரீதியான தொடர்பு காணப்படுவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆந்திரே குந்தர் பிராங்க் என்பவரது கருத்துப்படி, "அபிவிருத்தியின்மை" என்பதிலிருந்து வேறுபடும் "குறைவிருத்தி" என்ற பதம் அமைப்பு ரீதியில் நிச்சயமாக ஒரு பரந்த கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. காலனித்துவ வாதத்தின் தாக்கங்கள் ஒரு குறித்த "குறை விருத்தி" நிலைமையைத் தோற்றுவித்தன என்ற பிராங்கின் கருத்துக்களை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆசியாவில் மட்டுமன்றி ஆபிரிக்க, லத்தீன் ஆமெரிக்க நாடுகளிலும் இந்த காரண ரீதியான தொடர்பு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

உலகில் பரந்து வேறுபட்ட கலாச்சார புவியியல் அம்சங்களைக் கொண்ட வெவ்வேறு பகுதிகளில் இம்மூன்றாம் உலகின் முக்கிய நகரங்கள், இலகுவாக இனம் காணக்கூடிய சில பொது பொளதிக, சமூக, பொருளாதார அம்சங்களைக் கொண்டியங்குகின்றன. உதாரணமாக: இவை அநேகமாக துறைமுக நகரங்களாகும். காலனித்துவ காலத்தில் இவை இராணுவ கடற்படைக் கோட்டைகளாக விளங்கின; ஐரோப்பிய-உள்நாட்டு கலாச்சாரக் கலப்பின் அடிமையாகவும் இந்நகரங்கள் திகழ்ந்தன; அத்துடன், காலனித்துவ ஏகாதிபத்தியங்களின் வெளிநாட்டு வர்த்தக மத்திகளாகவும் இவை விளங்கின. இத்தகைய பல நகரங்களுக்கு உதாரணங்களாக அக்ரோ, ரியோ டி ஜெனெய்ரோ, கொழும்பு ஆகியவற்றைக் காட்டலாம்.

காலனித்துவ மேலாதிக்கத்தின் தாக்க விளைவுகள்:

இத்தகைய காலனிகள் ஒவ்வொன்றிலும் நிலவியிருக்கக் கூடிய பாரம்பரிய பௌதிக, சமூக, கலாச்சார ஒழுங்கமைப்புக்கள் யாவும், ஐரோப்பாவில் உதித்த காலனித்துவ, ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் கடர் பலத்தினால் அடக்கியொடுக்கப்பட்டு புதிய ஓர் அமைப்பு அதன் மேல் உருவாக்கப்பட்டது. பாரம்பரிய அமைப்புக்கள் அழித்தொழிக்கப்படாத இடங்களில் கூட, அவை கவனிக்கப்படாது விடப்பட்டு தானே அழிந்து தூர்ந்து போக விடப்பட்டன. தேசிய அடிப்படையில் உள் நாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வந்த இப் பாரம்பரியப் பொருளாதாரங்களின் தொழில் நடவடிக்கைகள், வர்த்தகத்தில் தங்கியிருக்கும் ஒரு புதிய பொருளாதார அடிப்படைக்கு மாற்றப்பட்டன. இக் காலனித்துவவாதிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் காணப்பட்ட துறைமுகங்களின் ஊடாக, காலனித்துவத் தாய்நாடுகளின் பெரு நகரங்களுடன் இப்புதிய வர்த்தகத் தொடர்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலே நாட்டு பொருளியல் அறிஞர் பலர், இதனை பின்னங்கி “ஹியூயி” பொருளாதார அமைப்பினின்றும் நவீன “திறந்த” பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்பட்ட மாற்றம் என வர்ணிக்கின்றனர். நிகார்டோ போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களது கோட்பாடுகளை அவர்கள் இதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர். வழமையான மூன்றாம் உலக நாடுகளின் போக்கில் நின்று பார்க்கையில், இக் கோட்பாடுகள் யாவும், இக் காலனித்துவ வாதிகள் மேற்கொண்ட சுரண்டல் நடவடிக்கைகளை மறைக்கத் தரப்பட்ட விளக்கங்களன்றி வேறெதுவும் இல்லை. ஐரோப்பாவில் பெறு மதி மிக்கதாகக் காணப்பட்ட கனிப் பொருட்கள், பெருந்தோட்ட விவசாய உற்பத்திகள், மற்றும் ஏனைய பொருட்களை இவர்கள் பலாத்தாரமாகவும், மலிவாகவும் இங்கு பெற்று ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றிச் சென்றனர்.

இவ் வெளிநாட்டுச் சக்திகளின் மேலாதிக்கத்தின் குறிப்பிடத்தக்க கலாச்சார விளைவுகளில் ஒன்று, கலாச்சார, (சில சமயங்களில்) இன ரீதியான கலப்புக்களைக் கொண்ட தனிப்பட்ட சமூகக் குழுக்களின் தோற்றமாகும். காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில், ஆட்சியாளருக்கு அவர்கள் செய்த சேவையின் காரணமாக இச் சமூகங்களுட் சில, சலுகைகள் பெற்ற குழுக்களாகவும் திகழ்ந்தன. பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தில் ஈடுபடுவதன் மூலம், விவசாயத் துறையுடன் இக் குழுக்கள் தொடர்புற்றிருந்த போதும், இக் குழுக்கள் தொடர்புற்றிருந்த போதும், அவை கிராமப்பகுதிகளினின்றும் விடுபட்டு நகர்ப்புறம் சார்ந்தனவாகவே காணப்பட்டன.

ஆக, காலனித்துவ மேலாதிக்க ஒழுங்கமைப்பின் கீழ், அரண் செய்யப்பட்ட துறைமுக நகர்கள் இராணுவ மத்திகளாகவும், வர்த்தக, நிர்வாக மத்திகளாகவும், கலாச்சார ரீதியாக கிராமப்பகுதிகளின் தொடர்பற்ற சலுகை பெற்ற சில சமூகங்களின் வாழிடமாகவும் மாறின. இதேவேளை, கிராமப்பகுதிகள் பொருளாதார ரீதியில் பின்னிலைவற்றதுடன், அங்கு வாழ்ந்த மக்களும் சலுகைகள் வசதிகள் அற்றோராக, வறியோராக மாறினர்.

இப் பாரம்பரிய பொருளாதாரங்களில் ஏற்பட்ட தொழில் நுட்ப ரீதியான தாக்கங்களும் கவனிக்கத்தக்கன. இராணுவ, நிர்மாணத் துறைகளில் இத் தாக்கங்கள் தெளிவாகத் தென்பட்டன. இக் காலனித்துவ ஏகாதிபத்தியத்தினால், இவை

தொடர்பான முறைகள் சாதனங்கள் என்பனவற்றைப் பொறுத்துக் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. விவசாயத் துறையில், இப்பகுதிகளுக்கு இதுகால வரை தெரியாதிருந்த புதிய பயிர்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுதற்கு, இக் காலனித்துவப் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் காரணமாயிற்று. இவை எல்லாவற்றையும் விட, காலனித்துவ வாதிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் காணப்பட்ட பெரு நகரங்களில் ஏற்பட்ட கைத் தொழிலாக்கச் செய்முறைகளே பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டன. உற்பத்தி, போக்குவரத்துத் துறைகளில் ஏற்பட்ட புதிய தொழில்நுட்ப முறைகளும், கண்டு பிடிப்புக்களும், ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே காணப்பட்ட காலனிகளுக்கும், ஐரோப்பாவின் காணப்பட்ட காலனித்துவ மத்திகளுக்கு மிடையேயான வர்த்தக உறவுகளிலும், ஒன்றிலொன்று தங்கியிருந்தலையும் மேலும் ஆழமாக்க உதவின. காலனிகளிலிருந்து தேவையான மூலப்பொருட்கள் பெறப்பட்டு ஐரோப்பாவின் உற்பத்தி மத்திகளுக்குப் பெருமளவிலும் விரைவாகவும் அனுப்பப்பட்டன. இதேபோன்று, தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் காணப்பட்ட காலனி நாடுகளின் சந்தைகளுக்கு உற்பத்திப் பொருட்கள் நன்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படக் கூடியதாகவிருந்தன. காலனி நாடுகளில் காணப்பட்ட இம் முக்கிய நகரங்களிலிருந்து அவற்றின் பின்னணிப் பகுதிகளுக்கு மோட்டார், புகையிரதப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்ட இக் காலப்பகுதி, இத்தகைய நகரங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒரு கால கட்டமாகத் திகழ்கிறது.

இலங்கையில் தற்போது காணப்படும் தேசிய நகர அமைப்பின் வளர்ச்சி போர்த்துகேய டச்சுக் காலங்கள்

போர்த்துகேயர் இலங்கை வரும் முன்னரே கொழும்புத் துறைமுகம் வர்த்தக நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. தற்போது புறக்கோட்டை என அழைக்கப்படும் இடத்துக்கண்மையில் ஒரு சில குடியிருப்புக்கள் காணப்பட்டாலும், அவற்றின் விளைவாக அங்கு எவ்வித நகரமும் காணப்படவில்லை. கோட்டேயில் அமைந்திருந்த இராஜத் தலை நகரமே இதற்கு அண்மையில் காணப்பட்ட ஒரு நகரப் பகுதியாகும். தற்காலத்தில் நாம் கொழும்பு என்று அறியும் நகரம் 16ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகேயரது கோட்டையாகத் தோன்றியது. துறைமுகத்துக்கு வெகு அருகே தற்போதைய கோட்டைப் பகுதியில் இந்நகரம் தோன்றி வளர ஆரம்பித்தது. போர்த்துகேயருக்கு இராணுவ, கடற்படைத் தளமாக விளங்குவதுடன், அவர்களது வாசனைத் திரவிய வர்த்தகத்துக்குத் தேவையான வசதிகளை வழங்குவதும் அதன் பணிகளாகக் காணப்பட்டது.

போர்த்துகேயர் இங்கு வந்து 50 ஆண்டுகளுக்குள், கோட்டே இராச்சியத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகளில் தமது ஆதிக்கத்தையும், வரி சேகரிக்கும் உரிமையையும் நிலநாட்டிக்குக் கொண்டனர். அரசன் மீதும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மீதும் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டை நிலநாட்டினர். கோட்டே, ஏறக்குறைய கொழும்பால் ஆட்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலையிலிருந்தது. நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கெதிராக அவற்றின் கரையோரங்களை நோக்கிக் கொழும்பிலிருந்து இராணுவ, கடற்படை நடவடிக்கைகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து கோட்டே இராச்சியத்துக்கு நேர்ந்த கதி, இலங்கையின் புவக்கே காணப்பட்ட இராச்சியத்துக்கும் ஏற்பட்டது.

போர்த்துகேயர் இலங்கையில் அமைத்த பாதைகளும், ஏனைய போக்குவரத்து அமைப்புக்களும் இலங்கையருக்குச் சேவையாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்குடன் அன்றி, அவர்களது இராணுவ, பொருளாதார நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டன. அவர்கள் இங்கு மேற்கொண்ட வாசனைத் திரவிய வர்த்தகத்தின் ஏற்றிற்கும்தான், களஞ்சியப் படுத்தல், அவற்றை நிர்வகித்தல் என்பனவே அவர்களது பொருளாதார நோக்கங்களாகக் காணப்பட்டன. இவ்வர்த்தக நோக்கத்துக்காக மேலும் பெருமளவு நிலப்பகுதி இவற்றின் பயிர்ச்செய்கையின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து, இப்பகுதிகளுக்கெல்லாம் போக்குவரத்து வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நாட்டின் பொருளாதாரம், கொழும்பு நகரத்தினூடாகவும், போர்த்துகேயர் மூலமாகவும் மென்மேலும் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தங்கத் தொடங்க, நாட்டின் ஏனைய பகுதிகள் கவனிப்பாற்றி விடப்பட்டன. எனவே, கொழும்பும் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களின் காணப்பட்ட அதன் பிராந்திய நகர்ப்புற அமைப்பும் கடற் பாதைகளார் தொடர்புறுத்தப்பட்டு, சுமார் 150 வருட காலம் லிஸ்பன் நகருக்கும் பணியுரிந்தன.

17ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களைப் போர்த்துகேயரிடமிருந்து ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றினர். போர்த்துகேயர் அமைத்திருந்த அரண்கள் யாவற்றையும் அவர்கள் மேலும் பலப்படுத்தியதுடன், இராணுவ, வர்த்தக ரீதியில் முக்கியம் எனக் கண்ட இடங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்தினர். இதற்குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம் பெருந்தோட்ட உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொழும்பு துறைமுகத்துக்குக் கொண்டு வர அவர்கள் அறிமுகம் செய்த கால்வாய்ப் போக்குவரத்து முறையாகும். போர்த்துகேயர் இலங்கைத் தொடர்புற்றுக் காணப்பட்ட கடற் பாதை மறைந்து ஒல்லாந்துடன் புதிய தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன. இப்போக்கு 133 வருட காலம் நிலவியது.

ஆங்கிலேயர் காலம்

18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். 1815-ம் ஆண்டளவில் கண்ட இராச்சியமும் ஆங்கிலேயரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரவே, முழுத் தீவும் ஆங்கிலேயர் காலனியாக மாறியது. இராணுவ, நிர்வாக, வர்த்தகத் துறைகளில் கொழும்பைத் தனிப் பெருந் தலைநகராகக் கொண்டு, ஒரு தேசிய நகர அமைப்பு உருவாகத் தொடங்கியது. வடமத்திய மாகாணப் பகுதிகளிலும், கிழக்கு மாகாணப் பகுதிகளிலும் காணப்பட்ட புராதன நீர்ப்பாசன திட்டங்களும், விவசாயக் குடியேற்றங்களும், அவை சார்ந்த சிறு நகரங்களும் 3 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக அழிய விடப்பட்டன. இப் பாரிய உலர்வலய விவசாய முயற்சிகள், கீழ் ஊவாப் பகுதியில் மாத்திரம் காணக்கூடியதாக விருந்தது. இவையும் கூட ஏற்கனவே கைவிடப்பட்டிருந்த படியாலும், ஆங்கிலேயரது நேரடி இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் வெகு வாகப் பாதிக்கப்பட்டன. உலர் வலயப்

பகுதிகளில் 20 நூற்றாண்டுகளாக நிலவி வந்த குடியேற்ற விவசாயம் அடியோடு கைவிடப்பட வேண்டிய நிலையை எய்திற்று. நீர்த்தேக்கங்களும், குளங்களும் தூர்ந்து போகும் நிலையை அடைந்தன. மலேரியா அங்கு பரவத் தொடங்கியது. ஈர வலயத்தின் மலையகப் பகுதிகளில், ஆங்கிலேயரது பெருந்தோட்டங்கள் மென்மேலும் பரந்தமைய, மக்களும் நாட்டின் மத்திய, தென்மேற்குப் பகுதிகளில் சென்று குடியேறத் தொடங்கினர்.

ஆங்கிலேயரது வர்த்தக நலன்களுக்கு உதவாத இடங்களில் காணப்பட்ட ஒல்லாந்தர் கால்வாய்களும் கைவிடப்பட்டன. நாட்டைக் கைப்பற்றல் தொடர்பான இராணுவ நடவடிக்கை முற்றுப் பெற்று விட்டதால், பெருந்தோட்டப் பகுதிகளுக்கான பாதைகள் அமைக்கப்பட்டதுடன், ஏற்கனவே இருந்த பாதைகள் புனர் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டன. வர்த்தக, நிர்வாக விடயங்களுக்குத் தங்களுக்குப் பயன்தர வல்லன எனக் கண்ட 8 மாகாண நகர மத்திகளைக் கொழும்புடன் இணைத்து மோட்டார், புகையிரதப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டதுடன், தொலைபேசி, தந்தித் தொடர்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவற்றுக்கான முதலீட்டு, பரிபாலனச் செலவுகள் யாவும் வர்த்தக வகையிற் கிடைத்த பெருந்தொகை வருமானத்தில் இலகுவாக ஈடு செய்யப்பட்டன. இவ் வருமானத்திற் பெரும்பகுதி ஆங்கிலேய அரசைச் சென்றடைந்தது.

கொழும்பு நகரத்துடன் இந்த 8 மாகாண மத்திகளையும் இணைத்த இந்த போக்குவரத்து அமைப்பே உண்மையில் தற்போதைய தேசிய நகர அமைப்பின் அடிப்படையாகும். இது பெரும்பான்மையான இலங்கை மக்களின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஒன்றல்ல. மாறாக, ஐந்து நூற்றாண்டு காலமாக மூன்று வேறு காலனித்துவச் சக்திகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இம் முயற்சிகள் அவர்களது போக்குவரத்து நடவடிக்கைகளுக்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்டன. நகரப்பகுதி மக்கள் பொதுவாக இவற்றின் நன்மைகளை அனுபவித்தனர். தேசிய மட்டத்தில், இவற்றினாலேற்படும் பெருமளவு நன்மைகளை ஆங்கிலேயரும், கொழும்பில் அவர்கள் உருவாக்கிய சமூகப் பிரிவினருமே அனுபவித்து வந்தனர். ஆனால், இவை எல்லாவற்றையும் விட ஆறுதியாக முழு நன்மைகளையும் அனுபவித்து வந்தது காலனித்துவப் பெரு நகரான லண்டன் மாநகராகும்.

அபிவிருத்தி உபாயமும்

தேசிய கொள்கையும்

கொள்கை வேறுபாடுகள்

அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் நிபுணர்களிடையே பல்வேறு பிரிவினர்கள் உளர். பொதுவாக இவர்களுட் சிலர் கிராம அபிவிருத்தியை விட, நகர அபிவிருத்திக்கு முக்கிய இடம் வழங்க வேண்டுமென்பர். வேறு சிலர் இதற்கு மாறான கருத்தைத் தெரிவிப்பர். இக்கொள்கை வேறுபாடுகள், தேசிய அபிவிருத்தி முயற்சியில் கைத்தொழிலா விவசாயமா முக்கிய இடம் வகிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வேறுபாட்டிவிருந்தே பிறக்கின்றன. கைத்தொழிலுக்கு முக்கிய இடம் வழங்க வேண்டுமென்று கூறுவோர் குறைந்தது இரு கருத்துக்களை முக்கியமாக வலியுறுத்துவர். இவையிரண்டையும் பின்வருமாறு கருக்கி உரைக்கலாம்.

(1) கிராமப் பகுதிகளில் பெருமளவு மேலதிகத் தொழிலாளர் காணப்படுகின்றனர். கிராம விவசாய உற்பத்தி குறையாத வகையில் இவர்களை நகர்ப்பகுதிகளில் தொடங்கப்படக் கூடிய கைத்தொழில்களில் பயன்படுத்தலாம். இது பொருளாதார வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தியையும் உருவாக்கும்;

(2) குறிப்பான சில கலாச்சார அம்சங்களின் செல்வாக்கு காரணமாக, சிறப்பாக ஆசியாவின் கிராமிய விவசாயிகள் "பொருளாதார ரீதியிற் சரியாகத் தூண்டப்படவில்லை"; விவசாயத் துறையில் இடப்படும் முதலீடுகள் மூலம் திருப்தியான பலாபலன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதால் இவ்வம்சங்கள் பெருந்தொழிலாகலாம். நகர வாக்கம் என்பது ஒரு நவீன மயமாக்கற் செயல்முறையாகும். இதன் மூலம் விவசாயிகளது "பின்தங்கிய" கலாச்சார மனோபாவங்கள் சீர்செய்யப்படலாம்; அத்துடன், நகரப்பகுதிக்குக் கைத்தொழில்களில் இடப்படும் முதலீடுகள் தேசிய அபிவிருத்தித் துறையின் மேலும் சிறந்த பலாபலன்களைக் கொண்டு வரும்.

எதிர்க் குழுவினர் இவ்விரு கருத்துக்களாலும் கவரப்பட்டவர்களாயில்லை. முதலாவது கருத்தைக் குறித்து அவர்களது அபிப்பிராயம் வருமாறு:

(அ) கிராமத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் வெளியேறுவதானது விவசாயத் துறையை மிகமோசமாகப் பாதிக்கும். ஏனெனில் நகரங்களுக்குச் செல்லக்கூடியோர் கிராமத்திலுள்ள மேலதிகத் தொழிலாளர்களல்லர்; மாறாக அவர்கள் கல்விக்கற்ற திறமை மிக்க இளைஞர் குழுவினராவர்; இவர்களின் வெளியேற்றம் விவசாயத் துறைக்கு பேரிழப்பேயாகும். அத்துடன்

(ஆ) இவர்களது வெளியேற்றத்தால் உற்பத்தியில் பாதிப்பு ஏற்படாது போனாலும், விவசாயத் துறையில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முழு உற்பத்தித் திறன்களையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது போய்விடும். நகரப்புறக் கைத்தொழில் விருத்திக்கு ஆதரவு அளிக்கும் இரண்டாவது கருத்தை இவர்கள் வன்மையாக எதிர்க்கின்றனர். "பொருளாதார ரீதியான தூண்டல்" இல்லை என்ற கருத்துக்கு எதுவித வெளிக்கள ஆய்வு அடிப்படையான புள்ளிவிவர ஆதாரங்கள் இல்லை எனவும் அத்துடன் அது சரியான ஒரு பொது முடிவு அல்ல எனவும் இவர்கள் கூறுகின்றனர். இந்தப் "பொருளாதார ரீதியான தூண்டல்" முக்கியமான ஓர் அம்சம் என்ற விஷயம் சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றெனவும் ஏனெனில், வேறு வகையான தூண்டுதல்கள் இன்று இம் மக்கள் மத்தியிற் காணப்படுகின்றன எனவும் இவர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே, முதலீடு செய்யப்படுமிடத்து, விவசாயத் துறையின் அபிவிருத்தி நிச்சயம் சாத்தியமாகுமெனவும், தேசிய அபிவிருத்தி முயற்சிகளுள் கிராமாபிவிருத்திக்கு அதற்குரிய இடம் வழங்கப்பட வேண்டுமெனவும் இவர்கள் கூறுகின்றனர்.

(16 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லிருந்து நோக்கப்பட்டுள்ளது. திருகோணமலையை உண்மையில் 'சூன்யத்' திலிருந்து அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்று அக் குழு வாதிக்கிறது.

வளர்ச்சிப் பாதை என்பது கொழும்புடன் ஓர் இணைப்பையும், மற்ற அந்தத்தில் ஒன்றில் காலி, கண்டியுடன் அல்லது அனுராதபுரத்துடன் ஓர் இணைப்பையும் குறிக்கின்றது. எனினும், ஓர் அந்தத்தில் கொழும்புடன் இத்தகைய தொடர்புகள் என்பதிலிருந்து ஊகித்தறியப்படுவதென்னவென்றால், பிரதேசங்களுக்கிடையேயுள்ள ஐனத்தொகையின் சமநிலையை மாற்றிவிட, பிற்கூறப்பட்டது ஒன்றுஞ் செய்யாதென்பதே. எனவே (D) உபாயம் மிகக் கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

(D) உபாயம் அளிக்கும் அதே சாத்தியக் கூறுகளை (C) உபாயம் அளிக்கின்றது. ஆனால், மனமறிய உருவாக்கப்பட்ட நகர அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டம் மொன்றை நாடெங்கும் நிறைவேற்றத் தொடங்க நாட்டுக்கு ஆற்றல் உண்டா என்பதற்குப் பதிலில்லை.

இவ்விதமாக சகல தெரிவுரிமைகளும் மேலும் ஆராய்ச்சிக்கும் பரிசீலனைக்குமுரிய பிரச்சினைகளையே தோற்றுவிக்கின்றன. குறித்த வேலைத்திட்டத்தின் இந்தக் கட்டம் இப்பொழுது நகர நாட்டுப்புற திட்டமிடல் திணைக்களத்தில் முன்னேறி வருகிறது. எனினும், இந்தப் பணி நன்கு எடுத்துக்காட்டுவதென்னவென்றால், தலைநகரப் பிரதேசம் போன்ற பெரிய மனிதக் குடியேற்றப் பகுதிகளின் முகாமையில் விவேகமாகத் தலையிடுவதன் ஜீவாதார அவசியத்தை யாகும். அது வித்தியாசமான நகர உத்தியோக வர்க்கங்களுக்கிடையேயும், நகரக் குடியேற்றப் பகுதிகளுக்கும் கிராமக் குடியேற்றப் பகுதிகளுக்குமிடையேயுள்ள ஜீவாதாரமான சங்கிலித் தொடர்புகளையும் காட்டுகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தொழிற்பாட்டு உருவில் சகல குடியேற்றப் பகுதிகளையும்

(22 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

புனர் மதிப்பீடு

சர்வதேச சந்தைகளில் எமது அடிப்படை ஏற்றுமதிப்பொருட்கள் அபரிமித விலை அதிகரிப்பைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் ரூபாவை புனர்மதிப்புச் செய்யத் தீர்மானித்தது. எமது அடிப்படை ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் சர்வதேச சந்தையில் அபரிமித விலை அதிகரிப்பை அனுபவித்ததினால் அண்மைக்காலங்களில் முதல் தடவையாக இலங்கை ரூபா ஸ்தீரமடைந்துள்ளதாக நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வபரிமித விலை அதிகரிப்பு தற்காலிகமான போக்கல்ல. ஆனால் நிரந்தரமான உயர் போக்கு கிட்டிய சமீபத்தில் நிலவும் என்று கூறப்படுகிறது. இக்கூற்றை பொருளியல் ஹெஷ்யங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. கப்பல் தளம் வரைக்குமான தேயிலை விலை 1970ம் ஆண்டில் ஒரு கிலோ 5 ரூபா 37 சதமாகவிருந்தது. 1977ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் 14 ரூபா 30 சதமாக அதிகரித்தது. ஆகவே 150 சதவீதமாக அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. கப்பல் தளம் வரைக்குமான றப்பர் விலையும் 1970ம் ஆண்டில் ஒரு கிலோ 2 ரூபா 73 சதமாகவிருந்தது. கிலோவொன்று 7 ரூபா 70 சதமாக அதிகரித்தது. இது 180 சதவீத அதிகரிப்பாகக் காணப்பட்டது.

1970ம் ஆண்டில் எமது வெளி நாட்டுச் சொத்து 40 கோடி ரூபாவாகக் காணப்பட்டது. 1977ம் ஆண்டு ஜனவரி மாத இறுதியில் இத்தொகை 134 கோடி 70 இலட்சம் ரூபாவாக அதாவது 237 சதவீதமான அதிகரிப்பைக் கொண்டிருந்தது.

1967ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் ஆரம்பித்த ரூபா மதிப்புக் குறைப்பைத் தொடர்ந்து உலக விலையேற்றப் போக்கால் ஏற்பட்ட ரூபா மதிப்புக் குறைப்பை அரசாங்கம் மாற்றியமைக்கத் தீர்மானித்துள்ளது. அமெரிக்கா டாலர், பவுன் ஸ்டேர்லிங் தொடர்பான ரூபா புனர் மதிப்பு 1977ம் ஆண்டு மார்ச் 11ம் திகதி

விசேட வர்த்தமானியில் அறிவிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து இலங்கை ரூபா 20 சதவீதமாக மதிப்பேற்றப்பட்டது.

முன்னர் 8 ரூபா 72 சதமான பெறுமதியைக் கொண்ட ஒரு அமெரிக்க டாலர் தற்போது 7 ரூபா 28 சதமாகக் காணப்பட்டது. இதேபோன்று பவுன் ஸ்டேர்லிங் முன்னர் 14 ரூபா 97 சதவீதமான பெறுமதியுடையதாகவும் புனர்மதிப்பின் பின் 12 ரூபா 51 சதமாகவும் காணப்பட்டது. தற்போதைய அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி சான்றிதழ் திட்டத்தின் 65 சதவீதத்தைச் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் மார்ச் மாத நடுப்பகுதியில் அமெரிக்க டாலர் பெறுமதி 12 ரூபா 01 சதமாகவும் அதற்கு முன்னர் 14 ரூபா 38 சதமாகவும் காணப்பட்டது. பவுன் ஸ்டேர்லிங் 20 ரூபா 65 சதமாகவும் முன்னர் 24 ரூபா 70 சதமாகவும் காணப்பட்டது. ஏனைய வெளி நாட்டு நாணயங்கள் தொடர்பாக 20 சதவீதமாக ரூபா மதிப்பேற்றப்பட்டது.

பிரதான பண்ட விலைகளில் தாக்கம்

தேயிலை

கொழும்பு தேயிலை ஏலவிற்பனையில் தேயிலை விலைகள் 20 சதவீதமாகக் குறையுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இக்காலத்தில் தேயிலைக்கு சிறப்பான கிராக்கி காணப்பட்டதால் அது சாத்தியமாகவில்லை. அந்த வாரத்தில் நடைபெற்ற ஏல விற்பனையில் சராசரியாக கிலோவொன்றிற்கு 2 ரூபா 50 சதம் சந்தையில் வீழ்ச்சி காணப்பட்டதாக உற்பத்தித் தரகர்கள் அறிவித்தனர். ஆனால் உண்மையில் ஆரம்பத்தில் சந்தை நிலையில் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. ஆனால் விலைகளில் கூடுதலான தாக்கம் எதுவும் காணப்படவில்லை. மார்ச் 15ம் திகதி நடைபெற்ற தேயிலை ஏலவிற்பனையில் விலைகளில் சற்று வீழ்ச்சி காணப்பட்டாலும் அந்நிதத்து நடைபெற்ற ஏலவிற்பனைகளில் விலைகள் மிக

உயர்ந்து சென்றன. மார்ச் மாதம் 22ம் திகதி நடைபெற்ற ஏலவிற்பனையில் புதிய விலைகள் நிலைநாட்டப்பட்டன. இவை மார்ச் 8ம் திகதி நடைபெற்ற ஏலவிற்பனையில் பெறப்பட்ட விலைகளிலும் சிறப்பானது. மார்ச் 15ம் திகதி விற்பனையில் ஏற்பட்ட ரூபா மதிப்பில் ஏற்பட்ட 7 சதவீத வீழ்ச்சியை இது முற்றாக அகற்றியது.

மார்ச் 14ம் திகதி லண்டனில் நடைபெற்ற தேயிலை ஏலவிற்பனையில் சகல வர்க்கத் தேயிலை விலைகளும் வெகு சிறப்பான விலைகளைப் பெற்றன. இலங்கைத் தேயிலை விலை கிலோ கிராம் ஒன்று 30 புதிய பென்சி லிருந்து 55 பென்சாக உயர்ந்தது. லண்டனில் தரமான தேயிலைக்கான விலை கிலோவொன்றுக்கு 222 புதிய பென்ஸ் சாகவும் அதற்கு முன்னர் 186 புதிய பென்ஸ்சாகவும் காணப்பட்டது. உண்மையான பெறுமதியில் ரூபாவின் 20 சதவீதமான புனர் மதிப்பு முற்றாக அழிக்கப்பட்டது என்று உற்பத்தித் தரகர்கள் தெரிவித்தனர்.

கொழும்பு தேயிலை ஏலவிற்பனையில் மாத்திரமல்ல உலகிலுள்ள சகல ஏலவிற்பனை நிலையங்களிலும் தேயிலை விலைகள் உயர்ந்து செல்வதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. மார்ச் மாதவிறுதியில் விலைகள் சாதனை நிலைகளையடைந்து விட்டன. ஜனவரி 1ம் திகதி தொடக்கம் ஏப்ரல் 5ம் திகதி வரையிலான காலப்பகுதியில் கொழும்பு ஏலவிற்பனையில் விற்பனை செய்யப்பட்ட சகல தர தேயிலைகளின் மொத்த விற்பனை விலை கிலோவொன்றிற்கு சராசரி 16 ரூபா 90 சதமாகக் காணப்பட்டது. 1976ம் ஆண்டு இதே காலப்பகுதியில் மொத்த விற்பனை சராசரி 7 ரூபா 51 சதமாகக் காணப்பட்டது.

பெறுமதியடிப்படையிலான விற்பனை வரி மதிப்பிடும் புதிய திட்டம் மார்ச் மாதம் 21ம் திகதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 1977ம் ஆண்டு மார்ச் 22ம் திகதி அமுலுக்கு வந்தது. ஆகவே மார்ச் 22ம் திகதி நடைபெற்ற தேயிலை ஏலவிற்பனையில் தேயிலை ஏற்றுமதி வரிக் கழிவுத் திட்டம் வாபஸ் பெறப்பட்டு இவ்வரி முறை திருத்தியமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு சதத்திற்கும் அரைச்சதம் வரி

6 ரூபா 60 சதம் என்ற நிலையிலிருந்தே இயங்கத் தொடங்கின. ஆகக்கூடுதலாக செலுத்தப்பட வேண்டிய வரி 2 ரூபா 20 சதத்திலிருந்து 3 ரூபா 30 சதமாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆகவே வரி செலுத்தப்பட வேண்டிய ஆகக்கூடுதலான தொகை 13 ரூபா 20 சதமாகக் காணப்பட்டது. இதற்கு மேல் 3 ரூபா 30 சதமே மொத்த வீதமாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

றப்பர்

றப்பர் விலைகளிலும் றப்பர் ஏலவிற்பனைகளிலும் புனர்மதிப்பு உடனடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆர்.எஸ்.எஸ். இலக்கம் 1 றப்பர் விலை மார்ச் 11ம் திகதி கிலோவொன்று 4 ரூபா 76 சதமாகவிருந்தது. மார்ச் 14ம் திகதி 3 ரூபா 58 சதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. வர்த்தகம் ஸ்தம்பித நிலைக்கே வந்துவிட்டது என்று கூறலாம். பழைய செலாவணி விகிதத்தில் கணிக்கப்பட்ட கிலோவொன்றிற்கு 2 ரூபா 19 சதம் என்ற ஏற்றுமதித் தீர்வையில் மாற்றத்தை வர்த்தகம் எதிர்நோக்குகின்றது.

விற்பனையாளர்கள் வெளிப்படையாகத் தெரியும் விலைக்குறைப்பை எதிர்நோக்க விரும்பாத காரணத்தால் மார்ச் மாதம் 15ம் திகதி நடைபெறவிருந்த கொழும்பு றப்பர் ஏலவிற்பனை பின்போடப் பட்டது. இருப்பினும் புதிய செலாவணி விகிதத்திற்கு ஏற்ப றப்பர் ஏற்றுமதித் தீர்வை திருத்தியமைக்கப்பட்டது. கிலோவொன்றிற்கு 1 ரூபா 54 சதப்படி தீர்வை மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இது மார்ச் 16ம் திகதி தொடக்கம் மார்ச் 19ம் திகதி வரையிலிருந்து செல்லுபடியானது. இதனால் ஏலவிற்பனை மார்ச் 17ம் திகதி நடைபெற்றது.

தேயிலையைப் பொறுத்தமட்டில் சர்வதேச சந்தைகளில் சிறந்த விலைகள் கிடைக்கப்பெற்றமையால் விலை வீழ்ச்சி தன்பாட்டிலே சீர்பெற்றது. மார்ச் மாத நடுப்பகுதியில் தகட்டு, கிரேப் றப்பர் பெறுமதிகள் கணிசமாகச் சரிந்தன. இதனுடன் வெளிநாட்டு சந்தை மந்தநிலையும் சேர்ந்து கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மார்ச் மாதம் 11ம் திகதி 4 ரூபா 76 சதமாகக் காணப்பட்ட ஒரு கிலோ ஆர்.எஸ்.எஸ். 1 றப்பர் மார்ச் மாதம் 15ம் திகதி கிலோவொன்று 3 ரூபா 52

சதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. அதே மாதம் 17ம் திகதி 4 ரூபா 16 சதமாக அதிகரித்தது. ஆனால் வெளிநாடுகளிலிருந்து பொருள் தருவித்தல் கட்டளை குறைவாக வந்ததினால் மார்ச் 24ம் திகதி மீண்டும் 4 ரூபா 02 சதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. அதன்பின்னர் மார்ச் இறுதிப் பகுதியில் மீளப்பெற்ற பெறுமதிகளால் கிலோவொன்று 4 ரூபா 09 சதமாகக் காணப்பட்டது. லெட்டெக்ஸ் கிறேப் றப்பர் பெறுமதி கிலோவொன்று 5 ரூபா 05 சதத்திலிருந்து 5 ரூபா 24 சதம் வரை ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்டு விளங்கின. மார்ச் 10ம் திகதி கிலோவொன்று 4 ரூபா 47 சதத்திலிருந்து மார்ச் 22ம் திகதி 4 ரூபா 52 சதமாகவும் இம்மாத இறுதியில் 4 ரூபா 50 சதத்திலிருந்து 4 ரூபா 66 சதமாகவும் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

தேங்காய்

இவ்வருட ஜனவரி பெப்ரவரி மாதத்தில் சகல தேங்கு உற்பத்திப் பொருட்களுக்குமான சந்தை வெகு ஸ்திரமாகக் காணப்பட்டது. மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது ஏற்றுமதிப் பெறுமதிகள் யாவும் 50 சத வீதமாகத் திருந்தின. ரூபா புனர்மதிப்பு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தேங்காய்த் துருவலின் விலை ஒரு ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்தது. தொடர்ந்து ஏனைய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலைகளும் வலுவிறிழந்தன. கொப்பரா விலைகள் மார்ச் மாத ஆரம்பத்தில் கிலோவொன்று 452 ரூபாவாகவிருந்து அம்மாதவிறுதியில் 315 ரூபா 50 சதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. தேங்காய் எண்ணெயும் இதேபோல மார்ச் மாத ஆரம்பத்தில் மெட்ரிக் தொன் 6,900 ரூபாவாகவிருந்தது. இறுதிப்பகுதியில் 5,000 ரூபாவாக வீழ்ச்சியடைந்தது. தேங்காய்த் துருவல் கிலோவொன்று 6 ரூபா 75 சதமாகவிருந்து மாதவிறுதியில் 4 ரூபா 78 சதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது.

நானூவித உற்பத்திகள்

ரூபா புனர்மதிப்பு அறிவித்தலைத் தொடர்ந்து நானூவித உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொள்வனவு செய்பவர்களிடம் குறிப்பிடத்தக்களவு நிச்சயமற்ற தன்மை விளங்கியது. ஏறக்குறைய எல்லாப் பொருள்களின் விலைக்குறைப்பிலே கொள்வனவாளர்

ஆர்வம் காட்டினர். புனர்மதிப்பைத் தொடர்ந்து வர்த்தக விடயங்கள் பொறுத்து விளக்கங்கள் வந்தவுடன் விலைகள் ஸ்திரமடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மார்ச் மாத நடுப்பகுதியில் நடைபெற்ற நானூவித பொருட்கள் ஏலவிற்பனையில் குறைந்த விலையில் குறைந்த தொகைப் பொருள்கள் விற்பனைக்கு விடப்பட்டன. மார்ச் மாதம் 19ம் திகதி நடைபெற்ற ஏலவிற்பனையில் 682.64 கிலோகிராம் ஏலக்காய்கள் விற்பனைக்கு விடப்பட்டன. இது வழமையாக ஏலத்திற்கு வரும் தொகையை விட மிகக் குறைவானதாகும்.

(20ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இடஅமைப்பு ரீதியாகத் தொடர்புபடுத்துவதன் அவசியத்தை அது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இவ்விதமாக, தேசிய மட்டத்திலென்றால் என்ன, பிரதேச மட்டத்திலென்றால் என்ன, தலைநகர மட்டத்திலென்றால் என்ன, அல்லது ஸ்தல மட்டத்திலென்றால் என்ன, நாட்டின் அபிவிருத்தியில் நகர நாட்டுப்புற திட்டமிடலின் முக்கியத்துவம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு விட்டது. தேசிய திட்டம் இடஅமைப்பு நெறிவுப்படுத்தல் உபாயங்களாலும், நகர வளர்ச்சி ஒரு பிரதேச, ஸ்தலக் கட்டுப்போப்புக்குள்ளேயிருந்தும் பயனடையும். நிறைவேற்றமும் ஏற்பாட்டு ரீதியிலும் நிதி ரீதியிலும் மதிப்பீட்டு ரீதியிலும் நன்மையடையும். பெரும்பாலும், பெரிய பொருளாதார அளவுகோல்கள் இவ்விதத்தில் மட்டுமே முப்பரிமாண உருமாற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும், ஆதலால், நகர நாட்டுப்புற திட்டமிடுதலில் பெருந்தொகையான சாதனங்கள் வெளிமுகமாகப் பரவுவதற்கு தலைநகரை மையமாகக் கொண்ட எங்களுடைய தலைநகரப் பகுதி ஆரம்ப முனையாக இருக்கட்டும். இது சமூகத்தினது வாழ்க்கையின் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுடன், முன்னேற்றத்தின் நன்மைகளை சலுகை பெறாத பெருந்தொகையான எங்கள் சகோதரப் பிரஜைகளிடையேயும் பரப்ப முடியும்.

பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரில் 1977

புதுவருடத்தின் சமூகவியற் சிறப்புகளும்

அதன் சடங்குகளும்

சுனிமல் பெர்ணண்டோ

இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கம் நடத்திய கருத்தரங்கில், பேராதின வளாக சமூகவியல் துறைத் தலைவர் திரு. சுனிமல் பெர்ணண்டோ, 1977 ஏப்ரல் 5ம் திகதியன்று, கொழும்பு பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் உயிரியல் மண்டபத்தில் வைத்து ஆற்றிய உரை.

புதுவருடத்தின் சோதிடச் சிறப்பு

சோதிட சாஸ்திரத்தின் படி இராசி மண்டலம் பன்னிரண்டு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இராசிகள் என அழைக்கப்படும். இராசிகளில் முதலாவது மேடமும் கடைசியாக மீனமும் உள்ளன. சோதிட சாஸ்திரத்தின் படி ஒவ்வொரு கிரகமும் ஒரு இராசியில் இருந்து அடுத்த இராசிக்கு மாறிச் சென்று, குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்துக்கு அங்கு தங்கியிருந்து பின்னர் அதற்கடுத்த இராசிக்கு செல்கிறது எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறாக ஒவ்வொரு கிரகமும் இராசி மண்டலத்தின் பன்னிரண்டு இராசிகளுக்கும் பயணம் செய்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு இராசியில் ஒரு கிரகம் வாசம் செய்யும் காலம் கிரகத்துக்குச் சிறகம் வித்தியாசமாக இருக்கும். கிரகங்களில் தலையாயதாக விளங்கும் சூரியன் (இரவி) ஒவ்வொரு இராசியிலும் சுமார் ஒரு மாதகாலத்திற்கு தங்கி இருப்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே இராசி மண்டலத்தின் பன்னிரண்டு இராசிகளையும் கடந்து செல்வதற்கு சூரியன் 12 மாதங்களை அதாவது ஒரு வருடம் எடுக்கிறது.

எனவே, சோதிட சாஸ்திரத்தின்படி சூரியன் கடைசி இராசியான மீனத்திலிருந்து முதலாவது இராசியான மேடத்துக்குள் பிரவேசிக்கும் காலத்தையே புதுவருடம் குறிக்கிறது. அதாவது சூரியன் மேட இராசிக்கும் பிரவேசிக்கும்போது புதுவருடம் ஆரம்பமாகின்றது. மேடத்தின்

முதலாவது இடத்தில் தொடும் இடத்திலிருந்தே சூரியனின் கிரகப் பயணம் தொடங்குவதாக சோதிட சாஸ்திரம் கூறுகிறது. இந்த வருடத்தில் மேடத்தைச் சூரியன் முதலில் தொடும் புள்ளி—மேட சங்கராந்தி அல்லது புதுவருட சங்கராந்தி என அழைக்கப்படுவது—ஏப்ரல் மாதம் 13ம் திகதி இரவு 7.35 மணியாக இருந்தது. சோதிட ரீதியில் ஏப்ரல் 13ஆம் திகதி இரவு 7.35 மணிக்கு சூரியன் தனது கிரகப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கிறது என்பதாம்.

மகா சம்மதாக்கவும் சமூக சமத்துவ இலட்சியமும்

இயற்கையை வெல்வதற்காகவே மனிதன் சமூகமாக இயங்க வேண்டி ஏற்பட்டது. இதற்கு ஒரு அமைப்பாளரும் தேவைப்பட்டார். ஆதிகால வாழ்க்கையிலிருந்து புதிய சமூகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில்—அதாவது, மேஷ ராசியை முதலாவது தடவையாக சூரியன் அடைந்தபோது—வசித்தவர்கள் யாவரும் பிராமணர்களே. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் பேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின்படி, சூரியன் உதித்த முதல் நாளில், சூரியனின் கதிரிலிருந்து ஒரு சிறுவன் உற்பத்தியானான். சூரிய கதிரிலிருந்து புதுவருடத்தன்று உதித்த இச்சிறுவனை எல்லோரும் தமது அரசன் ஆக்க முடிவுசெய்தனர். சிறுவனை “புதுவருட குமாரன்” “புதுவருட இளவரசன்” அல்லது மகா சம்மத அரசன் என எல்லோரும் பொதுவாக அழைத்தனர்.

சமூகவியலாளருக்கு, மகா சம்மத அரசனின் வரலாறு ஒரு அர்தமுள்ளதாகவே காணப்படுகின்றது. நாலகமவிலுள்ள வைத்திய சுகத்தாஸ சமரநத்தன் கூற்றைத் தவிர, ஏனையவை அரசியல் தொடர்புடைய சிங்கள கிராமியமாகவே தென்படுகிறது. சமத்துவம் உள்ள ஒரு மக்கள்

குழுவால், தமது சமூக நலன்களை ஒருமுகப் படுத்துவதற்காகவே, அரசு ஸ்தானத்துக்கு ஒருவர் உயர்த்தப்பட்டார். சமூக நடவடிக்கைகளை ஒருமுகப்படுத்தி, செயல்படுத்தவே இவ்வாறு ஒருவர் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இத்தகைய அரசு பதவி பெறும் ஒருவரும் பிராமண குலத்தில் பிறக்காமல், ஒரு தனித்துவமான முறையில், சூரியனால் உற்பத்தியான வராகக் காணப்படுவதுதான் கிராமிய காதையின் முக்கிய அம்சமாகும். இதன்மூலம், ஒரு தனியான அரசு வம்சமே தோன்றியதாகக் கருத வேண்டியுள்ளது. ஆனாலும் மகா சம்மத கதையோடு ஒத்த கிராமிய கதைக்கு இது எதிராகவும் காணப்படுகிறது. இருந்தாலும், கண்டிய அரசு பரம்பரையும் ஒரு தனித்துவமானது எனக் கூறப்படுவது போல், மகா சம்மத வரலாற்றையும் நம்பத்தான் வேண்டியுள்ளது. சி. ஜே. ஆர். லீ மெசூரியரும், ரி.பி. பானபொக்கியும் இயற்றிய கண்டிய அரசு பரம்பரையின் கடைசிக் கால வரலாறான “நீதி நிகண்டு” விலும் இதற்குச் சான்றுகள் உள. இதன்படி, சமூக வாழ்க்கை முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடன், போட்டி, பொருமை சுயநலம் காரணமாக மனிதரிடையே சண்டை, சச்சரவுகள் ஆரம்பித்தன. அதனால், அறிவாளிகள் ஒன்று கூடி, “எங்களுக்கு ஒரு தலைவரை அல்லது அரசரைத் தெரிவு செய்வோம். அவரின் ஆணைப்படி ஒழுக்குவோம்.” என முடிவு செய்து மகா சம்மதவை அரசுக்கைத் தெரிவு செய்தனர். தாங்கள் பிழைசெய்தால் தண்டிக்கும் உரிமையையும் அவருக்கு வழங்கினர். எல்லா வயல் காணிகளுக்கும் அவரே அதிபதி என்ற கருத்தில், விளைச்சலில் பத்தில் ஒரு பங்கு அவருக்குக் காணிக் கையாக வழங்கப்பட்டது.

கண்டிய அரசு பரம்பரையின் இந்த உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையின்படி, போட்டி, பொருமை, சுயநலம் மூலம், மனித இனம் அழியாமல் இருக்கவே ஒரு கட்டுப்பாடான சமூக அமைப்பு தேவையெனக் கருதி, குற்றம் இழைப்போரை தன்

டிக்கவென, அரசு பரம்பரை உருவாக்கப்பட்டது என்பது, புலனுகின்றது.

நீதி நிகண்டுவை அடுத்து ரால்ப் பிரிஸ் வெளியிட்ட சிங்கள சமூக அமைப்பு: கண்டிய காலம் 1956 என்ற நூலின்படி ஒரு தனிப்பட்ட அந்தஸ்துள்ள அரசு பரம்பரை இருந்தது என்பது உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆனால் மகா சம்மதவோடு தொடர்புடைய கிராமியக் கதைகள், அக்காலத்தில் மனிதரிடையே பூசல்கள் இருந்ததாகவோ அதன் காரணமாக அரசின் சேவை தேவைப்பட்டது என்பதற்காகவோ கூறப்படவில்லை. ஆனால் சமத்துவமான ஒரு சமூகத்தின் நடவடிக்கைகளை— முக்கியமாக உற்பத்தித் துறையில் — ஒருங்கிணைந்து செயல்படுத்த ஒருவர் தேவைப்பட்டார் என்பதையும் அவை வற்புறுத்தியுள்ளன.

மகா சம்மதவும் சமூக பிரிவுகளும்

கட்டுப்பாடான ஒரு சமூக வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தையே சிங்கள புதுவருடம் குறித்துக் காட்டுகிறது. சமூக வாழ்க்கை முறையை வகுத்து, சமூகத்தின் தொழிலின் மகத்துவத்தை உணர்த்தும் கைங்கரியமே மகா சம்மதவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. எல்லோரும் சமம்; எல்லோரும் பிராமணர்களே; எனவே ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்றவகையில் தொழில்கள் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டன. அன்றைய தேவையின்படி, மகா சம்மத அரசன் வகுத்துக்கொடுத்த தொழில்களைச் செய்து வந்தவர்கள், காலக்கிரமத்தில் சிங்கள இனத்தின் ஒவ்வொரு சாதியினராகக் கருதப்பட்டனர் ஆனால் இன்றும், கிராமிய மட்டத்தில், சமூக சமத்துவ அடிப்படையில், ஒவ்வொரு தொழிலில் ஒரு சாராரின் நிபுணத்துவமே வெவ்வேறுகக் கருதப்பட வேண்டும்; சாதி அல்ல என்ற கருத்து தொனிக்கின்றது. உதாரணமாக!

வண்ணன் அல்லது சலவைத் தொழிலாளியின் சாதி எப்படி தோன்றியது என்பது பற்றி கதுருபொக்குன, நலகம, பொலன்னறுவை மக்கள் கூறுவதைப் பார்ப்போம். மகா சம்மத அரசன் காலத்தில் மக்கள் காடுகளிலும், சேனைகளிலும் வசித்து கமம் செய்து வந்தனர். மகா சம்மத அரசின்

உடன்பிறந்த சகோதரியும் அவள் கணவனும் ஒரு சேனையில்(ஹேன) வசித்து வந்தனர். அரசனின் மகள் பூப்பெய்தியதும் அந்தச் சடங்கிற்கு ஹேன மாமி அழைக்கப்பட்டாள். அவளே பூப்பெய்தியவளின் ஆடைகளையும் தோய்த்தாள். இதே போன்று அரசன் மனையில் நிகழும் வைபவங்களில் எல்லாம், அரசனின் சகோதரியே சுத்திகரிப்பு வேலைகளை எல்லாம் செய்வது வழக்கம். இவர்களை ஹேன மாமி ஹேன மாமா என்றே எல்லோரும் அழைப்பர். நாளடைவில் டோபி வேலை செய்பவர்களை எல்லாம் ஹேன நந்த, ஹேன மாமா என்றே எல்லோரும் அழைக்கத் தொடங்கினர். சிங்களத்தில் வண்ணன் இனத்தை, ரட்சாதி எனதும் கூறுவதுண்டு. ஆனால் இன்றும் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ளோர், தொழிலைக் கொண்டுசாதியாகப் பிரிப்பது, சமூக சமத்துவத்துக்கு பாதகம் என்றும், தாமும் அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் எடுத்துக்காட்டத் தவறுவதில்லை.

புதுவருடத்தின் ஆரம்ப வரலாறு மாத்திரமன்றி, உண்மையான புதுவருட கிரியைகள் அனைத்தும் சமத்துவ இலட்சியத்தையே வலியுறுத்துகின்றன. ஏப்ரல் 9, 11ஆந் திகதிகளுக்கு இடையில் முடியும் வருடத்திற்கான சலவை செய்யப்பட்ட கடைசி உடை துணிகளை, சலவைத் தொழிலாளர் அவற்றின் சொந்தக்காரரான தமது வாடிக் கையாளரிடம் ஒப்படைப்பர். அதன் பின்னர், பொதுவாக ஏப்ரல் 12, 13அம் திகதிகளில் இச் சலவைத் தொழிலாளர், தமது வாடிக் கையாளர் வீடுகளுக்குச் சென்று, அரிசி தேங்காய், தேயிலை, சீனி, பணம் முதலான நன்கொடைகளைப் பெறுவர். ஒரு வண்ணன் அல்லது அவனது மனைவிக்கு நன்கொடை வழங்கப்பட்ட பின், அந்த வண்ணன் வாடிக் கையாளரைப் பார்த்து ஒரு பிறப்பிலிருந்து மறு பிறப்புக்கு நீங்கள் ஆபத்தையோ பிழைகளையோ சுமந்து செல்ல மாட்டீர்கள்” என வாழ்த்துவார். சில சமயங்களில் நன்கொடை வழங்குபவர் வண்ணனின் மனைவியைப் பார்த்து, “எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தப் பிழையையோ பாவத்தையோ நாம் செய்ய

வில்லை என்று தயவுசெய்து சொல்வாயா?” எனக் கேட்டுக் கொள்வார். தமது உடைகளைச் சலவை செய்வோரிடமிருந்து இத்தகைய வாழ்த்துக்களைப் பெறுவதை ஒரு முக்கிய சம்பவமாக உயர் சாதிக்காரர் எண்ணுகின்றனர். ஆனால் தமது அழுக்குகளைக் கழுவும் ஒருவரிடமிருந்து, மன்னிப்பு கேட்பதாகவும் இது அமைகின்றது. இவ்வாறு, உயர் சாதியிலுள்ள ஒருவர், சாதியில் குறைந்தவர் எனக் கருதப்படும் ஒருவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும் பாவனையில், பல சமூகவியல் அர்த்தங்கள் பொதிந்துள்ளன. சமூக வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில், தொழில் நிபுணத்துவ அடிப்படையில், மகா சம்மத அரசன், மக்களைக் குழுக்களாகப் பிரித்து தொழில் வழங்கினான். ஆனால் இதன் மூலம் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படும் என்பது அக்கட்டத்தில் உணரப்படவில்லை. ஆனால், மனித சமுதாயம், மகா சம்மத செய்ய விரும்பாததைச் செய்துவிட்டது.

சமூக வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தை உணர்த்தும் சிங்கள புதுவருடம் சிங்கள மக்களுக்கு மகத்துவமானது, மனித சமூக வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தை மாத்திரமன்றி, எந்த இலட்சிய அடிப்படையில் முதலாவது சமுதாய வாழ்க்கை அமைக்கப்பட்டது என்பதையும், அது நினைவுறுத்துகின்றது. மகா சம்மதவின் இலட்சியம், சமூக சமத்துவ இலட்சியம் ஆகியவற்றையும் சிங்கள புதுவருடம் நினைவுறுத்துகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரிடம் மன்னிப்பு கேட்பதானது, மகா சம்மத அரசனின், தொழில் மகத்துவம், சமூக சமத்துவ இலட்சியங்களுையே சுட்டிக்காட்டுவதாகக் கருதப்படுகிறது.

வருடாந்தம் புதுப்பிக்கப்படும் சமூக வாழ்வே புதுவருடம்

சமூக சமத்துவ அடிப்படையிலும், மக்களின் விருப்பப்படியும், ஆரம்பத்தில், மகா சம்மத அரசனால், சமூகம் பிரித்து அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய நிலையோ, ஆரம்பஅடிப்படையிலே திட்டத்திற்கு முற்றும் மாறாகவே அமைந்து காணப்படுகிறது.

பழைய, முடியப்போகும் வருடத்தின் கிரியைகள் யாவும், சமூகத்திலிருந்து முற்றிலும்

பிரிந்து நிற்கும் ஒரு நிலையை யே உணர்த்துகின்றன. ஒவ்வொன்றாக, பழைய வருட சமூகத்துடன் உள்ள தொடர்புகள் துண்டிக்கப்படுகின்றன. பழைய வருடத்தில் ஏப்ரல் 11ஆந் திகதி அன்று தான் நீங்கள் கடைசியாகக் குளிக்க முடியும். அதன்பின் ஏப்ரம் 13ஆந் திகதி பிற்பகல் 1.11 மணிமுதல் சாதாரண வேலைகள் செய்யக்கூடாது; சமைக்கக் கூடாது; சாப்பிடக் கூடாது, சமூகத்தின் ஏனையவரைச் சந்திக்கக் கூடாது; பணமாற்றுச் செய்யக் கூடாது; வீட்டுக்கு வருவோரை உபசரித்தல் கூடாது; அடுப்பில் நெருப்பு மூட்டக் கூடாது, இப்படியான சாதாரண கடமைகள் ஒவ்வொன்றும் ஏப்ரல் 13ஆந் திகதி 1.11 மணிக்கு நிறுத்தப்பட்டுவிடுகின்றன. மனிதனுக்கும், இயற்கைக்கும் இடையிலான கடமைகள் திடீரென நிற்பாட்டப்படுகின்றன. முதன்முதலாக சூரியன் வெளிப்படுவதற்கு முன்பிருந்த நிலைக்கு மனிதர் மாறுகின்றனர். இந்த இடைக்காலத்தை சிங்களத்தில் 'நோனகதே' என்கின்றனர். இடைநிறுத்தப்பட்ட இக்கடமைகள் இவ்வருடத்தில் ஏப்ரம் 13ஆந் திகதி இரவு 8.09 மணிவரை தொடர்ந்து தடைப்பட்டிருக்கும். அதன் பின்னர் மனிதரின் அன்றாடக் கடமைகள் படிப்படியாக ஆரம்பிக்கின்றன.

ஏப்ரல் 13ஆந் திகதி இரவு 8.09 மணிக்குப் பின்னர் அடுப்பு மூட்டப்பட்டு, பாற்சோறு தயாரிக்கப்பட்டு புதுவருடத்திற்கான முதல் சாப்பாட்டை சுபவேளையான இரவு 9.45 மணிக்கு சாப்பிடுவது. அதன்பின், பணமாற்று அல்லது கை விசேசம் வழங்கி, பணப் புழக்கத்தை ஆரம்பிப்பர். ஆனால் ஏப்ரம் 16ஆந் திகதி காலை 10.47 மணிவரை புது வருடத்தில் குளிக்க முடியாது. ஏப்ரல் 18ஆந் திகதி காலை 5.55 ச்குத்தான், புது வருடத்தில், முதல் முறையாக வேலைத்தளத்திற்குச் செல்வது உத்தமம் எனவும் சிபார்சு செய்யப்படுகிறது. மேலும் ஏப்ரல் 13ஆந் திகதி காலை 7.35 மணிக்கு மேட இராசியை அடையும் சூரியன், அன்றிலிருந்து 12 இராசிகளையும் சுற்றி வரும் தன் பணியை ஆரம்பிக்கிறான்.

தற்பொழுது கைக்கொள்ளப்படும் புதுவருடக் கிரியைகள்

யாவும் சமூக கட்டுப்பாடு இல்லாத மனிதருக்கும், சமூக கட்டுப்பாட்டுடன் வாழும் மனிதருக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைக் காட்டுகின்றன. சமூக கட்டுப்பாட்டு இல்லாத மனிதர் என்றால் ஒரு திட்டவட்டமான அல்லது ஒருங்கு இணைக்கப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகள் இல்லாதவர்கள் எனக் கொள்ளலாம். 'நோனகதே' எனும் இடைக்காலத்தில் கடமைகளை எல்லாம் நிறுத்தி, வெறுமனே இருப்பதையும் கட்டுப்பாடு இல்லாத மனிதவியல் எனக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் சமூக கட்டுப்பாட்டுடன் வாழும் மனிதன், புதுவருட கிரியைகளின் இரண்டாம் கட்டத்தில் நடப்பது போல், திட்டமிட்ட, ஒழுங்கான ஒரு முறையையே கடைப்பிடிக்கிறான். புது வருடத்தில் முதல் சில நாட்களில், ஒவ்வொரு கட்டமாக, கடமைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

புதுவருடத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு மாற்றங்களும் சாஸ்திர ரீதியாக, சுபவேளையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சாஸ்திர ரீதியாக சுபவேளையில் மேற்கொள்ளப்படும் கிரியைகளால், அடுத்த வருடம் முழுவதும், சீரும் சிறப்புமாக வாழலாம் என நம்பப்படுகிறது. ஆனாலும் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். சீரும், சிறப்புமாக வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் தனிப்பட்ட முறையிலே தான் அநுட்டிக்கப்படுகிறது. சமூக ரீதியில் அல்ல.

ஒவ்வொருவரும் தான் தான் நன்றாக வாழவேண்டும் என நினைக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தன்வீடு சிறக்க வேண்டும், புதுவருடத்தில் தன் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தாளி பணக்காரராகவும், அந்தஸ்துள்ள வராகவும் இருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறார்கள். அதிர்ஷ்டம் உள்ள ஒருவரிடம் இருந்தே முதலாவதாக கைவிசேசம் பெற வேண்டும் என்றும் நினைக்கிறார்கள். புதுவருட முதல் உணவை உட்கொண்ட பின், வீட்டுக்குப் பெரியவர் வெளிக் கிளம்பி, அதிர்ஷ்டமும் அந்தஸ்துமுள்ள ஒருவரின் வீட்டுக்குச் சென்று வர விரும்புகிறார்.

புதுவருடக் கிரியைகள் எல்லாம், ஒவ்வொரு இல்லத்தில் இருப்பவரின் நன்மையைக் கரு

தியே கைக்கொள்ளப்படுகின்றது எனலாம். ஒரு சமூகத்தின் வெற்றி, சிறப்பு ஆகியவற்றிற்கு எதிராக ஒரு தனிப்பட்டவரின் வெற்றி, சிறப்புக்கே மதிப்பளிப்பதாய் இருக்கும் இக்கிரியைகள் இன்று இலங்கையில் நடைமுறையில் இருக்கும் முதலாளித்துவ உற்பத்தித்திட்டங்கள் போலவே காணப்படுகின்றன.

அரசியல், சமூக, பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளான உற்பத்தி முறைகளிலே தான், சமூகக் கட்டுப்பாடுள்ள மனிதர் நாட்டங் கொண்டுள்ளனர். அப்படியிருந்தும், உற்பத்தி அடிப்படையிலான, புதுவருட கிரியைகளுள், மனித இனத்தைப் பீடிக்கும் நோய், இறப்புத் தத்துவமும் அடங்கியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

சுபீசமும் நோயும்

ஒவ்வொரு செயலுக்கு ஒரு எதிர்ச் செயல் இருப்பதுபோல், சுபீட்தேதுக்கு எதிராக நோயும் தோன்றியுள்ளது. புது வருட கிரியைகளுள் இதற்கும் இடமிருக்கின்றது. இதற்கான காரணத்தை சூரியனின் ஆரம்பகால கட்டத்தில் காணலாம். சூழ்நிலைகளைக் கொண்டு அவதானித்தால், புதுவருட காலமான சாந்தி மாதத்தில், எல்லாம் செழிப்புற்று விளங்குவதைக் காணலாம். பெரும் போக விளைச்சல் முடிந்ததன் காரணமாக, தானியக் களஞ்சியங்கள் நிரம்பி வழிவதைக் காணலாம். மரங்கள் எல்லாம் பூத்துக் குலுங்குவதைக் காணலாம். பசுக்கள் கூட அந்தக் காலத்தில் கூடியளவு பால் கொடுக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இப்படியாக ஒரு பக்கம் செழிப்பு தோன்றும் போது, மறுபக்கத்தில் தொற்றுநோய்களும் பரவுவது வழக்கம். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டுதான், புதுவருட கிரியைகளுள், சுபீட்சத்திற்கும் நோய்க்கும் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளன. புதுவருடத்தில் பொருள்வளம் பெருக வேண்டும் என்ற நோக்கமே கிரியைகளுள் பொதிந்து கிடப்பதைக் காணலாம்.

சூரியன் மேட இராசியில் பிரவேசித்ததன் பின்னர் நோய்களும், சுகாதாரக் குறைவும் ஏற்படும் என்பது ஐதீகம். புது வருடத்தில் புத்தாடை அணிந்து, குதூகலிக்கும் பல

ரைக் கண்டு ஒரு சிலர் பொருமைக் கண்கொண்டு பார்ப்பதால் சுகயினங்கள் ஏற்படுவது வழக்கம். சுபீட்சமும், நோயும் ஒன்றையொன்று எதிர்க்கும் சக்திகளே.

மேற்கண்டவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு “எண்ணெய் தேய்க்கும்” சடங்கும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. ஏப்ரல் மாதம் 16ந்திகதி காலை 10.47 மணிக்கே, தலையில் எண்ணெய் தேய்க்கும் சடங்கு ஆரம்பமாகும். பல மூலிகைகளுடன் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட விசேட தேங்காய் எண்ணெய் அன்று பாவிக்கப்படும். “நோய் நொடியின் நிச்சிக்க வேண்டும்” என்ற ஆசீர்வாத மொழியுடன், குடும்பத்தில் மூத்தவரான அல்லது பௌத்த பிக்கு ஒருவர் இளவயதினருக்கு எண்ணெய் தேய்த்து, தலையில் தண்ணீர் ஊற்றி குளிப்பாட்டுவார்கள். எண்ணெய் தேய்க்கும் சிலர் சில மந்திரங்களையும் செபிப்பர். “நூறு வயசு இருநூறு வயசாகட்டும்; உன்னுடைய வாழ்வு சுபீட்சம் அடையட்டும்” “கறுப்புக் காக்கம் வெள்ளையாக மாறும்வரை நீ வாழவேண்டும்” என்றவாறு ஆசீர்வாதங்கள் இடம்பெறும். நீழேறி வாழவேண்டும்; நோயற்று வாழவேண்டும் என்பதே புதுவருட சடங்குகளின் தாற்பரியமாகும்.

தெற்கு, தென் கிழக்காசிய நாடுகளில் உள்ள மக்களின் வாழ்வில் வெற்றிலை ஒரு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. வெற்றிலை மனிதனின் தனித்துவத்தைக் காட்டும் அதேவேளையில் மனித முரண்பாட்டினையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

ஒவ்வொரு சிங்கள வீட்டிலும் தாம்பாளம் ஒன்று இருக்கும். வீட்டிற்கு வரும் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், பெரியவர், சிறியவர் யாவருக்கும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வு பாராமல் இத்தட்டத்திலுள்ள வெற்றிலை வழங்கப்படும். தாழ்த்தப்பட்டோரின் வீட்டில் சாப்பிடக் கூடாது எனத் தடுக்கும் உயர்ந்த சாதி மனிதனின் வழமையும் இங்கு கைவிடப்படுகிறது. உயர்ந்த சாதிக்காரரும், தாழ்த்தப்பட்டவரின் வீட்டில் வழங்கப்படும் வெற்றிலையைப் பெற்று, செல்லுவர். சிங்கள கலாசாரத்தின் மனித சமத்துவத்தையே இந்த வெற்றிலைப் பரிமாறல் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

வெற்றிலையைச் சாப்பிடுமுன் அதன் அடியையும் நுனியையும் கிள்ளி எறிந்து விடுவது வழக்கம். காரணம் அவற்றில் நச்சுத் தன்மை இருப்பதாக ஐதீகம், எனவே வெற்றிலையானது நட்பு, சந்தோஷம், மனித சமத்துவத்தை உள்ளடக்கியிருப்பதுபோல், நச்சையும் தன்னிடத்தே வைத்துள்ளதால், நட்பு சந்தோஷம், சமத்துவக் கொள்கைக்கு முரண்பாடாகவும் அமைந்துள்ளது.

வெற்றிலைக் கொடியின் உற்பத்தி பற்றி, அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் இடம்பெறும் சில சமயக் சடங்குகளில், சுவோகங்கள் படிப்பதுண்டு. வெற்றிலையின் உற்பத்தி பற்றிய கதை இதுதான்.

புத்தர் பிரான் அவரது முற்பிறப்பில் ஒரு முயலாகப் பிறந்தார். போதிசத்துவரின் இந்தப் பிறப்பை நினைவுகூறு முகமாக, பௌத்த தேவர்களின் தலைவனை சக்ரன், முயலின் உருவத்தை சந்திரனில் ஓவியமாகக் கீட்டிவிட்டு, தூரிகையை தூரவீசி எறிந்தான். அப்படி வீசிய தூரிகை பூமியின் ஊடாகச் சென்று, நாகலோகத்தில் நிஷ்டையிலிருந்த நாகராஜாவின் மேல் விழுந்தது. கோபமடைந்த நாகராஜா, தன் மேல் விழுந்தது உயிருள்ள பிராணியென நினைத்து, விழுங்கிவிட்டார். அது தொண்டையில் அடைக்கவே, அவர் அவ்விடத்திலேயே இறந்து விட்டார். நாகர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நாகராஜனைத் தகனஞ்செய்தார்கள். அவ்விடத்திலுள்ள சாம்பலிலிருந்தே வெற்றிலைக் கொடி முளைத்தது. (இதற்கு மாறுபட்ட ஜாதகக் கதைகளும் உண்டு. நாகத்தின் உடம்பிலிருந்து வெற்றிலைக் கொடி முளைத்தது. நாக ராஜனின் தலையிலிருந்து வெற்றிலை இலை தோன்றியது என்றும், நெருப்பில் எரியாது இருந்த தூரிகையிலிருந்தே வெற்றிலை தோன்றியது என்றும் கதைகளுண்டு). நாகர்கள் வெற்றிலையை மிகவும் மதிப்புடன் காப்பாற்றி வந்தனர். அநேக வருடங்களின் பின்னர், புத்தர் காலத்தில், களனியில், இரு நாகராஜாக்களான சுவோதரா, மகோதரா ஆகியோருக்கு இடையே யுத்தம் நடைபெற்றது. அந்தச் சமயத்தில் தான், நாகர்கள் வெற்றிலைக் கொடியை இங்கு கொண்டு வந்ததாகவும்,

உமாதேவியார் அதை இங்கே நட்டதாகவும் கூறப்படுவதுண்டு.

நாக சர்ப்பங்கள் வெற்றிலையை இந்த உலகிற்குக் கொண்டு வந்தபோது, வெற்றிலை இரண்டாக மடித்து, அடியையும் நுனியையும் வாயில் கௌவிக்க கொண்டு வந்தனவாம். அதனால் வெற்றிலையின் அடியிலும் நுனியிலும் விஷம் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே தான், வெற்றிலையின் அடியையும் நுனியையும் கிள்ளி எறிந்துவிட்டு வெற்றிலை சாப்பிடுவது வழக்கம்.

வெற்றிலையை ஒரு வருக்கு வழங்கும் பொழுது மனிதனின் தனித்துவம், நட்புறவு, ஆசீர்வாதம் ஆகியன அதனுடன் வழங்கப்படுவதாக கருதப்படுகிறது.

இரண்டாவது மாதப்பிறப்பின் போது அடுப்புமுட்டி, பால்சோறு சமைத்து உண்பதும், புதுப் பிறையைப் பார்ப்பதும் இவ்வைபவத்தின் சிறப்பு அம்சங்களாகும். இவ்வைபவம் பற்றி சாதாரண பஞ்சாங்கங்களில் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆனால் தென்னிலங்கையிலுள்ள சில சோதிடர்கள் இதன் சுபவேளையை பற்றி அச்சடிக்கப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்களை வீடு வீடாகக் கொடுப்பது வழக்கம்.

சாந்தி வருடத்தின் இரண்டாவது மாதம் என்பது வெசாக் மாதத்தைக் குறிப்பதாகும் இவ்வருடம் இரண்டாவது மாதம் தம் ஏப்ரல் 26ஆந் திகதி காலை 7.43 மணிக்குப் பிறக்கிறது.

இந்த மாதப் பிறப்புக்கொண்டாட்டம் மூன்றாம் பிறையைப் பார்ப்பதுடன் முடிவடகின்றது. கடற்கரைகளில், அல்லது குன்றுகளின் உச்சியில் நின்று மூன்றாம் பிறையைப் பார்ப்பார். மூன்றாம் பிறையைப் பார்த்ததால், அடுத்த வருடம் வரையும் கண்ணோய் பீடிக்காது என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் அம்மக்களிடம் காணப்படுகிறது.

புதுவருட குமாரனான மகாசம்மத சூரியன் தோன்றிய முதல் நாளன்று, சூரிய கதிர்களிலிருந்து தோன்றினான். அதே போல் அடுத்ததாக தோன்றிய சந்திரனின் கதிரிலில் இருந்து சந்திர குமாரி தோன்றினான். இவளே மகா சம்மதவின் மனைவியுமானாள்.

பொருளியல் நோக்கு, ஏப்ரில் 1977

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி

காணிச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பின் இலங்கையில் தோன்றும் முகாமை மாதிரிகள்

—என். சண்முகரத்தினம்

சமூகக் குணநலன்களும் வரம்புகளும்

பழமையான பெருந்தோட்ட முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த ஒரு தோட்டத்தை ஒரு சமூக பொருளாதாரச் சேதனமாக மாற்றுவதற்கான அரசாங்க முன்னீட்டு முயல்வை ஜனவாசகொண்டுள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நிர்வாக முறையானது தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் படிமுறையில் அங்கத்தவர்கள் பங்கு கொள்வதில் தங்கியுள்ளது. பகுதி ஒன்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிறுவன அமைப்பு நிர்வாக உப-முறைகளின் மூலம் கடமை இயக்கப் பிரிவுகளின் வேறுபடுத்தலுக்கு வழிசெய்வதுடன் அவற்றைத் தொகையீடு செய்வது மென விதிக்கிறது. இம்முறையுடன் செயற்றிறன் அங்கத்தவர்களின் தரத்தில் தங்கியுள்ளது. தரம் என்று குறிப்பிடும் போது அது ஜனவாசத்தின் சமூக பொருளாதாரக் குறிக் கோள்களை அடைவதற்கு தேவையான அவர்களது உடற்றிறனையும் புத்திஜீவித் திறனையும் குறிக்கிறது. ஜனவாசக்களில் ஆரம்ப படியில் தேர்விலே சில வகை வழிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலமும் பயிற்சித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலமும் விரும்பப்படும் அங்கத்தவர் தரத்தினை பெறுவதற்கு அரசாங்கம் குறிக் கோளீட்டுள்ளது. ஒரு ஜனவாசச் சூழ்நிலை அதன் புவியியல் சமூக பொருளாதாரப் படிமுகங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

இப்பகுதியில் சில பிரச்சினைகளைக் கிளப்பக்கூடிய சூழலின் மிகவும் முக்கியமான சமூகக் குணநலன்களையும் கொள்ளார்த்தங்களையும் இனம் காண உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் 'உள்ளார்ந்த' சமூக வேறுபாடுகளின் விளைவான நிறுவகப் பிரச்சினைகள் சில முகாமைத்துவ உட்செலுத்தல்களின் ஆக்கபூர்வமான நிர்வாகத்தின் மூலமும் அர்த்தபூர்வமான தேர்வின் மூலமும் பெருமளவுக்குத் தீர்க்கப்படலாமென நம்பப்படுகிறது. ஆனால் பெரியதான சமுதாய அமைப்பினால் நிறுவப்

பட்ட பெறுமானங்களும், அதனால் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளின் உள்ளார்ந்த வெளிப்பாடுகளதுமான பிரச்சினைகளும் அங்கே உள. ஜனவாசத்தின் சமூகத் தத்துவார்த்தங்களை எதிர்மறையாக்காது நிலவும் அரசியல் பொருளாதார அமைப்புக்குள் இப்பிரச்சினைகள் தீர்த்துவைக்கப்பட முடியாததென்று கருதப்படுகிறது.

இவ்வாய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாதிரியினால் புலப்படுத்தப்படும் அங்கத்தவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க முகத் தோற்றம், இளம் அங்கத்தவர்கள் ஜனவாசத்தில் பிரவேசிக்கமுன் அவர்களுக்கிருந்த உத்தியோக அபிலாஷைகள், கல்வித் தகைமைகள், திருமண அந்தஸ்து, பால், வயது, ஆகியவை தொடர்பான பல்வினத்தன்மையாகும். அவர்களுடைய அபிலாஷைகள் நேரடியாகவே அவர்களது கல்வித் தராசங்களோடு தொடர்புபட்டவையாகத் தெரிகின்றன. எனினும் இக்குழு அதன் சமூகப்பின்னணி, சாகியம், மதம் போன்றவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு மிகப் பெரிய அளவிலான ஒளிவுத்தன்மையைக் காட்டுகின்றது. இம்மாதிரியின் 34 அங்கத்தவர்களது சாகியம், மதம், பால், வயது, திருமண, கல்வி அளவுகளின் வேறுபாட்டை அட்டவணை காட்டுகின்றது. இம்மாதிரியில் உள்ள சகல அங்கத்தவர்களும் ஒன்றில் ஜனவாச நிறுவப்பட்டிருக்கும் கிராமத்தில் இருந்து வந்தவர்களாகவோ அல்லது அயல் கிராமங்களில் இருந்து வந்தவர்களாகவோ உள்ளனர். இக்குழுவின் பல்வினத்தன்மை சில நிறுவகப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கலாமாயால் இது பற்றி ஆழமாகப் பரிசீலிப்பது சாலும்

இம்மாதிரிக் குழுவில் 12 அங்கத்தவர்கள் ஏற்கனவே தோட்டத்தில் வேலை செய்து பின்னர் ஜனவாசத்தில் சேர்க்கப்பட்டோர். 16 பேர் வேலையற்றிருந்தோர். நால்வர் தற்காலிக ஊதியம் பெறும் தொழி

லாளர். இருவர் ஜனவாசத்தில் சேருமுன்னர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தோர். ஜனவாசத்தில் எதற்காகச் சேர்ந்துள்ளனர் என்று வினவிய போது வேலையின்மை காரணமாக சேர்ந்துள்ளதாக 13 பேர் தெரிவித்தனர். இருவர் மட்டும் தமக்கு ஜனவாச முறை பற்றிய அறிவு ஏற்கனவே இருந்ததென்றும் அதன் அபிவிருத்திக்குப் பங்காற்றுவதற்காக அதில் சேர்ந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தனர். ஏற்கனவே தோட்டத்தில் வேலைசெய்த 12 பேர் இதற்குப் பதிலே கூறவில்லை. இவர்களுள் ஜனவாச அங்கத்தவர்களாக வருவதல்லாது வேறு வழி இருக்கவில்லை யெனத் தெரிகிறது. இப்பகுதி

அட்டவணை VI பின்னணித் தரவு

தகவல்	எண்	மாதிரியின் சதவீதம்
(i) சாதி, மதம் பால்		
அ. சிங்களவர்	31	91.18
தமிழர்	2	5.88
சோனகர்	1	2.94
ஆ. புத்த மதத்தோர்	33	97.06
முஸ்லிம்கள்	1	2.94
இ. ஆண்கள்	25	73.53
பெண்கள்	9	26.47
(ii) வயது		
சராசரி வயது	30.67	வயது
வயது மிக்கோர்	51	வயது
வயதிற குறைந்தோர்	20	வயது
18-30 வயது	21	61.76
31-40 வயது	6	17.65
41-50 வயது	5	14.71
51-56 வயது	2	5.88
(iii) திருமண அந்தஸ்து		
திருமணமானோர்	16	47.06
திருமணமாகாதோர்	17	50.00
திருமணமாகிப் பிரிந்தோர்	01	2.94
(iv) கல்வி		
ஒன்றில்லாதோர்	7	20.59
5ம் வகுப்பும் அதன் கீழும் வகுப்பு 6-8	4	11.76
	7	20.59
க.பொ.த. (சா.த.) சித்தியடைந்தோர்	8	23.53
சித்தியடையாதோர்	7	20.59
க.பொ.த.(உ.தா.)	1	2.94
	34	

களில் இதைத் தவிர வேறு சிறந்த மாற்று உத்தியோக வாய்ப்புகள் இவர்களுக்கிருக்கவில்லை. மறுபுறத்தில், வேலையற்ற வாலிபர்கள் ஜனவாசக் களில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்வதற்குத் தெண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அப்பகுதிகளிலிருந்து 300 பேர் வரை விண்ணப்பித்திருக்கின்றனர். மேலும், இப்பழைய அங்கத்தவர்களது கல்வித் தகைமைகள் மிகக் குறைவாய் இருப்பதோடு அவர்களது திறமை பிரதானமாக விவசாயத்திலேயே இருந்திருக்கிறது. அதாவது இவர்கள் வேறுவகைத் தொழில்களை நாடியிருக்கலாம். இம்மாதிரி அங்கத்தவர்களில் எழுவர் பள்ளிப்படிப்பே இல்லாதவர்கள்; நால்வரோ ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு மேல் அடியெடுத்து வைக்காதவர்கள். இவர்கள் எல்லோருமே நீண்டகாலமாக தோட்டத்திலே வாழ்ந்து அதனையே தமது வாழும் விடுகளாகக் கொண்டவர்கள். கூலிப்படி பெறும் தொழிலாளர்களாக இவர்கள் வேலை செய்து வந்த பண்ணையின் கூட்டுரிமையாளர்களாக வரக்கூடிய சந்தர்ப்பமொன்று இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஒரு புதிய முறையின் கீழ் இவர்கள் சிறந்த வருமானத்தைப் பெறவும் எண்ணியிருக்கலாம்.

இம் மாதிரியில் உள்ள 22 அங்கத்தவர்களில் 10 அங்கத்தவர்கள் தமது கல்வித் தராதரங்களுக்கமைய 'வெள்ளை வேட்டி தொழில்'களை விரும்பியுள்ளனர். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பவை ஆசிரியத் தொழில், தாதிமார் தொழில், பொலிசுகாரர் தொழில், இராணுவத் தொழில், கூட்டுறவுக் கடை விற்பனையாளர் தொழில், காரியாலய உதவியாளர் தொழில் போன்ற தொழில்களாம். இவர்களில் எண்மர் க.பொ.த. (சா.த.) பரீட்சையில் சித்தியடைந்தோர். ஒருவர் க.பொ.த. (உ.த.) வரை படித்துள்ளார். 7 பேர் க.பொ.த. (சா.த.) பரீட்சைக்குத் தோற்றியிருக்கின்றனர். ஆனால் சித்தியடையவில்லை. ஆகக் கூடி இருவரே விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொள்ள விரும்பிய அதேநேரத்தில் எழுவர் திறமைப்பாட்டுத் தொழில்களான தச்சுத்தொழில், மேசன் தொழில், 'டெம்க் காணிக்' தொழில் போன்றவற்றைத் தேடி யுள்ளனர். இவர்களில் மூவர் குறிப்பிட்ட தொ

ழில் விருப்புகள் ஒன்றில்லாமல் எந்தத் தொழிலையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருந்துள்ளனர். எட்டு அங்கத்தவர்கள் ஜனவாச முறைப் பற்றித் தமக்கு ஏற்கனவே அறிவுண்டென்று கூறி ஜனவாச அபிவிருத்திக்கு தமது பங்கைச் செலுத்துவது தான் தமது குறிக்கோள் என்று ஜனவாசக்களில் சேர்ந்த போதிலும் இத்தகைய விருப்புகள் அவர்களது ஜனவாசத்திற்கு முன்னுன தொழில் அபிவிருத்திகள் பற்றிக் கேட்டபோது அவர்கள் கொடுத்த மறுமொழிகளில் பிரதிபலிக்கவில்லை.

இக்குழுவில் வயது, கல்வித் தகமை, கலாச்சாரப் பின்னணி, சமூகச் சூழ்நிலை போன்றவற்றில் ஒரினத்தன்மை நிலவுமாயின் ஜனவாச போன்ற கூட்டுப்பண்ணை முறையின் வெற்றிக்கு அது ஒரு பெரிய ஆரம்ப நன்மைப் பேராக இருக்கும். எனினும், ஒரு ஜனவாசத்தில் இத்தகைய நோக்கம் அடைவதற்கரியது ஒன்றாகும். இதற்கான பிரதான காரணம் வேறுபட்ட வயதுக் குழுக்களைக் கொண்ட தோட்டத்திலும் அதற்குப் புறம்பாகவும் வசித்த மிகக்குறைவான படிப்பறிவுள்ள தொழிலாளர்களையும் கொண்ட தோட்டங்களிலேயே இதுநாள்வரை ஜனவாசக்கள் அமைவுற்றதாகும். எனவே கே-2 சமூகத்தின் பல்வினத்தன்மை தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். இதை மிக நெருக்கமாக அண்மி அவதானிப்போர் அங்கு இரண்டு வேறுபட்ட வகை அங்கத்தவர்களைக் கவனிக்காதிருக்க முடியாது. இத்தகைய இரண்டு வேறுபட்ட அங்கத்தவர்களில் பழைய அங்கத்தவர்கள் அநேகமாகக் கல்வியறிவு குறைந்தவர்களாகவும் அதிக அனுபவம் வாய்ந்தோராகவும் பண்ணையில் அதிக உணர்வு பூர்வமான பிடிப்பை வெளிக்காட்டும் பண்ணைத் தொழிற் திறமை உடையோராயும் இருக்க இனைய அங்கத்தவர்கள் கல்வியறிவு வாய்ந்தோராயும், கூர்மைமிக்கோராயும் பண்ணைத் தொழிலில் அனுபவம் குறைந்தோராயும் இருக்கக் காணலாம்.

கே-2 என்பது உள்வதியும் அங்கத்தவரைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஒரு ஜனவாச வாகும். அநேகமாக ஜனவாசத்தில் சுயமாக உட்சேர்க்கப்பட்ட சகல 34 முந்தைய தொழிலாளர்களும் தோட்டத்தில் வாசஞ்

செய்தோராவர். முன்னைய அரசின் கீழ் அவர்கள் தோட்டத்திற்குள்ளேயே ஒன்றாய் வேலை செய்து ஒரு சமூக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டோராவர். அவர்களும் அவர்களது குடும்பத்திலுள்ளோரும் நல்ல நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்டதும் சுற்றி வரவுள்ள கிராமங்களோடு தொடர்புள்ளதுமான ஒரு சமூகத்தின் அங்கமாக இருந்துள்ளனர்.

இற்றைவரை ஆராயப்பட்ட பல்வினத் தன்மையின் ஏற்படக் கூடிய பாதக விளைவுகளாவன:

(அ) சில பொதுக் காரணிகளை அடியொற்றிய குழுக்களாக பிரித்தொதுக்குதல். இவற்றின் அதிதீவிரமான வெளிப்பாடுகள் ஜனவாசத்தில் சமூக வாழ்வை அழித்து சுமுகமற்ற வாழிடமாகச் செய்யக்கூடிய பிரிவினைகளாகவும், எதிரணிகளாகவும் ஏற்படலாம்.

(ஆ) ஒரு பெரும்பான்மையின் ஆக்கிரமிப்பும், தீர்மானங்கள் மேற்கொள்வதில் சிறுபான்மையினருக்கு பங்கு கொள் உரிமை மறுக்கப்படுதலும் முன்னேற்ற மடைந்த அங்கத்தவர்கள் குழுவொன்று பிரதான தீர்மானங்கள் செய்யும் சகல அதிகாரங்களையும் தமக்குள் ஏற்றுக் கொண்டு குழுவினதும் தீர்மானங்களாக அவற்றினைத் திணிக்கலாம்.

பிரிவினை ஒதுக்கல் முதலியவற்றைப் பொறுத்தளவில் தற்போது பாரதூரமான வெளிப்படை வெளிப்பாடுகள் காணப்படவில்லை. பங்குகொள் கவனிப்புகள் மேற்கொள்ளப்படாதிருந்தபோதிலும் அங்கத்தவர்கள் தொழிலில் ஈடுபடும்போது பல விஷயங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பல அங்கத்தவர்களுடனும், தலைவர்களுடனும் நீண்ட தகவற் பூர்வமான ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் பிரிவினையும், போட்டி மனோபாவங்களும் காணப்படவில்லை. மேற்கொள்ளப்பட்ட செவ்விகளின் விளைவுகளும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. வயது, கிராமம், கல்வி, சாதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிரிவினைகள் நிலவியதுண்டா என்று கேட்கப்பட்டபோது அநேகமான அங்கத்தவர்கள் கீழ்க்காட்டியவாறு எதிர்மறையில் பதிலளித்தனர்:—

பிரிவுகளுக்கு அடிப்படை	ஆம்	இல்லை	செவிமடுத்தல் இல்லை	மொத்தம்
கிராமம்	5	29	—	34
வயது	6	28	—	34
கல்வி	1	33	—	34

மாதிரிக் குழுவினரின் மிகப் பெரிய அங்கத்தவர் பெரும் பான்மை (32), அவர்கள் ஜன வாசக் குழுவினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று உணர்கிறார்களா? என்று கேட்கப்பட்டபோது ஆம் என்று பதிலளித்தனர் பெரும் பான்மையினர். இது ஒரு குழுக் கூட்டுணர்வின் சுட்டி என்று கருதப்படலாம். எனினும், ஏழு அங்கத்தவரது குழு மீதான ஈடுபாட்டையும், தொடர்புகளையும் பொறுத்தவரையில் அவரது, உள்ளுணர்வுகளை மதிப்பீடு செய்வதில் பல காரணிகள் கருத்திற் கெடுத்திக்கொள்ளப்பட வேண்டும். பெஸ்ரிங்கர் குழு தனது இயக்க விசைகள் என்ற நூலில் குழுக் கூட்டுணர்வை, 'அக்குழுவில் அங்கத்தவர்கள் தொடர்ந்திருப்பதற்கு தூண்டும் சகல சக்திகளினதும் விளைவு' என்று வர்ணிக்கிறது. இதில் நிர்ணயிப்பதற்குரிய சக்திகள் குழுவுக்கு உள்ளும் புறமும் ஆனவையாகும். அவற்றில் அடங்கியுள்ள காரணிகள் பல அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார, உளவியல் சம்பந்தப்பட்டவையாம். ஜன வாசத்தில் தங்கியிருப்பதற்கான அங்கத்தவர்களது விருப்பின் பிரதான நிர்ணயங்கள் மத்தியில், ஜன வாச அங்கத்தவர் ஒரு வருக்கு வழங்கப்படும் ஊக்கு விப்புகளும், பாதுகாப்புகளும் அதன் அங்கத்தவர்களது சமூக ஈடுபாடுகளும் அதன் விளைவான உள்ளார்ந்த சமூகச் சூழ்நிலையும் அடங்கலாம். அதே நேரத்தில் வருமானம், பாதுகாப்பு, சமூக ஏறுகோள்கள் ஆகியவற்றுக்கமைய வெளியே சிறந்த மாற்றீட்டு வசதிகள் கிடைக்குமாயின் அநேக அங்கத்தவர்களது இயல்பு அதை விட்டு வெளியேறுவதாய் இருக்கும். இந்த விடயத்தில் செவ்வி காணப்பட்ட 34 அங்கத்தவர்களில் 16 பேர் வேலையற்றோராவர். ஆரம்பத்தில் 20க்கு குறைந்த இடங்களுக்கு 300 பேர் விண்ணப்பித்தது ஜன வாசத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலுள்ள இளைஞர் மத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க வேலை வாய்ப்பின்மை நிலவியதைச் சுட்

டிக்காட்டுகின்றது. எமது தற்போதைய சமூக, பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் அநேகமான அம்சங்களில் ஜனசாவ மட்டுமே கிராமிய இளைஞர்களுக்கு ஒரு வழிதிறப்பாய் காணப்படுகிறது. அவர்கள் கொள்கை காரணமாகவோ, விருப்புக் காரணமாகவோ ஜன வாசத்தைத் தேர்ந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால், தேவை காரணமாகவே தேர்ந்துள்ளனர். வாழும் வழியொன்றைத் தேடிக்கொள்ளும் தவிர்க்கமுடியாத வேட்டையில் அவன் தானாகவே சேர்ந்து கொள்கிறான். தற்போது கே-2ன் இளைஞரான அங்கத்தவர்களுக்கு ஜன வாசத்துக்கு வெளியே நல்ல வேலை வாய்ப்பு வழி ஒன்றுமே இல்லை. அவனுக்கு எட்டியளவுக்கு அதைவிடச் சிறந்தது வேறு ஒன்றும் இல்லையாகையால், அந்த அங்கத்தவனைக் கிடைத்ததைக் கொண்டு திருப்தியடைவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கும் முக்கிய காரணி இதுவாகலாம். எனினும், கே-2ன் உள்ளார்ந்த சமூகச் சூழ்நிலையும், அது, அதன் அங்கத்தவர்களுக்கு வழங்கும் பாதுகாப்பும் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், 34 பேரில் 30 பேர் சம அளவிலான மாதாந்த வருமானம் வேறிடத்தில் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் தொழிலுக்காக அவர்கள் ஜன வாசத்தை விட்டு விலகத் தயாரில்லை என்று கூறியுள்ளனர். அவர்கள் கொடுத்த காரணங்கள் வேறிடத்தில் அதே வருமானமுள்ள தொழில்களை ஏற்றுக் கொள்வதிலும் பார்க்க, ஜன வாசத்திலேயே தொடர்ந்திருப்பதற்கு விரும்புகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஏனெனில், அவர்கள் அனுபவிக்கும் வேறு நன்மைகளான வீட்டுவசதி, உபமான்ய விகிதத்தில் ஜன வாச உற்பத்தி நிரம்பல் ஆகியவை அவர்களை இப்படி விரும்ப வைக்கின்றன. அடுத்த காரணம், அவர்கள் வளர்த்துக் கொண்ட ஜன வாசத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்ற உணர்வாகும்.

முன்பு தோட்டத் தொழிலாளர்களாயிருந்தோர் ஜன வாசத்தின் கீழ் பொருளாதார ரீதியாக மேம்பாடு அடைந்துள்ளனர். அவர்கள் பண்ணையின் கூட்டுடைமையுடையவராய் அதிக பாதுகாப்பினை அனுபவிக்கின்றனர். முன் ஜன வாச நாட்களோடு ஒப்பிடுகையில் இத்தகைய சாத்தியபூர்வமான இலாபமும், முன் ஆராயப்பட்ட வேறு காரணிகளும் தற்போதைய நிலையோடு திருப்தியடைய ஊக்குவிப்பதோடு நல்ல எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கவும் வழி செய்துள்ளது. புதிய அங்கத்தவர்கள் (அதாவது இம் மாதிரியுள்ள 22 பேர்) அநேகமாக வேலையற்றோராகவும், தற்காலிக வேலையிலுள்ளோராகவும் இருந்தோராவர். ஜன வாசத்தில் சேர்ந்ததிலிருந்து அவர்கள் மாதாந்த வருமானம் பெறுவதோடு வீட்டு வசதிகளும் பெற்றிருக்கின்றனர். வெளியேற்றப்படும் பாரதாரமான அச்சுறுத்தல் எதனையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கவில்லை. பழைய அங்கத்தவர்கள் அங்கிருப்பதும் இளைஞரான அங்கத்தவர்கள் பயிரிடல் திறமை பெறுவதற்கும், ஒழுக்கத்தை கடைப்பிடித்தற்கும், கடின வேலை செய்வதற்கும் உதவியாயுள்ளனர். ஜன வாசத்திற் பெறுவது போன்ற சமவளவிலான வருமானத்தைத் தரக்கூடிய வேறு தொழில்கள் அவர்களைக் கவரவில்லை.

எனினும், வேறிடங்களில் அதிக வருமானமுள்ள தொழில்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டால், பண நன்மை காரணமாக 18 அங்கத்தவர்கள் ஜன வாசத்தை விட்டு விலகமாட்டார்களெனக் கூறியுள்ளனர். எதிர்காலத்தில் ஜன வாசத்தில் அதிக வருமானத்தை பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையில் 12 அங்கத்தவர்கள் ஜன வாசத்தில் தொடர்ந்திருப்பதற்கு விருப்பம் தெரிவித்துள்ளனர். இங்கு, இவ்விரு குழுக்களிடையிலும் ஜன வாசத்தின் நோக்கம், பெறுமானங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு தெளிவான வேறுபாட்டைக் காணலாம். ஜன வாசத்தினால் வழங்கப்படும் வாழ்க்கையை விட அவர்களுக்கு அதிகரித்த வருமானம் அதிக கவர்ச்சிகரமாய் அமைந்துள்ள தென்பதை முன்னைய குழுவான பெரும்பான்மையின் ஈடுபாடு காட்டுகின்றது. பெரும்பான்மையினரான அங்கத்தவர்களைத் திருப்திப்படுத்து

வதற்கு மேலும் பொருளாதா ரமான ஊக்குவிப்புகள் தேவை என்பதையோ அல்லது எதிர் காலத்தில் அதிக வருமானம் பெறக்கூடிய வழிகள் மூலம் அவர்களை நம்பவைக்க வேண்டு மென்பதையோ தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

1976 ஆகஸ்டில் மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்பட்ட போது எந்தவித பிரிவொதுக்கல்களோ, கோஷ்டிப் பிரிவினையோ இருந்ததாகச் சான்றெதுவும் இல்லாத போதிலும் கல்வித் தகைமை களில் பல்வினத் தன்மையும் சுயமுகாமைக் கோட்பாட்டு அறி வும் போதிய பயிற்சி இருப்ப தும், நிறுவன, தீர்மானஞ்செய் படிமுறைகளும் இயக்கவிசையை பாதித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

சுயமுகாமை என்ற பதம் கலந்துரையாடலின் போது பர வலாக ஜனவாசத் தலைவர்களி னால் உபயோகிக்கப்பட்ட தொன் றாகும். உபவிதிகளுக்கமைய ஸ்தா பன ரீதியான செயற் குழுக் களின் மூலம் அங்கத்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் சுயமுகா மைத் தத்துவத்தை அவர்களால் விளக்க முடிந்தது. இதே கேள்வி, மாதிரிக் குழுவினரிடம் கேட்கப்பட்ட போது, 22 பேர் அதற்கு மேல் உள்ளவாறு போன்று அல்லது அதற்குக் குறைவாக விடையளித்தனர். 12 பேர் எப்பதிலுமே சொல்ல வில்லை. இப்பன்னிரண்டு அங்கத் தவரும் பழைய குழுவினரின் னோராவர். சுயமுகாமை அவர் களுக்கு என்ன அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது என்பது பற்றிய விளக்கத்தை அவர்கள் கொடுக்க வியலாதிருப்பது, அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தை விளக்க முடியா திருப்பதாகும் எனக் கூறுவது சரியாகாது. அவர்கள் 3 வருட காலத்தில் தமது அனுபவங் கள் மூலம் உண்மையான நடை முறையில் விளங்கிக் கொண்ட கோட்பாட்டினை விளக்குவதற்கு அவர்களது கல்வித் தகைமை இடம் கொடுக்காது இருந் திருக்கலாம். இவ்வகை கல்வி அறிவு குறைந்த அங்கத்தவர் களைப் பொறுத்தளவில் தகவற் பேறுகளை உயர்த்துவதிலும், தொடர் வலியுறுத்தல் தகை மையை அபிவிருத்தி செய்வ திலும் உதவும் எனக் கருதப்பட்ட பயிற்சி குறைந் துள்ளமையின் பிரதிபலிப்பாக இதைக் கொள்ளலாம்.

தொழில்நுட்ப, முகாமை, தத் துவார்த்தத் துறைகளில் பயிற்சி ஒன்று அத்தியாவசிய மெனக் கருத்துணர்வு ஒன்று இருந்திருக் கிறது. இந்த ஜனவாசத்தில் செவ்வி காணப்பட்ட 31 அங்கத்தவர்களில் ஆகப் பன்னி ரண்டு பேரே ஆகக்கூடிய ஒரு பயிற்சி திட்டத்திலாவது பங்கு பற்றியுள்ளனர். அதே நேரத் தில் 25 அங்கத்தவர்கள் பயிற் சிக்கான தேவையை உணர்வ தாகத் தெரிவித்துள்ளனர். ஜன வாசத்தின் முக்கிய அம்சங்களில் பயிற்சி தேவை யென பெரும் பான்மையானவர்கள் விரும்பிய தைக் கீழே தரப்பட்டுள்ள வினே வுகள் காண்பிக்கின்றன.

	ஆம்	இல்லை	அக்கறை யில்லை	மொத்தம்
(அ) பயிற்சிக்கான தேவை ..	25	9	—	34
(ஆ) கால்நடை வளர்ப்பிலும் பண்ணை யமைப்பிலுமான பயிற்சி ..	25	—	9	34
(இ) முகாமைப் பயிற்சி ..	21	13	—	34
(ஈ) அரசியல் கல்வி ..	23	10	1	34
(உ) பயிற்சிக் காலம்				
காலாண்டு ..	18	—	—	—
அரை வருடம் ..	2	—	10	34
வருடாந்தம் ..	4	—	—	—

மேற்காட்டப்பட்ட அட்டவணை யில் ஆ, இ, ஈ ஆகியவை மேலும் பயிற்சி தேவைப்படும் பரந்த வழிகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஜனவாசத்தின் ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ள சமூக, தொழில் நுட்ப, பொருளாதார அம்சங் களை அநேகமாக இவை சேர்ந் துள்ளன. அங்கத்தவர்களிடத்தில் காணப்பட்ட இத்தகைய அக் கறை, அவர்களது ஜனவாச வெற்றியின் பிரதான நிர்ணயம் தொடர்பான உணர்வின் விளை வுகளாகவும் இவை காணப் பட்டன. அத்துடன் மண்வளம், மண்ணமைப்பு, மற்றும் வேறு காரணிகளை அனுசரித்து இடையிட்ட பயிற்சி செய்கைக்கான இடங்களைத் தெரிவு செய்தற்கு சிறந்த வழிப்படுத்தல்கள் அவர் களுக்குக் கிடைக்குமாயின் அன் னாசி, கொடித் தோடை போன் றவற்றில் அவர்கள் எதிர்நோக் கிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்காது என அவர் கள் எண்ணியதை அக்கலந்து ரையாடலில் காணக்கூடியதாயி ருந்தது. அவர்கள் அன்னாசி பயிரிடுவதற்கு தேர்ந்தெடுத்த இடம் பொருத்தமில்லாத இட மென அவர்கள் அனுபவபூர்வ

மாகக் கண்டறிந்துள்ளார்கள். அத்தோடு அன்னாசிக்கான சந்தை வசதியைப்பற்றியும் அவர்கள் அவற்றினைப் பயிரிடுவதற்கு முன் கருத்துக் கெடுக்கவில்லை.

அரசியல் கல்விக்காக வாக்கிட்ட 23 அங்கத்தவர்களில் 2 பேர் அரசியல் கல்வி என்னும் போது தாம் அதை ஜனவாசமுறை தொடர்பான சித்தாந்தப் பயிற் சியாகக் கருதியதாகத் தெரி வித்துள்ளனர். இதில் பதினொ ருவர் 'சோஷலிஸம்', 'தற்போ தைய அரசியல் நிலை', 'சு.க. கொள்கை' போன்ற பல பரவ லான விடயங்களில் தாம் கல்வி பெற விரும்புவதாகத் தெரி

வித்தனர். அரசியல் கல்வியைப் பற்றி அவர்கள் என்ன புரிந் துள்ளனர் என்பதை 10 பேரால் விளக்க முடியவில்லை.

பொதுவாக ஜனவாசத்தில் அதிக கலக்கமுற்றிருக்கும் ஒரு விடயம் சித்தாந்தக் கல்வி யாகும். ஜனவாசத்திற்கும் பெ ரிய சமூகத்திற்கும் இடையில் உள்ள அடிப்படை முரண்பாடு கள் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டிய பகுதி இதுவாகும். ஜன வாசம் ஒரு சோஷலிஸ பரீட்சார்த்தமாக (அல்லது நுண்-சோஷலிஸம்) கொள்ளப்படுகிறது. அதனால் பல ஜனவாசத் தலைவர்கள் ஜனவாசத்தின்மூலம் சோஷலிஸத்தை அடைவதில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது 1977 பெப்ர வரியில் ஜனவாசத் தலைவர் களுக்கு நடத்தப்பட்ட பயிற்சித் திட்டங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இப்பயிற்சித் திட்டத் தில் பங்குகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு எமக்கும் இருந்தது. இத்திட்டத்தில் கே-2ம் பிரதி நிதித்துவப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் பங்குபற்றிய பலர் சோ ஷலிஸக் கல்விக்கும் அங்கத்த

வர்களை உணர்வு பூர்வமாகக் குவதற்குரிய விஞ்ஞான ரீதியான சோஷலிஸம் பற்றிய விரிவுரைகளுக்கும் அத்தியாவசியம் பற்றி எடுத்துப் பேசினர். ஒரு சோஷலிஸப் புறம்பான சூழ்நிலையில் கூட்டுப்பண்ணை அமைப்பச் சம்பந்தமான சில சித்தாந்தத் தப்பெண்ணங்களை நீக்குவது அவசியமாகும். ஒரு ஜன வாசத்திற்குள்ளான சமசந்தர்ப்பவாதம் ஜனநாயக முகாமை கூட்டுடைமை போன்றவற்றின் குறிக்கோள்கள் சோஷலிஸக் குறிக்கோள்களாகத் தோன்றலாம். எனினும், ஒருவர், இதை ஒரு சோஷலிஸப் பரீட்சார்த்தமாக இனங்காண்பதன் முன்பு அது நன்கு இயங்கும் நுண்சமூக சூழ்நிலையோடு ஜனவாசத்தைத் தொடர்பு படுத்த வேண்டும். முதலாளித்துவ பொருளாதரச் சட்டங்களால் ஆட்சி பெறும் தனியார், அரசு உடைமைகளில் அடியொற்றிய பொருளாதார அமைப்பை அத்திவாரமாகக் கொண்ட வர்க்க சமூகாயத்திற்கு ஜனவாச இயங்குகின்றது. சோஷலிஸத்தின் அடிப்படை தனியார் உடைமையை ஒழிப்பதும், எல்லா அளவுகளிலும் பற்றிப்படர்ந்த ஒருங்கமைவான நிலையில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமைத்துவ நிலையினை தட்டியெழுப்புவதுமாகும். ஆகவே, ஜனவாச, அதன் சமூக பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளோடு ஒரு முரண்பாட்டில் சிக்கிவிடுகிறது. ஜனவாசத்தின் நிறுவக மட்டத்திலுள்ள இச் சித்தாந்தக் குறையுடைய பிரபல்ய விளைவுகளிலொன்று, ஜனவாச அங்கத்தவர்களுக்குக் கட்டப்படாக்க விதிக்கப்பட்ட பெறுமானங்களும் பழக்கவழக்க படிமுறைகளும் தெளிவுற வர்ணிக்கப்படாதிருப்பதாகும். கே-2ல் அரசியல், கலாச்சார செயற்குழுக்கள் மிகவும் இயக்கங் குன்றி இருந்துள்ளன. இவ்வரசியல் செயற்குழு ஆகக் கூடி இரண்டு அல்லது ஒரு தேசிய முக்கியத்துவமுற்ற வருடாந்தவைப்பவங்களையே ஒழுங்கு செய்துள்ளது. ஜனவாசச் சூழ்நிலையில் அவர்களது கடமைகளை இனங்காண்பதற்குரிய ஆற்றல் அவர்களிடத்தில் இல்லாதிருந்தமையே இச் செயற்குழுக்களின் சுறுசுறுப்பின்மைக்குக் காரணமாகத் தோன்றுகின்றது.

ஜனவாசகத்தின் வாழ்க்கை நடைமுறையினால் கோரப்பட்ட பெறுமானங்களுக்கும், படிமுறைகளுக்கும் ஒரு சித்தாந்த உருவை

இவ்வரசியல் செயற்குழுக்களினால் கொடுக்க முடியாதிருக்கிறது. இந்த வகையில் சோஷலிஸ நாடுகளில் பொதுவான நடைமுறையாயிருக்கும் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகிய கூட்டுப்பண்ணை முறைகளோடு ஜனவாசத்தின் ஒப்பிடத் துணியும், முயற்சிகளினால் அதன் கலக்கம் மேலும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அவர்கள் ஜனவாசத்தில் சோஷலிஸம் பற்றிப் பேசுகையில் ஜனவாச முறையின் சித்தாந்தங்கள் இலட்சியக் கோட்டைக்குள் இட்டுச் செல்லும் அதே வேளை, நடைமுறையில் இலாபத்திற்குப் பங்கு கொள்வதற்கான போதிய மேலதிகத்தை ஜனவாச உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமெனின், அதன் உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் ஒரு சந்தைப்படுத்தப் பொருளாதாரத்தின் ஆக்குகைகளுக்கு ஒத்துப்போகவேண்டியிருக்கும். ஒரு சந்தைப்படுத்தப் பொருளாதாரத்திற்குள்ளான பொருளாதார வெற்றிக்குத் தேவையான அறிவை அங்கத்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கென தொழில் நுட்பப் பயிற்சி குறிக்கோளிடும் போது, வெறும் சோஷலிஸச் சித்தாந்தம் ஒரு பொருந்தாக் குறிப்பாக ஒலிக்கிறது. கே-2 இல் கிடைக்கக் கூடிய முதலீட்டு ஆற்றல்கள் தக்கமுறையில் வழிநடத்தப்பட்டு, கடிவாளமிடப்பட்டால் அது ஜனவாசத்தின் அதிவேகமான பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பலவிதமாக்கும். இவ்வபிவிருத்தி தவிர்க்க முடியாதவாறு முதலாளித்துவ வழிகளில் செல்வதோடு, எதிர்காலத்தில் இந்த ஜனவாசம் அதி உயர்ந்த மட்டத்திலான பொருளாதாரச் சுபீட்சத்தை அடையக் கூடியதாகவிருக்கும். அப்போது, சித்தாந்தத்தைப் பொறுத்தளவிலான இலட்சியம், உண்மையான பொருளாதார, சமூக வாழ்க்கை ஜனவாசத்தில் ஸ்தாதாபனம் பெற அதற்கியைவான, பெறுமானங்களுடன்

ஒரு யதார்த்த நிலைக்கு வழிவிடும். ஒரு சிறுபான்மைவெளிப்படையாக அதன் கைக்குள் அதிகாரத்தைப் பற்றித் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் அங்கு இருக்கவில்லை. எனினும், கல்வி, தகவல் மட்டங்களிலுள்ள பல்வினத் தன்மை அதன் உண்மையான நடைமுறையில், திட்டமிடுதல், சகலவழி, நிறுவனக் கூட்டுப்பாடு போன்ற முக்கிய கருமங்களின் சமையை அதிக முன்னேற்றமடைந்த அங்கத்தவர்களது தலையில் சுமத்தலாம். தற்போதைய நிருவாகக் குழுவின் காலம் அதன் உண்மையான காலத்தைவிட இரண்டு வருடங்கள் அதிகமாக இயங்கிவந்துள்ளது. ஜனவாச நிறுவப்பட்ட 1973 அக்டோபரில் இச் செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இரு தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். மற்றவரோ அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் வாய்ந்த முறைமை சாராத் தலைவர். ஜனவாச சமூகமாக இயங்கி வந்ததாலும் ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் ஏதோவொரு செயற்குழுவில் அங்கம் வகித்ததாலும் அங்கத்தவர்கள் புதிய தேர்வொன்றை நடத்துவதில் சிரத்தை காட்டவில்லை. அவர்கள் கூற்றுப்படி பொதுச்சபை ஒவ்வொரு மாதமும் கூடி ஜனவாச விடயங்களை ஆராய்ந்ததால் தேர்வு நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை கிளப்பப்படவே இல்லை. இம் மாதிரியிலுள்ள 33 அங்கத்தவர்களது சகல கூட்டங்களுக்குமான வருகை 100 சதவீதமாக இருந்துள்ளது. அவர்களில் 31 அங்கத்தவர்கள், ஜனவாசத்தில் சேர்ந்த காலத்திலிருந்து சகல பொதுச்சபைக் கூட்டங்களுக்கும் சமூகமளித்துள்ளனர். இக் கூட்டங்களில் அங்கத்தவர்கள் கலந்து கொண்ட அளவில் ஒரு தோற்றத்தை கீழே தரப்பட்டுள்ள விளைவுகள் காண்பிக்கின்றன:—

	இல்லை	ஆம்	சிரத்தை இல்லை	மொத்தம்
(அ) ஒரு சிலர் இடையிட்ட கருத்துகள் கூற தலைவர்களை பிரதான கலந்து கொள்வாராய் இருந்துள்ளனர்	20	12	2	34
(ஆ) அங்கத்தவரில் பெரும்பான்மையினர் சகல கூட்டங்களிலும் எதுவும் பேசாதிருந்துள்ளனர்	14	20	0	34
(இ) சில கலந்துரையாடல்களில் பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்கள் சுறுசுறுப்பாய் கலந்து கொண்டுள்ளனர்	24	8	2	34
(ஈ) சில தொகையினர் எப்போதும் மெளனமாய் இருந்துள்ளனர்	—	—	—	—

இவ் விளைவுகள், அங்கத்தவர்கள் பெரும்பான்மையினர் ஆகக் குறைந்தது சில கலந்துரையாடல்களிலாவது சுறுசுறுப்பாகக் கலந்து கொண்டுள்ளார்கள் எனக் காட்டுகின்றன. கூட்டு நடவடிக்கைகளில் தலைவர்கள் ஆற்றிய பிரதான பங்கினையும் இவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பதிலளித்த சகலருமே, உற்பத்தித் திட்டங்களும், வளங்களின் ஒதுக்கீடுகளும் கலந்துரையாடல்களுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது சுறுசுறுப்பான பங்காற்றல் இடம் பெற்றதெனத் தெரிவித்தனர். ஒழுங்கு நடவடிக்கை விடயங்கள் சம்பந்தமாக இரண்டொரு கட்டங்களில் அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் சூடான வாக்குவாதங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பல அங்கத்தவர்களோடு முறைமை சாராத கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்ட போது கிடைத்த பொதுவான அபிப்பிராயம் என்னவெனில் அநேகமான அங்கத்தவர்கள் பிரதானமாகப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலேயே கருத்துள்ளவர்களாய் ஒரு வியாபார சிந்தையுடையோராய் காட்டிக் கொண்டதாகும். எனவே பொருளாதார விடயங்கள் தொடர்பான கலந்துரையாடல்களில் அதிக பரவலாக அங்கத்தவர் பங்கு கொண்டிருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறு உண்டு.

பெரும்பான்மையினரது (22) கருத்துப்படி ஒவ்வொருவருமே தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்படக்கூடிய சம சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கிறது. எனினும், 12 பேர் அந்தக் கருத்துக்கு உடன்பாடாயில்லை. ஒரு அங்கத்தவர் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்படுவதற்குத் தேவையான சில தகைமைகள் எவையாயிருக்கலாம் என்று கேட்டபோது கீழே காட்டியுள்ளபடி நான்கு தகைமைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டனர்:—

பதிலிறுத்தோர் எண்ணிக்கை

1. நேர்மை	20
2. கடின உழைப்பு	13
3. பேசுந் திறமையும் செல்வாக்கும்	12
4. கல்வி	10

நேர்மை அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. கல்வியை முக்கிய தகைமையாகக் குறைந்தளவிலானோர் குறிப்பிட்டுள்ள போதிலும், அதிக பிரசித்தமான முறைமை சார்நவர்களும், முறைமை சாராதவர்களுமான தலைவர்கள் கல்வியறிவு பெற்ற இளைஞர் தொகுதியிலேயே இருந்தனர். இச்சூழ்நிலையில் சமவாய்ப்பினை இத்தகைமைகள் உடையோரே தலைவர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் சமசந்தர்ப்பம் உடையோராய் இருந்துள்ளனர் என்று கருத்துரைக்கலாம். தெரிவு செய்யப்படும் தலைவர்கள் என்போர் பொதுச் சபையின் அக்கிராசனர், உபஅக்கிராசனர், செயலாளர், பொருளாளர், குழுத் தலைவர்கள் ஆகிய பதவிகளை வகித்தோராவர். மதிப்பீடு நடந்த சகல கட்டங்களிலும் அங்கத்தவர்கள் பிரதானமான முதன்முன்று பதவிகளுக்கும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட தலைவர்களையே இனங்கண்டது வெளிப்பாடாயிற்று. அதிபிரசித்தமான தெரிவுசெய்யப்பட்ட தலைவர் செயலாளராகவே இருந்துள்ளார். பதிலிறுத்த 19 பேரின் கருத்துப்படி, இச் செயலாளர் மேற் கூறப்பட்ட நல்ல தலைவருக்குரிய தகைமைகளைக் கொண்டுள்ளவராய் இருந்துள்ளனர்.

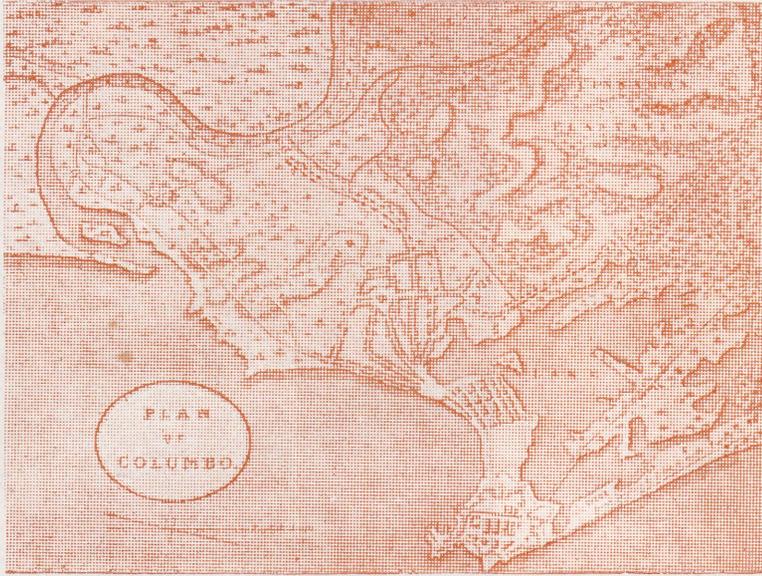
இளைஞரான முறைமை சாராத தலைவர்களை அடுத்து பழைய அங்கத்தவர்களில் சிலர் (தோட்டத்தின் முன்னைய ஊழியர்) அநேகமாக தீர்மானங்கள் செய்வதிலும், தலைமைப் பாங்குக் கடமைகளிலும் ஒரு முறைமை சாராப் பங்கினை ஆற்றியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. வயது, கல்வித் தகைமை போன்றவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பல்வினத் தன்மை பிரதிபலிக்கும் கே-2 இன் அங்கத்தவர்கள் போன்ற குழுவோடு, கடந்த 3 வருடத்திற்கு மேலாக ஜனவாசத்தில் அடையப்பட்ட வெளிப்படையான ஒருங்கிணைவு எல்லை வரவேற்கத்தக்க தொன்றாகக் கொள்ளப்படலாம். எனினும், தேர்தல்கள் நடத்தாது விட்டமை புதிய தலைவர்களை தெரிவு செய்வதிலும், அவர்களை பரீட்சிப்பதிலுமிருந்து அங்கத்தவர்

களைத் தடுக்கின்றது. இந்தக் காரணத்துக்காக மட்டும் தேர்வு நடத்தாமையை ஜனவாசத்தில் ஒரு ஜனநாயகச் சூழ்நிலையில் இயக்கவிசை வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் எதிர்மறைக் காரணியாகக் கருதலாம். ஜனவாசத்தின் ஆட்சி உபவிதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள சில கோட்பாடுகள் உதாசினப் படுத்தப்படும்போது, அது ஏனைய கோட்பாடுகளையும் மீளவோ அனுசரிக்காதிருக்கவோ செய்யும் ஒரு நிலைக்குக் கொண்ட போய்விடலாம்.

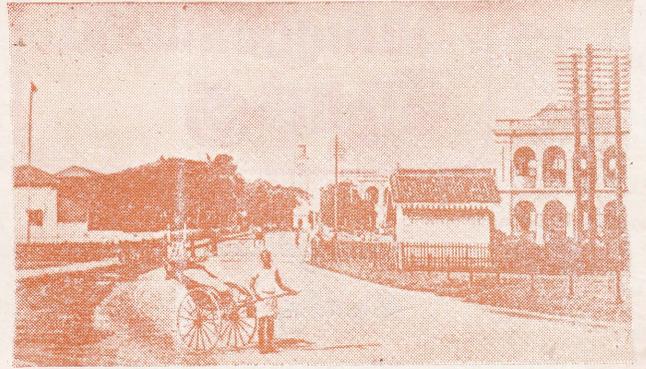
கூட்டு, தனித்தனி உடைமைகள் தொடர்பான அங்கத்தவர்களின் நோக்கங்கள் பெரிய சமுதாயத்திற்கும், ஜனவாசத்திற்கும் இடையிலுள்ள அடிப்படை முரண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகும். நிலத்தின் கூட்டுடைமைக்கும், தனியார் உடைமைக்கும் இடையில் பொதுவாக அவர்கள் எதனை விருக்குகிறார்கள் என்று கேட்கப்பட்டபோது, அம் மாதிரியிலிருந்த 34 பேரில் 30 பேர் கூட்டுடைமையையே விரும்புவதாகத் தெரிவித்தனர். அவர்களது சொந்த ஜனவாச பற்றி ஆணித்தரமாக கேள்வி எழுப்பப்பட்ட போது 14 பேரே கூட்டு உடைமையை ஆதரித்தனர். ஆதேவேளை 19 பேர் காணி பிரிக்கப்பட்டு தனித்தனியாக ஒதுக்கீடுகளாகப் பிரிக்கும் முயற்சியை ஆதரிப்பார்கள் எனத் தெரிவித்தனர். பொதுவான உருவில் கேட்கப்பட்ட போது, கூட்டுடைமையை ஆதரிப்பதாக இத்தகைய பெரும்பான்மையினர் தெரிவித்தது அவர்களது சோஷலீஸ கருத்துக்களின் காரணமாய் இருக்கலாம். அக்கேள்வி அதிக வரையரையாக அவர்கள் முன்வைக்கப்பட்ட போது பெரும்பான்மையினரது எதிர்த்தாக்கம் நிலத்தின் தனியார் உடைமை ஒரு அடிப்படை அபிலாஷையாக இருக்கும் தற்போதைய சமுதாயத்தின் படிமுறைகளால் தீர்மானிக்கப்படலாயிற்று. எனினும், மேற் கொண்டும் கூட்டு உடைமையை ஆதரிக்கும் எண்ணிக்கையினர் (40 வீதம் வரை) சிறுபான்மையாய் இருந்தபோதிலும் குறிப்பிடத்தக்களவுக்குள்ளது.

(தொடரும்)

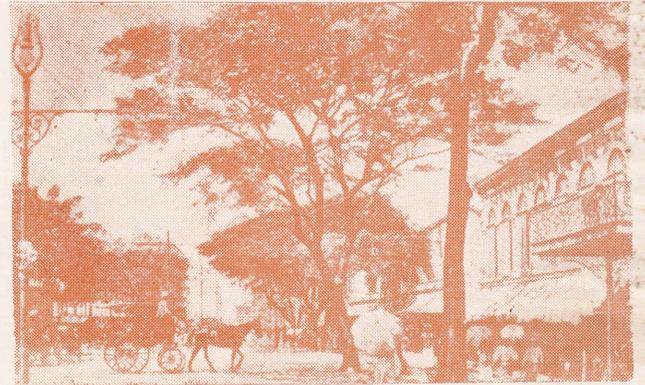
கொழும்பு நகரின் மாற்றமடைந்த தோற்றங்கள்

1800இல் கொழும்பு—டச்சுக்காரரின் கொழும்பு

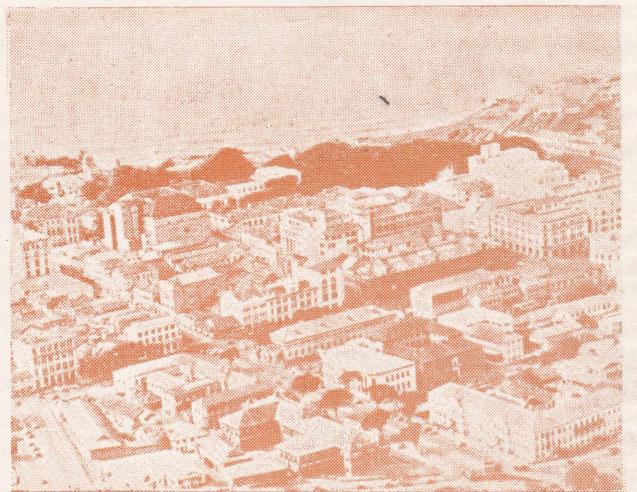
20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இராணி வீதி (தெற்கு)

யோர்க் ஸ்டிரீட், கோட்டை, கொழும்பு 1900இல்

1650இல் கொழும்பு—போர்த்துக்கேயரின் கொழும்பு

இன்றைய கொழும்பு—கொழும்பு கோட்டையின் ஒரு பகுதியின் ஓர் ஆகாயத் தோற்றம்

மத்திய தபாற் கந்தோரில் செய்தி இதழாகப் பதிவு பெற்றது.

பொருளியல் நோக்கு

பொருளியல்
நோக்கு

*Porulial
Noakku.*

விலை 2/-

பொருளியல் நோக்கில் இடம் பெற்றுள்ளவற்றை பேற்றுக் குறிப்புடன் மீளப் பிரசுரிக்கவோ
மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு.

திரு மேவின் மெண்டிஸ் அவர்களால் கொழும்பு அப்போத்திக்கரீஸ் கொம்பனி லிமிடெட்
அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

